

R (Ms)

243

N.T. 4527442

C.B. 1000836546

Sala Reservada lot^o 8-5-

Hebraica: Lingua
Stemta

Ad ussum Valentino Univer-
sitatís consionata.

Opera
R. A. P. fr. Alexandri Bre-
hon Ordinis. Minimorū
in nostra Univer-
sitate quoddam
Lingua Sancta Professoris.

Aucta, et recopilata

ā
Doctore Christophoro Reig, Philosophia Ma-
gistro, eiusdem bis Professore: Sacrae The-
ologiae Doctore, pro varijis Theologicis,
nec non pro Propositura Expo-
sitiva Candidato, eiusdem
Lingua Sancta, in perpe-

Ac in Metropolitana Professore: & Ecclesia Canonico }
Anno ā Nativitate Domini M. L. CC. XXXVII

Caput I.
De literis, et Genuina earum divisione.

1. Grammatica est: ars bene loquendi, hispanis, hispanice, hebreis hebraice.
2. Partes eius duo sunt, Etimologia nimirum, et syntaxis.
3. Etimon est prima pars grammaticae, que naturam vocis, originem, ac proprietates explicat.
4. Vox in presentiarum definitur: nota, qua unumquodque distincte notatur, fit que ex una silaba, vel pluribus.
5. Silaba est integer vocis sonus, cuius partes, sunt littera consonans, et vocalis. Littera consonans est, que cum vocali integrum sonum edit, et ides consona dicitur.
6. Hebrorum littere sunt viginti duo, et omnes consonantes, quarum nomen, figuram, et potestatem accipe, lege, et Capse.

1	Alph.	א	1	(a) Spiritus tenuis.
2	Beth.	ב	2	B. - D
3	Gimel.	ג	3	G. - Gh.
4	Daleth.	ד	4	D - Dh.
5	He.	ה	5	H. Spiritus asper primus.
6	Vau.	ו	6	V Consona fortior
7	Zain.	ז	7	Z. tenuissimum.
8	Cheth.	ח	8	H. Spiritus asperior.
9	Theth.	ט	9	T.
10	Iod.	י	10	I Consona.
11	Caph.	כ	20	C. Ch.
12	Lamed.	ל	30	L.
13	Mem.	מ	40	M.
14	Nun.	נ	50	N.
15	Samech.	ס	60	S. acutum.
16	Hayin.	ע	70	H. Spiritus asperimus.
17	Pe.	פ	80	P. Ph.
18	Tzade.	צ	90	Tz. Tz.
19	Koph.	ק	100	K
20	Resch.	ר	200	R.
21	Schin.	ש	300	Sch.
	Sin.	ס	300	S.
22	Tau.	ת	400	Th.

Nomen figurata

Sin fine dictionis 3.
 ש-ו-ג-ב.
 ז-ז | ז-ז

200

NEW YORK UNIVERSITY

1	Mr. [Name]	100
2	Mr. [Name]	100
3	Mr. [Name]	100
4	Mr. [Name]	100
5	Mr. [Name]	100
6	Mr. [Name]	100
7	Mr. [Name]	100
8	Mr. [Name]	100
9	Mr. [Name]	100
10	Mr. [Name]	100
11	Mr. [Name]	100
12	Mr. [Name]	100
13	Mr. [Name]	100
14	Mr. [Name]	100
15	Mr. [Name]	100
16	Mr. [Name]	100
17	Mr. [Name]	100
18	Mr. [Name]	100
19	Mr. [Name]	100
20	Mr. [Name]	100
21	Mr. [Name]	100
22	Mr. [Name]	100
23	Mr. [Name]	100
24	Mr. [Name]	100
25	Mr. [Name]	100
26	Mr. [Name]	100
27	Mr. [Name]	100
28	Mr. [Name]	100
29	Mr. [Name]	100
30	Mr. [Name]	100
31	Mr. [Name]	100
32	Mr. [Name]	100
33	Mr. [Name]	100
34	Mr. [Name]	100
35	Mr. [Name]	100
36	Mr. [Name]	100
37	Mr. [Name]	100
38	Mr. [Name]	100
39	Mr. [Name]	100
40	Mr. [Name]	100
41	Mr. [Name]	100
42	Mr. [Name]	100
43	Mr. [Name]	100
44	Mr. [Name]	100
45	Mr. [Name]	100
46	Mr. [Name]	100
47	Mr. [Name]	100
48	Mr. [Name]	100
49	Mr. [Name]	100
50	Mr. [Name]	100

Haec litterarum hebraicarum ordo fixus est, et immutabilis, ut patet quae nitatur auctoritate Divina prout videtur est in nonnullis capitibus veteris testamenti, in quibus versiculi a litteris alphabeti hoc ordine incipiunt. Videatur Caput. v. 2. et 3. Tricorum Jeremie.

Haec litterae dividuntur ab hebraeis in undecim radicales, et totidem serviles. Radicales ex natura sua conflantur adicem, sunt quae istae.

כ פ צ ט נ ח ז

Serviles his tribus nominibus proprii includuntur

ס ל ק

ב ג ד ה ו ז

ח ט י כ

ל מ נ ס

ז ח ט י

Quinguae in fine vocum dicitur scribuntur ac in principio, et medio dictionis, unde litterae finales seu bifor- mes nuncupantur, nimirum

כ פ צ ט נ ח ז

Haec litterae vulgo appellantur

כ פ צ ט נ ח ז

כ פ צ ט נ ח ז

Camphatz. Sed excipiuntur tria

loca scilicet Isaie 9. v. 7. ubi est **ו** in medio; Jeremie 2. v. 13. ubi est **ו** in fine, et Job. 18. ubi est **ו** in fine.

Littera **ו** mixta est, non originalis partim ex pro- va prolatione litterae **ו** nota partim pro **ו** posita.

Quinguae sunt litterae hac voce

כ פ צ ט נ ח ז

chevin comprehen-

so, quae dicuntur paragogicae, sive addititiae, et fini vo- cum euphonis causa saepe adducuntur.

Sex sunt litterae hac voce

כ פ צ ט נ ח ז

thehilxam comprehensa, quae non nunquam vel elegantis causa, vel ad complementum lineae (quae

apud Hebræos voce dībīa nāpiām rēminari solet) dilatantur.

Prolaudate 22^æ Literæ distribuentur ab Hebræis in 5os ordines, nimirum in gutturales, linguales, Palatinae, dentales, et labiales, iuxta 5^æ organa, quæ distincto singularium prolatione occupantur.

Literæ gutturales, siue gutturales sunt quatuor hac voce **א ב ג ד** Achechah comprehense; ita dicitur quia gutturali quodam strepitu pronuntiantur spiritum vè augent, qui in gutture formatur.

Literæ linguae, siue linguales sunt quinque hac voce **ה ו ז ח ט** Dathlanath comprehense, quia sola voluti lingua eferuntur.

Literæ palatini, siue palatinae sunt quatuor hac voce **כ ל מ נ** Lichak, quia intra palatum formantur.

Literæ dentium, siue dentales sunt quinque hac voce **ס ע פ צ ק** Zarchatz comprehense, quia dentibus quodam modo compressis eferuntur.

Literæ labiales sunt quatuor hac voce **ר ש ת י** Bumaph comprehense, quia intra labia formantur. In his gutturales, et dentales, sunt valde notande, et scitu necessaria.

Hinc Collaxillium omnibus in linguis celeberrimum: Literæ unius organi facile inter se mutantur.

Quatuor literæ hac voce — **י י ס נ** Qhesi comprehense sepe consonantium valore amittunt, et ociose quo ad pronuntiationem in voce remanent, Unde literæ quiescentes ab Hebræis vulgo nuncupantur.

Quærenti autem quandonam hæc literæ quiescant, in promptu fit ratu, si dicamus in proximis literas

א et ס non punctatas quiescere, ut liquet in his
 vocabulis אֹסֶסֶס Solium 1. Regum 1 v. 9.
 וְיִשְׁרָאֵל Dominus in quibus litterae א, et ס quies-
 cunt infra quia non punctantur

Secundo, post
 Izere, et legol quiescit ut videre e in his vocibus
 וְיִשְׁרָאֵל Verba וְיִשְׁרָאֵל Verbatua.

Tertio, cum
 chole absq' alia vocali subscripta quiescit etiam ut in
 hac dictione: — וְיִשְׁרָאֵל bonus

Littera respectu nu-
 meri dividuntur ab Hebraeis in quatuor ordines
 scilicet in monadicum, Denarium, Centenarium, et mille-
 narium.

Monadicus	Denarius	Centenarius	Millenarius
א. 1	י. 10	אס. 100.	א. 1000.
ב. 2	כ. 20	כס. 200.	ב. 2000.
ג. 3	ל. 30	לס. 300.	ג. 3000.
ד. 4	מ. 40	מס. 400.	ד. 4000.
ה. 5	נ. 50	נס. 500.	ה. 5000.
ו. 6	ס. 60	סס. 600.	ו. 6000.
ז. 7	ז. 70	זס. 700.	ז. 7000.
ח. 8	ח. 80	חס. 800.	ח. 8000.
ט. 9	ט. 90	טס. 900.	ט. 9000.

Numerus monadicus compositus ex dena-
 rij, et centenarij, v.g. אב, valet 11. אס. 101.
 et sic de ceteris. Sed pro אב, id e' אב ponitur
 — וְיִשְׁרָאֵל, nō nomen dicitur אב, id e' אב
 ut arceunt Hebraei profanetur.

Caput 2.

De Vocalibus.

Hebraei quibus nullas proprie vocales no-
verunt, atamen certa quaedam puncta ad placitum
et Claritatis gratia excogitarunt, quae nunc ubique
sunt vocalium munera, sed et ipsa vocalium nomina
apud ipsos hebraizantes obtinent.

Prima Vocalis ē,
quae per se sonum edit; ēq; vel longa, vel brevis, vel
brevisissima.

Vocalis longa producto sono, et quasi
tribus momentis effertur, ut in hac voce **דָּוִד**
David, et a quintuplex.

Vocalis brevis coarctato sono
et quasi duobus momentis pronuntiatur est itidem
quintuplex.

Vocalis brevisissima raptim, et quasi
unico momento enuntiatur. Vg. 1^a vocalis huius
dictionis **אֵל**, אֵ, id est fructus, et 2^a huiusdic-
tionis **אֵלֶּיךָ**, אֵ, id est ad te.

h. אֵלֶּיךָ, id est gregem

Vocales longae

Kametz **אֵ**, Valet. A. obscura.

Tzere **אֵי**, e pura, et sicca.

Chixek longum **אֵיִ**, i longum.

Cholem **אֵיִי**, o longum.

Schuxek **אֵיִיִ**, u longum.

Vocales breves

Patach **אֶ**, A. Clara

Segol **אֶי**, E breve

Chixek **אֶיִ**, i breve

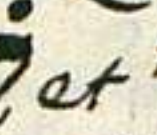
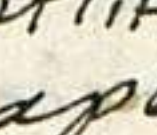
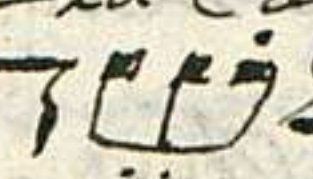

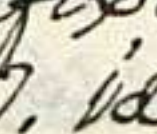
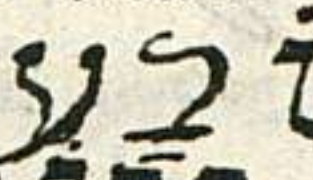
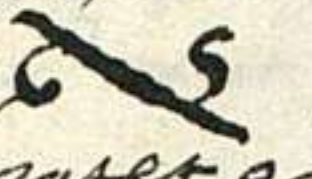

Kametz-Chatuph **אֶֿ**

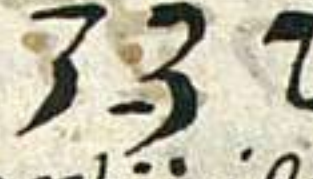

O breve **אֶֿֿ**

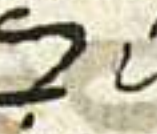
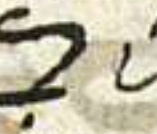
Kibbutz **אֶֿֿֿ**, U breve.

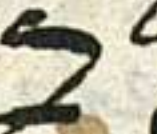

Quomodo figura Kametz-Chatuph **אֶֿ** a
Kametz longo distingui ac discerni valeat, C.S.

indicabimus.

Cholem saepe saepius per puncta
 litera et designatur; ita ut punctum
 illud simul, et litera notet, et simul pro vocali
 Cholei usus petat. Hoc fit in quando pro-
 cedens litera caret vocali ut patet in his dic-
 tionibus Moshe, Horeh
 dicens, in quibus unum, et idem punctum litera
 Chet, nescit sonat sch, sed etiam pro vocali
 Cholei. Idem omnino contingit in quando scit
 hac litera nullum punctum vocale adiunctum ha-
 bet, ut souah, id est latuitate. Sone, id est odio prosequens;
 patet enim illud punctum litera Chet positum si-
 mul et litera esse, et vocalem Cholei desig-
 nare.

Quando etiam eadem litera utrim-
 que gestat duo puncta, quorum alter eorum pro
 Cholei sumendum est, Vg. Schoged,
 id est exarsit; Horeh id est conficiens;

Vocalis brevisima, et vel Simplex, vel Copiosa. Simplex
 dicitur scheva, et duobus punctis perpendiculari-
 ter sub litera subicitur Vg. Valet E bre-
 vissimum, et rapidissime pronuntiatur, et vulgo
 nuncupatur scheva mobile.

Quatuor litera
 reversiles   memoria causa, pecales
 in principio regulariter absumunt subse-
 que scheva, ut behaal id est in
 templo.

Scheva interdum legitur, sed quies-
 cit, tunc nullum auxilium sonum exhibet, nec sila-
 bam constituit: quod legitur et sonat, tunc va-
 let E brevissimum, et constituit silabam. Haec
 materies regulis fixis clarius exemplis
 enucleatur

Scheva legit.

1° post vocale brevis ut in Mauche, id est Reger

מַחֵה רֵגֶר

2° post vocale longa acentu tonico notata Uq. Maqschu, id est tumultuati sunt.

מַחֲשֵׁה

3° in fine dictionis Uq. Masach id est fundit, quia in voce schewa deponit vocalis notata, transit q^{ue} litera, cui infigitur ad precedente, ut cum ea silaba componat, et inde appellatur schewa quiescens, sive muta.

Contra Scheva legit.

1° in initio dictionis Uq. Baxschit id est in principio gen. v. 1.

בַּחֲשִׁית

2° post vocale longa, q^{uod} acentu tonico affecta n^{on} d^{icitur} Uq. Dobexim id est loquenses

דּוֹבְעִים

3° post altera schewa, Uq. ischmehub.

יִשְׁמְחֻב

Sub litera sub litera Dageshe nota Uq. —

Trapperah, id est narrabo.

תְּרַפֵּרָה

Vocalis composita ea d^{icitur} q^{uod} conflatur ex schewa mobili, et vocali brevi. Et d^{icitur} triplex.

Chateph Datch א Valet A Celerrime

Chateph Segol. אֵ Valet E Pro-

Chateph Kametz. אֹ Valet O nuntiationis.

Quomodo Chateph Kametz a Kametz Chateph (ט) Cap. I. indicabimus.

Haec tres mox laudate vocales compositae proprie sunt literarum gutturalium, his q^{uod} loco

6

ſchewa ſimplicis commodioris pronuntiationis causa
regulariter ſubiiciuntur: improprie tamen, et irregula-
riter quando etiam alie littere alphabeti praedictae
vocalis compositae ſubre arumunt.

Corollarium I.

¶ Vocales longae, nimirum, et breves ſupra reſeruita, vere
ac proprie, ſemperque ſunt vocales, quia litteris omnibus
Hebraicis in diſcriminationem ſubiiciuntur: quatuor ad voca-
les breviffime nempe ſchewa mobile, Chateph patach,
Chateph segol, et Chateph ~~chatach~~ Kametz dicuntur voca-
les improprie, quia, vel ad ſemper, vel ad omnium littera-
rum ſunt vocales.

Corollarium II.

Non deſunt inter Hebraeos peccatores, qui aſſerant, vel ad abſol-
ſumto Kametz Chateph vitioſe ſcribi cum duobus punc-
tis (:) eodem modo ac ſcribitur Chateph Kametz; a-
iuntque vitioſa illa ſcribendi conſuetudine cogitata
eſſe idem in gratia ſeruum, nec ~~Chateph~~ Kametz, pro
Kametz Chateph promiſcuae acciperent; quippe in
curatiſſimis Bibliis, Kametz Chateph ſine duobus
punctis mox antiquo deſingitur. Verum quod uſus
ſubſiſtat ad poterit facile reſcindere. Unde quia Kametz
Chateph neda in pluriſibus Bibliis, ſed etiam in ſingulis
Bibliis, atque Grammaticis ualge cum duobus punctis ſpa-
riatur; idcirco in vocalium enumeratione cum duobus etiam
punctis deſingi debet.

Capitulum III. De Dagesch, et Mappik.

¶ Ventiſſima litterarum inſcribitur punctum, quod ipſis ſite pro-
nunciandi inſeruit; diciturque vel Dagesch, vel Mappik.

Dagesch duplex: lenis, et fortis. Dagesch lenis ſex
litteras

וּ שׁ יֵ יוּ יוּ יוּ יוּ

Memoria causa vocatur Bagatche path, per
se aspirata, tenues facit aspirantē ab eis tollendo
Unde ipse ille litera quotiescūq; Dagesch bene in ven-
tre defuerit, tenues, et ab ipso aspirantē pronuntian-
tur. Vg. בא, ג ג; די ב ב; ב, פ: —
ב ב ב; dicuntur ac latinae literae, B, E, D, P, C, T:
Si vero Dagesch tenues careant eferuntur aspirantē, puta
ב, ב, consona, ב, ב; ב, ב; ב, ב; ב, ב,
ב.

Demonstratur ubi, et q̄do res praefatis literis Dagesch
bene infingitur.

Primo initio versuum, ut בְּרֵאשִׁית
Breschit, id est in principio. Gen. i. v. 1.

Initio dictionis, quoties
praecedens dicitio terminatur litera mobili, id est qui-
escente. Vg. בְּרֵאשִׁית; בְּרֵאשִׁית Breschit
Baxat id est in principio creavit ibidem v. 1. 2.

In medio dic-
tionis post tenues quiescentem Vg. בְּרֵאשִׁית Misch-
pat, id est iudicium.

Haec duo praecedentes regulae multas
patiuntur exceptiones, quas suis respective locis in-
dicabimus.

Literis aspiratis olim apponi solebat vir-
gula q̄da transversa hoc modo בְּרֵאשִׁית quae Rafe voca-
bant, unde litera adfata, id est, aspirata dicebatur.
Videat Isodi C. 20. vv. 9. 13. 14. et 15. ubi vir-
gula illa reperitur. Lutetiae itidem vetusta q̄-
dam Biblia prelo Constantinopolitano mandata,
in qua Virgula Rafe saepe saepius usurpatur.
Verum illius usus in recensioibus Biblijs, et scriptis
plane exolebit.

Hebraisantes quod proximi literis
aspiratis accesserit ב, et sic saepe enumerant.

בְּרֵאשִׁית memoria causa
Begat g fath, nec merito, aspirantē enim litera

Comperere clare constat.

Dagesch forte littera quoad
 pronuntiatione geminat, et habet locum in omnibus li-
 teris exceptis gutturalibus, et **ש**.

A respiciens
 בַּגַּשׁ אֶפֶת. אָפֶת

quod tollit perinde ac dagesch bene; quomodo igitur
 dagesch forte disquiratur a leni. Sit.

Regula 1^a

In prefatis **וּכְחַד** est dagesch forte si n. praecedit
 schewa, ut liquet in hac voce **וּכְחַד** ~~וּכְחַד~~ dagesch
 id accedere iuris fuit, ubi dagesch 2^a litere infra
 forte est, quia n. praecedit schewa: e contra praecedente
 schewa dagesch bene est, ut patet in hac voce **וּכְחַד**

וּכְחַד ~~וּכְחַד~~ **וּכְחַד**, id est vendit fuit.

De literis gutturalibus cum dagesch forte analogice no-
 tandis, observatur.

Regula 2^a

Litterae guttales **כּ פּ טּ**, et **ש** ad initiu, et con-
 plementu speli dagesch, praecedente vocali bre-
 vi, plerumque in longa convertuntur ei analogae, puta
 Patach in Cametz, Chirech in Tzeire, Kibutz, et chu-
 rek in Chole.

Illustratur haec regula subiectis voca-
 bulis: **וּכְחַד** ierarec, benedicet pro **וּכְחַד**;

וּכְחַד, declaravit, pro **וּכְחַד**;

benedicetur, pro **וּכְחַד**, in quibus dictionibus
 propter speli dagesch, quod litteris **כּ פּ טּ**, et **ש** deberet in
 fieri, id enim analogia requireret, praecedens vocalis
 brevis mutatur in longa ei analogae, nempe in 1^a dic-
 tione mutatur Patach in Cametz, in 2^a Chirech in Tzeire,
 et in 3^a Kibutz producitur in Chole.

Dagesch forte quadruplex est. 1° est compensa-
 satorum, ita dicitur, quod littera aliqua abiecta com-
 pensat, ut in hac voce **דָּבַר** id est dabit, ubi
 dagesch forte infigitur 2^a littera compensat litteram
 abiectam, seu deficientem.

2° Characteristicum
 indicans est conjugationem verborum, ut **דָּרַשׁ**
 id est diligenter visitavit, ubi dagesch infigitur
 2^a littera indicat verbum esse in conjugatione Pihel.

3° Demonstrativum post pronomen **כִּי** ut patet in
 hac voce **כִּי יָבִיט**, id est hoc verbum 4°
 euphonicum, quod nempe idem euponiae sive sena-
 tur causa littera incipitur. tale est dagesch in hac
 voce **יָבִיט**, id est visitavit.

5° Porro paracuta
 in **כִּי יָבִיט**, vel **כִּי יָבִיט**, sepe infigitur 1^a lite-
 ra dictionis sequentis dagesch euphonicum, ut videre
 licet in vocibus sequentibus

Laudabunt te semper.
 Psal. 84. v. 6.
 Unusquisque illic. Gen. 31. v. 13

יְהִי לְךָ לְשִׁבְחָה
וּלְשִׁבְחָה

Mare super Godi 19. v. 19

וְיַעֲשֶׂה לְךָ

faciens tibi. Gen. 31. v. 12.

וְיַעֲשֶׂה לְךָ

Idem dicitur post **וְיַעֲשֶׂה**, et **וְיַעֲשֶׂה**

וְיַעֲשֶׂה לְךָ id est quae bona
 id est iste tibi

Dagesch forte regulariter scribitur post vocales breves, irregulariter, et raro post longas; sed nunquam post brevisimas nisi in hac voce **נְשִׁיתִי** id est duo, pro **נְשִׁיתִי** ubi dagesch forte infigitur 2^a littere post schewa mobile eufonia causa ut ait Buxtorfius, alioquin contra proprietatem lingue.

Mappik est punctum quoddam litterae dagesch **ך**, et **ך** infixum, et prestat ut dua illa littere, aliunde quiescentes, ut diximus C. V., suo genuino sono operentur.

Littera **ך** infigitur mappik in media dictione post **ך** Chirech ut videtur in hac voce **וְיִתְּנֶהָ לְיָדָי** id est infirma Gen. 8. v. 16.

Littera **ך** infixitur mappik in fine vocis tantum, ut in ista **וְיִתְּנֶהָ לְיָדָי** Quida.

hebraei autem autumant punctum litterae **ך** infixum etiam post Kirech esse semper dagesch forte: verum abique illo fumento.

C. 9. de Syllaba et legendi ratione.

Syllaba est Consona, et vocalis in unum sonum coniunctio. Consona semper syllaba incipit a dextera versus sinistra.

Syllaba vel est simplex, vel composita.

Simplex est una consona, et una vocali constituta, Vg. **אֵל**, qua in voce littera **א** non per **א**, sed per **אֵ** longum operari debet, quia ipsi subicitur vocalis longa **אֵ**, quod valet **אֵ** ut diximus cap. 2. rub. 4. et **אֵ** in fine una cum puncto litterae **א** subiecto, facit Kirech longum quod valet **אֵ**.

קוה Kovéh id est expectans, ubi superius
 punctum Kolem littera י affixum ad ש
 atinet, ut ad י, quia ista prope vocale regit
 subiecta habet cum qua, et consona pronuntiatur;
 et littera י in fine quiescit, quia non punctuata.
 Videatur Cap. 1.

ש ^{odiprote} Amul et littera, et vocatus Kolem nota, quia
 ea littera aliud punctum vocale non habet. Videatur
 Cap. 2. num. 1. 1^a littera est una ex dentalibus, 2^a Lin-
 gualis, 3^a gutturalis, et silet quia non punctuata. C. 1.
 num. 14.

שנה Schoneh, iterans, ubi postxi-
 ut punctum littera י in **ש** retro per Chole le-
 gendū: י in fine quiescit ut diximus.

ש Creavit ubi littera ש (una ex 4^a labialibus id est ex
 aspirata una) posse aspirata reddita tenuis per
 Saperch bene, ideoque valet ש. Videatur C. 3. num. 3. Li-
 ttera א in fine quiescit, quia non punctuata.

De littera vocali destituta observetur haec.

Regula

Littera Vocali destituta quiescunt, nec tamen ociose
 sunt, aut superfluae, sed atinent ad sustinere, et estidei
 fiat vocis, quod sine illis non esset integra. Ut finalis
 א ita pertinet ad initiale fiat vocis, אה, ut si
 illa tolleretur redderetur vox non esset integra, sed nec he-
 braea.

Composita tunc est silaba, quod plures consonae in
 una silaba cohaerent, quod fit generatim per sche-
 va simplex, et sub gutturalibus per scheva compo-
 sita: haec enim iuncta, seu vocales silaba separa-
 ta esse nunquam constituent, sed consonae mas
 alij adiungunt, ut patet in hac voce אהה

in qua schewa simplex reparata per se silaba non constituit, sed consona sua cum altera in fine sequenti conecit, unde vox illa non dicitur Per-xi, sed quasi Pxi enuntians debet, et sic semper exponendum est schewa quod vocalis est: sed in hac voce

הַקְּדָתִי

haphkadti id est visitare fecit, schewa sub secunda littera quiescit, quia post vocalem breuem, vel alteram schewam sub 4^a littera quiescit etiam, ut pote post patata vocalem breuem. Videatur Cap. 2. num. 9. Littera per postre aspirata recipit in ventris dagesch lenis, quia post schewam quiescentem, et ideo per nudum per exponendum est ut diximus cap. 3. num. 3.

וְיָרִיבֵנִי id est verba. Ubi

dagesch lenis infigitur 1^a littere, ut pote in principio dictionis; schewa sub 2^a quiescit quia post vocalem breuem; et in fine quiescit etiam ut pote post terese. Videatur Cap. 1. num. 16.

וְיָרִיבֵנִי

id est dispellet ead. Pal. 1. v. 4. ubi dagesch 2^a littere infigitur forte est, quia non precedit schewa, C. 3. num. 8. Et ad compensationem sicut et dagesch 4^a littere Cap. 3. num. 10. Schewa simplex sub 2^a legitur, quia sub littera dagesch rata, seu habente dagesch, C. 2. num. 9.

תַּחְתִּיָּהּ

Tachtiah id est inferius Pal. 88. v. 16. cum mappik notat post chizek per consonam exponendum est, cum absque quiesceret ut pote vocalis longa constituitur neque chizek longum; aliunde etiam ultima silaba a vocali Kametz inciperet, quod contra regulam initio huius Cap. tradita, ubi statumus, quod consona semper silaba inchoat a dextera versus sinistra.

Ide omnino pro-

stat mappik littere finali infigitur, ut liquet in hac voce gavah, id est extulit. Cuius neque in flexio fieri debet cum spiritu gutturali et aspero, quod in contrarium asserant nulli. Videatur C. 3. num. 13.

Haec ultima littera mobilis dictionum hebraicarum
 cum cheva notantur, quod dno habent cheva, illud
 habere subintelliguntur. 1^m membrum huius regule
 illustratur his vocibus **בְּרַחֲמֵי**, Benedixit
וְיָחִי, id est rogavit, in quorum 1^a cheva
 quiescit in fine, in 2^a legitur quia sub
 littera dagisch. rata. Cap. 1. nu. 9.

Altera pars de-
 monstratur in duabus dictionibus **מִנְחָה**
 mensa **וְיָחִי**, id est pacis inquitus
 subintus cheva quiescenti in ve
 onatu sub litteris finalibus **וְיָחִי**, et illud
 accedit, quod remota ultima littera mobilis praece-
 denti adiungantur, ut videtur in laudatis di-
 ctionibus.

Ut quis rite pronuntiet litteras vocalibus punc-
 tione notatas, prius littera d'prolatoreus, quae vocalis
 littera subta: nempe dicitur **וְיָחִי** ab, sed **וְיָחִי**
וְיָחִי, sed **וְיָחִי**: Incipiuntur tamen litterae **וְיָחִי** et **וְיָחִי**;
 quae in fine vocis sepe arumunt subre patak; tunc enim
 prius pronuntians debet patak, quae littera, ut in his vo-
 cibus **מַשְׁחִיָּה** Maschiah, n. Maschia, id est xpts
וְיָחִי isdeah, n. iodeha, id est
 Cognoscens.

Et cum magis interdum etiam in fine vocis
 agermit illud patak, quod ab hebraeis vocatur
וְיָחִי, id est patak fustion, ut in
 his vocibus, **וְיָחִי** Uloah
 n. Uloah, **וְיָחִי** Magbiah, n. Mag-
 biah, id est equitans.

Verum
 si sub precedente littera e' Cametz, vel patak, tunc
 haec tres litterae gutturales **וְיָחִי**, n. recipiant
 subre tale patak, ut videre e' in subiectis dictio-
 nibus **וְיָחִי** Savah, estulit **וְיָחִי** Maschah
 Unxit **וְיָחִי** Lah, id est unxit.

יָדָאֵךְ Yadah, id est noxi

Litera gutturales nunquam ad-

mittunt schewa simplex: bene quidem schewa mutae, sive quiescentis, quod schewa vocale requiritur, loco illius assumunt schewa compositum, tanquam ipsis proprium, ut

in hisce dictionibus יָדָאֵךְ Yadah, est אֶמֶן amen id est veritas

יָדָאֵךְ Yadah, id est consi- לִי li. Hinc pre-

cedenti litera communiter suscipit eam vocalem brevem, quod sub gutturali est composita cum schewa, quod lepide de-

Regula.

Litera gutturalis punctatur, et procedente id est

quod litera gutturalis habet subre composita vocalem

Ug Cateph patah, tunc litera procedens assumit sub

re patah; quod gutturalis notatur cum Cateph segol, lite-

ra procedenti subiicitur segol; si demum gutturalis

afficiatur Cateph Kametz, litera procedens recipit

subre Kametz Cateph, quod tunc per nudum Kametz

scribendum est semper, et per O breve legendum. Hec

omnia subris exemplis, hanc brevem illustrantur.

יָדָאֵךְ Yadah, in Concilio, אֶמֶן amen dilectio

יָדָאֵךְ Yadah, in veritate, כְּהֵדָשִׁים

Hec regula valet

quod sub procedenti litera requiritur schewa mobile

ut אֶמֶן, et ego.

In veteris testamenti per verba

occurrit exasis id est contraposio duarum vocalium in una,

eaque potissimum fit in tribus quatuorve dictionibus

scilicet in אֱלֹהֵינוּ elohenu pro אֱלֹהֵינוּ elohenu, id est in Deo

אֱלֹהֵינוּ elohenu pro אֱלֹהֵינוּ elohenu dicendo אֱלֹהֵינוּ elohenu

אֱלֹהֵינוּ elohenu pro אֱלֹהֵינוּ elohenu Dominos, אֱלֹהֵינוּ elohenu la' hovah

פְּרוֹשְׁוֹתָּי

Domino.

Quae vocales brevissi-
ma in eadem voce continens id est una imma post
altera, nunquam legi queunt: Unde nec duo
scheva ab initio vocu ponuntur; nec post scheva
composita scheva simplex in medio dictionis ad
quam sequitur; atamen analogia vocu utruq[ue]
crebro postulat, tuncq[ue] tenenda est hęc

Regula

Si duplex scheva ab initio concurrat, prius mu-
tetur in quirech, aut putak vel segol sub littera
quintaxali; sed et altera scheva si sit sub som-
nino tollitur.

pass huius regula liquet his vo-
cabulis פְּרוֹשְׁוֹתָּי אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ auscultando

אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ Lapidei אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ pro

אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ portione אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ Altera

אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ id est dilecto אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ meo

due priore, utere duo scheva requirerent; ne
duplex scheva ab initio concurrat, prius muta-
tur in Kirech, et altera ut pote sub somnino
tollitur.

Si in media dictione post scheva composita,
sequatur scheva simplex, tunc scheva compo-
situm nexio resolvitur, et quide[m] vel in sua voca-
le brevis, vel in raddid scheva, ut fit in his vo-
cabulis אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ occident.

אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ eschenu אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ אֲשָׁרֶיךָ pro
eschenu. id est desolabuntur.

Sape tamen Cateph patak, vel Cateph segol,
vel illa eufonia causa mutantur in schewa
ut קָטֵף , pro קָטֵף , abscondes

קָטֵף pro קָטֵף
id est meditabitur.

Dagesch forte silaba composita facit
quoddam compendium, ut in hac voce: הַגָּשָׁח huggasch
admodum fuit pro הַגָּשָׁח . De Dagesch
forti notentur ne regule.

Schewa post vocales breves sub littera dagesch
kata, vocale fit ut in hac dictione הַשְׁכֵּחַ heshcha-
vit pro הַשְׁכֵּחַ Cap. 2. nu. 9.

2.
Dagesch post vocales longas dagesch forte adhi-
betur, quia in longis vocalibus integer silaba
sonus absolvitur: aliquid tamen post illas repe-
ritur Cap. 3. nu. 12.

3.
Dagesch forte ex litteris gutturalibus, et 7 exi-
de in pleurae precedente vocales breves in longas
convertit et analogas. C. 3. nu. 9.

4.
Dagesch forte eufonia causa etiam ex littera
schewata saepe exidit ut patet in his vocibus
 הַשְׁכֵּחַ quosdam הַשְׁכֵּחַ pro
 הַשְׁכֵּחַ quosdam
1. Regu. 19, v. 16.

Diphthongus est affectio quoddam silaba
composita: hinc nata est haec Regula.
Y et 7 post Kametz, Tzere, et Segol, et qui xet.

in fine vocum induunt quodammodo vocalis naturam
 et cum vocalibus istis in diphthongum coalescunt
 Vg. וְשֵׁשׁ ----- וְשֵׁשׁ quiescens - וְשֵׁשׁ
 Piv. וְשֵׁשׁ antem וְשֵׁשׁ gens.
 וְשֵׁשׁ temis diphthongis nihil ceteri, nec a
Pravini auditus, nec in lexicis reperitur

Cap. V.
 De Accentibus.

Cones vocis affectus sunt accentus, et affixa.
 Accentus nota, qua vocis sonus, aut in parte
 moderatur, et q̄ vel tonicus, vel lufhonicus.

Tonicus abstractivus sumptus ultima, vel pen-
 ultima sillaba acuit, rectaq; virgula sub littera
 ut sic וְשֵׁשׁ id est exprimitur.

Accentus tonici contracti-
 va sumpti sunt וְשֵׁשׁ . quorum A. supra voce, et
 infra voce notantur hoc modo

1	וְשֵׁשׁ Paschta	8	וְשֵׁשׁ Reviah.
2	וְשֵׁשׁ Kadma	9	וְשֵׁשׁ Takeph-gadol
3	וְשֵׁשׁ Sexesch	10	וְשֵׁשׁ Takeph-Katon
4	וְשֵׁשׁ Sexeschajm	11	וְשֵׁשׁ Segolta
5	וְשֵׁשׁ Filscha-Ketana	12	וְשֵׁשׁ Parez-gadol
6	וְשֵׁשׁ Filscha-farsa	13	וְשֵׁשׁ Zaska
7	וְשֵׁשׁ Filscha-gedola		
	וְשֵׁשׁ Kanne-Phara		
		14	וְשֵׁשׁ Schalschelet

Infixa Vocē

15	ⲁ	Merka Lingor: Maxik	21	ⲁ	Levir
16	ⲁ	Merkaduglor: Kaphala	22	ⲁ	Darga
17	ⲁ	Fiphcah: Tarscha.	23	ⲁ	Athnach.
18	ⲁ	Munach.	24	ⲁ	Sexach
19	ⲁ	Mahpach.	25	ⲁ	Lilluk
20	ⲁ	Ietiu.			

Hoc ubi accentus unus triplex ē, 1° designant musica
 hae rānē cantus apud Iudeos. 2° legitima pronun-
 tiationē cuiusq; vocis, et proxima alicuius silaba
 elevat. 3° distat sentia in eadem membra. Usus
 Iudeis ultra relinquimus. de 2° observentur hic
 sequentes regulae. ja

Quocumq; silaba accentu tonico affecta, ea acuitur.
 Epcepe accentus Filcha gedola, qui in vocis litera
 sese semper occupat: Fiphcha quā in Sob Palmis,
 et Proverbis initio vocis ponitur: itē Pascha,
Filcha getana, Segolla, Tarka, qui ultima dic-
 tionis litera semper adherent, nec tamen silaba
 semper acunt. qd silaba illis accentibus afec-
 ta acienda sit, ex inflexionis analogia, et pro-
 prietate vocis facile dignoscitur.

2^a

Ido duo accentus eiusdem vocis eandē afici-
 unt vocē, prior silaba acuit, ut videre ē in
 hac voce ⲉⲧⲏⲛ inanitas.

3^a

Ido duo accentus diversa configurationis ean-
 de vocē aficiunt, posterior silaba acuit, et po-
 nē deservit prior, ut ⲟⲩⲛⲓⲛⲓ, et ligna

Accentus tonicus vocali longa adiunctus, schewa
sequens constituit quiescentem, ut
Spullabunt.

תְּפִלָּה

Accentuum unus spectat ad limita-
tionem, qd oxane in sua membra recte distinguenda,
edocet.

Accentus tonici contractive sumpti diti-
duntur in Ministros, et Reges. Ministri oxane
continuant, necn quomodo ad membrum promo-
vert, iunt qd 8. Videlicet: Munach, Mappach,
Metsa simplex, Metsa duplex, Dagch, Senach,
Kadma, et Filscha getanna.

Accentus Reges spiri-
tu, vel levitate suspendunt, pleniusve sustunt, aut
deponunt, ac lexmone aliquo mo distinguunt; sunt
qd reliqui 11. scet Siluch, Adnach, Reviach, Zakeph Kator,
Zakeph gadol, Septha, Zacha, Qaresch, Qaschnaim,
Savinta, Savengadol, Schalschelet, Filschagedola, Carne-
fara, Siphcha, Levia, et Sethu.

In his communiter ad
coma rive visum communiter adhibentur Reviach,
et Zakeph Kator, et in versibus longioribus se-
ptha: ad Colone, rive punctu, Adnach; et ad oxane,
versu, rive periodu absolvenda Siluch, que
Soph pasuk vocant.

Si accentus Reges ob pleniore
depositione spiritus in pronuntiando, nuncupantur
pausa, quibus in epigra inel vis in vocalibus im-
mutandis, prout nris respective locis, ostende-
mus. hic adbrexvatur hac.

Regula

Littera תְּפִלָּה, post vocem vocali longa
aut littera quiescenti finita, et quolibet accentu
Rege affecta, dagchone bene accipiuntur
אֲשֶׁר אֵתוּ בְּתוֹרָה

id est, quid

quid erat cu igno in arca, Gen. 7. v. 23: alias as-
pirata remanent ut diximus C. 3. n. 3.

Accentu
tonicu abstractivè sumptu (videatur n. 3. hu-
iusce cap.) in ultima sillaba obtinent voces este.

1°
Utraque sillaba habent longa ut
Verbu. וּלְבַרְכָּתֵי voluit.

2°
Ido prior sillaba assumit subre scheva, vel scheva
compotiu loco simplicis ut וְלֵבָנִים mel
וְלֵבָנִים stagnu.

Ido media radicalis gestat in ventre punctu
lagesch. ut וְלֵבָנִים fortis

4°
Q in ה femininū designant procedente Ka-
metz ut וְלֵבָנִים benedictio.

5°
Sexta sexta feminini generis in verbis, desi-
nens in ה ut וְלֵבָנִים illa visitavit.

6°
2^a sexta pluralis numeri utriusq[ue] generis
proteritoria ut וְלֵבָנִים vocator dicitur.

7°
3^a proteriti pluralis numeri sexta, in Vau
schuxet desinentes ut וְלֵבָנִים visitaverunt.

8°
Excepta tamen conjugane. א. ה. א. ה. א. ה.
ut וְלֵבָנִים fecerunt visitare.

9°
Omnia verba, per omnia tempora, et modos q[ui]o
n̄ accedit augmentu, ut וְלֵבָנִים revelavit.
וְלֵבָנִים revelans.
וְלֵבָנִים revelata etc.

9

Omnia nomina, et participia pluralia masculina, et feminina ut בְּרִיִּים Verba
בְּקָדָוִם בְּיָדָוִם בְּיָדָוִם בְּיָדָוִם בְּיָדָוִם בְּיָדָוִם
 iustitiae Visitantes vixi Visitantes femi-
 ne be.

Tonicum itidem accentu in penultima syllaba assumunt.

Nomina, quae constant duplici Segol ut בְּרִיִּים
 Via
 Quae constant vocali Segol, et Patach loco Segol,
 ut בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים
 Saper

Quae constant duplici patach, pro duplici Segol ut
בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים
 Puer

Nomina, quae efficiuntur per Tere, sequen-
 te Segol ut בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים
 pars

Quae in fine assumunt ה paragogicum ut
בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים
 nos, pro בְּרִיִּים בְּרִיִּים

Ido ה locale fini dictionis additur ut
בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים
 terra vassus

Ido duplex additur ה feminino ut
בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִיִּים
 omnimoda Salus

Voces pollicilabae gemino segol finita, ut.

וְיָדָהּ stans illa
9.

2^a et 3^a pars protexitonum numerum irregularis
masculini generis, et Conis; et 4^a pars plu-
ralis numeris, ut וְיָדָהּ Visitasti
וְיָדָהּ Visitavi
וְיָדָהּ Visitavimus.

Nomina dualia ut וְיָדָהּ duo manus

Do 1^a Pars vocale habet longa sequen-
te brevi ut וְיָדָהּ tentorium.

Ultimo
Sop afisa וְיָדָהּ, וְיָדָהּ, וְיָדָהּ, וְיָדָהּ
Cetera ad accentum habent in ultima.

Euphonicus, Retoricusve accentus, תיבב a
Masinis assignatus, nimirum Methch, Passet,
et Mataph.
Methch, qui et Lara dicitur, ac-
centus tonico premissus, maiorem efficit pro-
nuntiam, recta virgula sub litera notatur,
ut secus ac tonicus accentus abstractivus sup-
tus. Videatur nu^o 2° in fine Cap. primo
igitur unus ab alio designatur. Obser-
vantur haec regulae.

Si duo illi accentus in una eademque re se-
quantur voce, prior a Methch, posterior
tonicus ut in hac voce וְיָדָהּ haictah
illa fuit.

1^a dictioni postillabo per subiciantur, duo quo-
que sunt Euphonicus Methch, posterior tonicus,

מְשֻׁבָּתִים מִשְׁבֹּתָם *Moschevotchem, id est habi-*
 tationis vestrae. *Leviticus 23.*
 U. A. 3^a

Si unus accentus est in dictione, is proculdu-
 bio est tonicus, ut *וְכִי* *verbu*. Nulla est
 vox est, quae nisi altera per *Metathesis* copuletur,
 adhaereat aliquando laudati accentibus tonicis.

4^a
Metathesis ergo in voce positus, saepe est sub 1^a si-
 laba, vel 2^a; tonicus saepe sub ultima, vel pe-
 nultima.

Tonicus vocali longa ante scheva subiectus, reddit
 illud scheva mutum, ut saepe diximus; *Metathesis* est
 inter scheva et vocalem longam facit scheva debi-
 le legatum, ut in hac voce *וְכִי* *illa visitavit*
 hinc ortus

Regula.

Cametz ante scheva abiq; *Metathesis* habet est, id est
 Cametz *Kathuph* ut *וְכִי* *chocmah*, id est
 id est *Laptia*; cum *Metathesis* legretur
Chacemah. In Cuzia tamen typographica non
 raro omittitur accentus ille euphonicus *Metathesis*.

Corollarium 1°
 accentus *Metathesis* vocali cui adiunctus
 est, de core suspendit linguam frenat, ne
 silaba celerius pronuncietur, ut *וְכִי*
 tonicus tonum dat silaba illa gacuit

Corollarium 2°
Metathesis saepe additur vocalibus ante scheva
 componitur ut *וְכִי* faciet *וְכִי*
 Congregabit.

Corollarium 3°
Metathesis distinguitur ab accentu *Silluk* nuda situ, sed
 et figura. Diversitas configuratio utriusq; ac-
 centus est fronte elicit in accentum *Sabella*, ad

qua recessat amabo lector benebdus. Tuo ad
ritu, illak. ultima tantu sillaba subscripta. Me-
tah nusqua in illa reperitur. Accentus euphonicus

Pasiks, vel Passik inhibet celestis pronuntians, ac
intra duas voces desingitur in hunc modum
וְיָבִיטְוּ אֶתְעֵינֵינוּ, fructus suus dabit

Accentus euphonicus Makaph e illa qd supra trans
versa duas pluresve dictas interse copulat, ut
instar unius vocis cu accentu postremi vocabuli
venusta pronuntiae coalescant. Ue

וְיָבִיטְוּ אֶתְעֵינֵינוּ אֶתְעֵינֵינוּ
Pal. 14? aquarum rivos iuxta faciet Edicij

Ubi vides accentu tonicu aufessi ope accentu
euphonicu Makaph. Tuo circa duo occurrunt regu-
lae.

Chole, et hae sequente consona mobili ante
Makaph corrigiuntur, illud in Kametz Kafuph,
hoc in Segol Ue. --- --- וְיָבִיטְוּ אֶתְעֵינֵינוּ Col, omne.

וְיָבִיטְוּ אֶתְעֵינֵינוּ אֶתְעֵינֵינוּ

Kametz ante Makaph brebe e, id e Kametz Catuph.
ut וְיָבִיטְוּ אֶתְעֵינֵינוּ Col-iakom, omnis resurget.

Kametz ultima sillabe accentu destituta ante con-
sona mobile, id e in quiescente brebe e, id e Kametz-
Catuph ut patet in his vocibus וְיָבִיטְוּ אֶתְעֵינֵינוּ
Veriakomlach, et a firmus tibi Job. 22. v. 28.

Aliqui aliud assignant accentu euphoni-
cu nempe Mazze, cuius proinde ac Methoh sfitiude,
ea, quae qficit sillaba retinere, ne celestis pronun-
tietur. praefigitur qd supra sillaba sic וְיָבִיטְוּ אֶתְעֵינֵינוּ

Accentus ex ultima ad penultima silaba re-
tractus accurare loquendo

Do sequitur dictio monosyllaba, ut: וְיָצֵא
Varakon lak, et Surrexit tibi

Do sequitur dictio habens accentum in penultima, ut
וְיָצֵא וְיָצֵא Visitavit via

Propter conversionem futuro profixum, ut
וְיָצֵא וְיָצֵא, et dixit pro וְיָצֵא

Propter accentum pausantem videlicet quotiescunque
in penultima silaba fuerit Schewa mobile, tunc ac-
centus pausans, quos vide nu^o 11. et 12. huius-
ce cap., preoccupant sibi illud, ac in vocale lon-
ga ipsum comutant, ut fit in hac voce וְיָצֵא
Ceciderunt, Pro. In Job. Psalmis, et proverbij,
alia quae in alijs libris biblicis ratio habenda est; illa-
que diversitas hactenus ab hebraeis non satis explo-
rata. Magna ad accentuum catenam, sicut alia-
que id genus minutiora prosequi, nexum minime
dixi.

Constatum:

Kametz Cataph redit sic (τ:) sed et repissime
pingitur sine illis dubijs punctis ad Kametz
superadditis, ita ut figura non disquatur a Kametz.
Ut si possit intelligi quod vocalis (τ) sit Kametz,
quod vero Kametz Cataph observantur haec regula.

Kametz absq; accentu euphonia Methem ante
schewa, et Kametz Cataph, id est Obrebe, ut
וְיָצֵא וְיָצֵא hocmah, sapia.

Kametz absq; Methem ante Dagesch forte et Kametz

Catuph ut: $\text{ךְ} \text{ךְ} \text{ךְ}$ Domu Cantate.
1^a 3^a

Kametz ante accentu ~~ae~~ euphonicu Matruph
et Kametz Catuph, ut $\text{ךְ} \text{ךְ} \text{ךְ} \text{ךְ}$ Col-exetz
Omnia terra

4^a
Kametz ultima silaba accentu tonico Carem
ante Consona mobile et Kametz-Catuph ut
 $\text{ךְ} \text{ךְ} \text{ךְ}$ Vaiakom, et surrexit.

5^a
Kametz ante litera gutturale cu Kateph Kametz
notata et Kametz Katuph ut $\text{ךְ} \text{ךְ} \text{ךְ} \text{ךְ}$ Oholo
tentorium eius; alias semper et - Kametz.

6^a
Corollariu 2:
Do Kametz Catuph cu duobus punctis pin-
gitur, ut sic (T:) tunc tribus modis ac Kateph
Kametz (T:) discernitur per has regulas.

7^a
Kametz Catuph semper habet post se, vel schewa
quiescens, vel dagesch forte, ut $\text{ךְ} \text{ךְ} \text{ךְ}$
Kodcho Sanctus eius, Domu

8^a
Kametz Catuph omnibus alphabeti literis
per se subiicitur: at vero Kateph Kametz
in gutturalibus tantu, id q loco schewa sim-
plicis. Variissime, et irregulaxiter alij, literis
adiungitur. 3^a

9^a
Kametz Catuph saepe per nudu Kametz
(T) absq duobus punctis scribitur et constituit
silaba, at vero Kateph Kametz nunqua
sine punctis desingitur, nec silaba efficit.

Caput 6. de investigane Radicis.
Vocis cuiuslibet origo ipa, aut figura investi-
gatur. ipa et vocis origo 1^a, vel aliunde derivata

Vel primitiva vox ita nuncupatur, quia
 1^a et originis, ea q^d ab hebraeis וָדָם Latine
 Radix dicitur, et tribus Coeteris literis q^d dicuntur
 radicales constat, ut וָדָם Visitavit: Taxo
 paucioribus literis, ut וָדָם lignum
 et rarissime pluribus, ut וָדָם
 וָדָם ustica Isaiæ. II. v. 13. וָדָם
 וָדָם Lana Lyodii. V. 6.

Radices, q^d in lexicis passim occurrunt Vocalibus
 destituta, nullum in Bibliis unum obtinent, quod ob
 radice in punctuata videt in lexicis omnino sub-
 iungi vox punctuata, et usitata, Vg. in hac
 וָדָם Subiungitur, omnino וָדָם Culmus
 וָדָם spica &c וָדָם innantat

Voces
 derivativæ literis minusculis in lexicis exponen-
 tur, et à radice, seu voce, q^d 1^a et originis de-
 rivantur; fiunt q^d à radicibus his 4° mo-
 dis.

Sex additæ unius, vel plurius literarum,
 q^d hac voce וָדָם et Credit
 Continentur - וָדָם ha ad littera
 ab ipso vocabulo hebraico passim appellan-
 tur hebraïca, ex quibus soepe ad radice
 una superadditur, interdum dua, id q^d mo-
 ab initio, mo in fine, ut exempla ostendunt:
 Et quidem וָדָם, et וָדָם præponunt, וָדָם po-
 poni; reliq^d vel præponuntur, vel postpo-
 nuntur. Sic à radice וָדָם pinxit
 dimanat וָדָם digitus, sic a וָדָם
 וָדָם - intellexit וָדָם
 וָדָם inheligntia
 Sex detractæ unius literæ radicalis, ut a
 וָדָם edificavit fit וָדָם id est filius

quasi deficitum Patris. }.

Sex additio simul, et detractio, sic a שָׁלַח scivit, fit שָׁלַח Hia, per abiectionem, et additioem שָׁלַח 4.

Sine detractio, et absq[ue] additioe alterius literae, sed vel per nudam vocalium mutatio, sic a radice פָּעַח peccavit, fit פָּעַח peccatum. vel absq[ue] vocalium ulla mutatio, sic a בֹּרַח bonum esse, fit בֹּרַח bonitas.

Hic referretur

in memoria literarum dicitur in 11 radicales, et totidem serviles. Videat[ur] Cap. 1. n[um] 9. Literae serviles ita appellantur, quia in formando radice radicalibus inserviunt. et tribus laudatis nominibus haec literae שׁוּב אֵל וּלְבָנִים Compressa, saepe fiunt radicales iuxta sequentes regulas.

1^a Literae serviles שׁוּב אֵל וּלְבָנִים in medio, et fine vocum saepe fiunt radicales, sed ab initio sunt indifferentes, hoc e[st] possunt esse, vel radicales, vel serviles.

4^a itidem literae serviles, memoriae causa שׁוּב אֵל וּלְבָנִים in medio fiunt radicales, sed ab initio, et fine sunt indifferentes.

2^a aliae literae serviles memoriae causa וּלְבָנִים אֵל שׁוּב ubiq[ue] possunt esse vel radicales, vel serviles.

Ad radices investigandas n[on] parum, et mihi videor conducunt 3^{ae} quatuorve observatioes sequentibus versiculis contenta.

Aliae serviles, et tres si forte supersunt Radice[m] thematis novae esse sui. U[bi] h[oc] hac voce וּלְבָנִים אֵל שׁוּב Visitabo abine duas literas serviles א et ו , et radice[m] ex tribus

q̄ superant radicalibus conflata in lexicis
invenies, reſpe $\int \text{פ} \text{ז}$ visitavit

2^a
Si tantu remanere duas conſpexeris,
Adde \int , vel א Capiti, vel dato \int medio
Aut \int \int potponas, aut conduplicato 2^a
Vera ſtatim radix pullulat inde tibi.

Vg: vis investigare radicem huius vocis שׁוֹנֵן
acceda, tolle ſexvilem literam נ , et adde \int capiti -
seu initio duarum radicalium, q̄ superant, tunc
q̄ radicem habebis שׁוֹן accesit

Vis investi-
gare radicem huius dictionis זָרָע , tolle duas
litteras, ſexvilem ע , et ז , et adde א initio duarum, q̄
superant, sunt radicalium, et radix orietur tibi

זָרַע statuit. Vel ablata huius vocabuli
 זָרָע littera ſexvili ע , da
sive appone li - tera \int in medio radica-

lium, q̄ remanent, et radicem in lexicis reſpe-
xas זָרַע ſurgere. Vel abiecta huius
vocis זָרָע littera ſexvili ע , et

\int postponas duabus \int alijs litteris radicali-
bus, et tunc genuina radicem noveris esse
 זָרַע revelavit.

Si demum abiectis in quo-
cunq; vocabulo litteris ſexvilibus, duas tantu
radicales conſpexeris, et addito \int , vel א in principio,
aut interiecto \int medio utriusq; radicalis,
vel addito \int fini, nequeas adhuc radicem in
lexicis reſpexisse; tunc conduplica, sive gemina
2^a littera radicalis, statimq; radicem deteges, sic

Vg. abiectis litteris ſexvilibus זָרָע , et \int huius
a participij זָרַע , reſpexerunt dua ra-
dicales ז , et ר . haec 2^a ſigminetur
radicem conflabit זָרַע Circuivit.

Unica sed remanet mihi littera, q^o removi, exviter:
Radix, dic age qualis exit?

dat principio, vel ד , superaddo quiescens
fini: radix inde petita venit.

In dicta ד ד inclinasti, in qua remota sex-
vilibus litteris, remanet unica radicalis omni-
um ו . Quid agendum? Unda principio
et superaddo quiescens ד in fine, tunc ra-
dice habebis דו inclinavit. En altera
 דו in lege eius Psal. l. v. 2. ubi uni-
ca pariter ד littera radicalis, et ו radix qua-
lis exit? dat ד initio, et ד fini, et radix exit דו
iecit.

4^a
Quidquid analogico nomine dixerit abusu,
Hoc exercitium lector amice dabit.

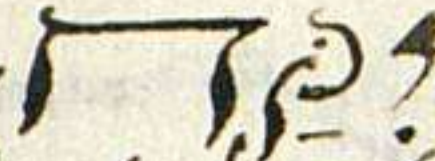

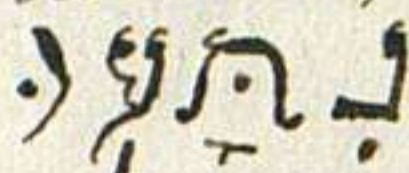
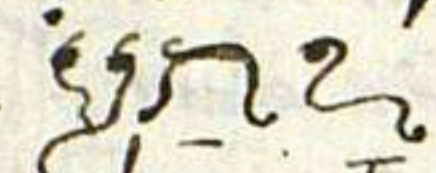
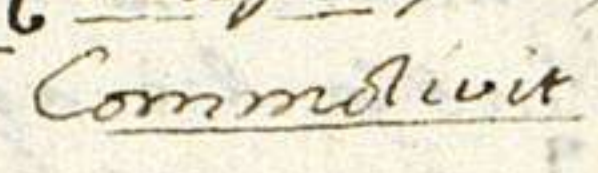
Ingen^t, Circa investigat^o radice percipias vel-
lime; q^o q^o aliqua littera, vel ab initio dictionis,
vel e medio, aut fine abiicitur, tunc sepius in
eodem loco aliqua littera addenda esse. Ut fit
in his vocabulis

דו a radice דו , דו
 דו a radice דו proposuit.

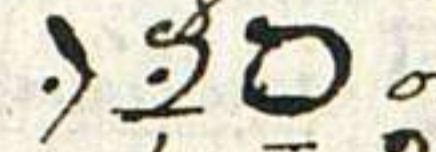
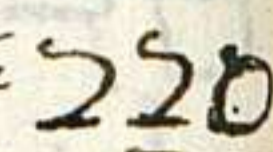
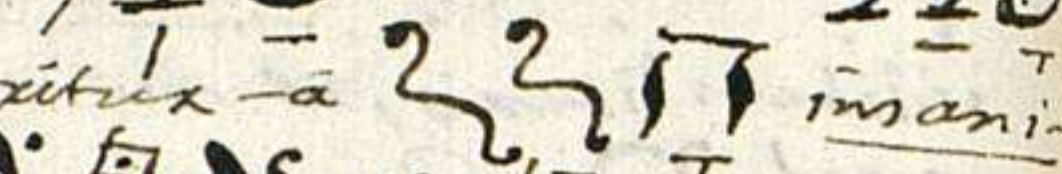
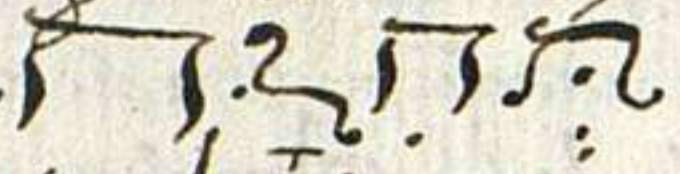
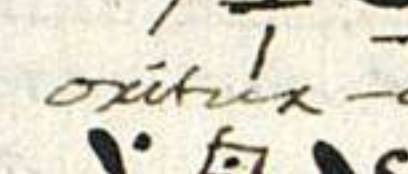
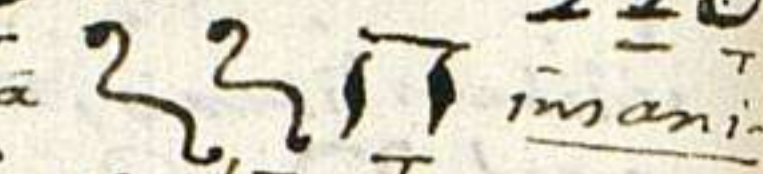
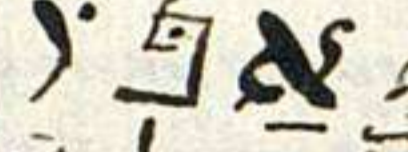
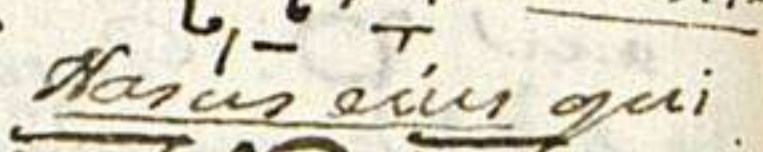

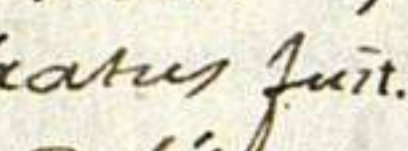

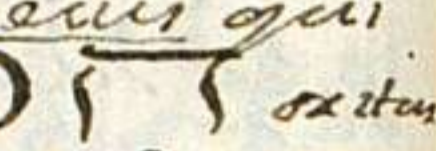
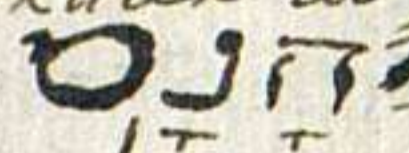

Do abiectis sexvilibus litteris duo superant ra-
dicales, tunc indagandis radicibus, vel fluxi-
mu iuvant regula sequentes.

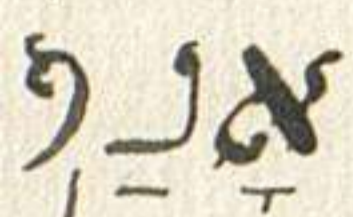
Si ex utroque sexvilibus manent duae radicales,
quarum prior sit dagesch lata, tunc ipsis ab
initio, ut in proximo דו radix ד , et in duobus
verbis דו et promittendum, Vg in hac dictione

דו abiecto ד promittendum ד , quia
radicalis ד dagesch lata, Unde radix exit דו
 דו accessit: sic in ista דו exit
 דו sed in ista דו
radix exit דו succendit

Abominus   accepit; et   Commodivit

2^a

Si posterior litera maneat daresh sata, tunc idem eadem est geminanda, et   Commodivit.   Immani-
vit. Incipiuntur tamen   Harus eius qui
oxitus ab   ixatus fuit.   oxitus
a   produlit

Si ante duas literas radicales dua reperiantur
serviles, quarum altera est ה, tunc ab initio
addendum est ה, ut videre est in his vocibus
   oxi-
untur a
  4^a

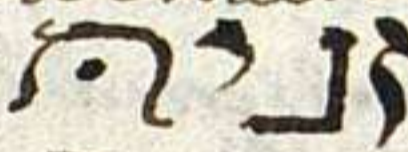
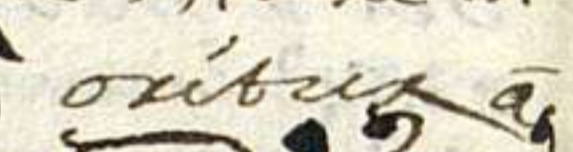

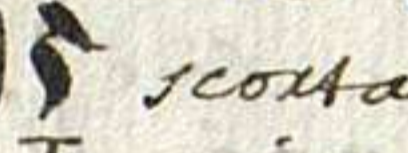

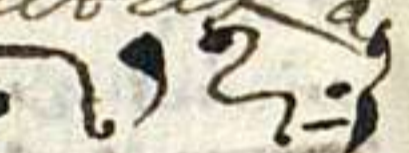

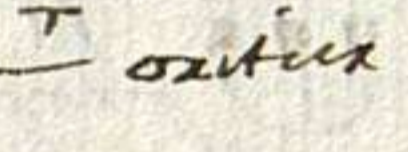

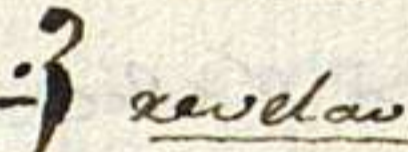

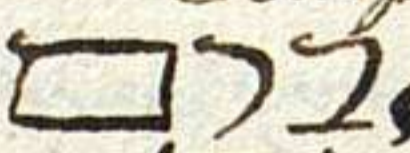
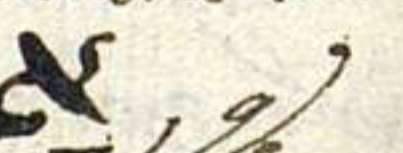

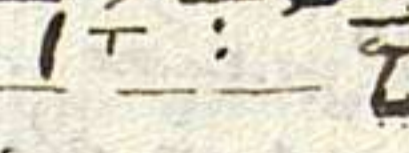
Si post duas radicales inveniantur ה, tunc in
fine addendum est ה, et   oxibus a
  scottatus fuit.
  oxitus a   revelavit.

Figura est vocis oxigo simplex, aut composita.
Simplex individua est, hoc est in alias voces scaxi
nequit, qualis est ista Patet.

Composita in
alias voces dividi potest, ut
dividitur in Patet, et
haebus. Composita voces hebraeis rariores sunt

Cap. I. De Divie vocis in gen^a, et spes.
Lustratis pro penu nostra his ferme omnibus,
q) ad quantula)quod) idea) lingue) sancta) Capas-
cenda) desiderari) queunt, puta) ad legen-
du), exhibendu) hebraica, nec n) ad obvia)
quaslibet radices, vel 1^a fronte) investigan-

Lat exdo postulat, et nunc de partibus
orais, q sunt nomen, pronomem, verbum, parti-
cipium, particula &c. Sermonem instituemus: q
omnia breves quidem, sed quoad fieri potest
accurate tractabimus; atq ut possimus de his
mente nostra Clarius aperire, a dicitur vocis
in gen, et ipis initium ducemus.

Vox vel d decli-
nabilis, vel in declinabilis. Declinabilis in diversos
fines flectitur. idq nul, vel gen.

Haec partes ha-
bras a triplex, scilicet Singularis, qui ~~est~~ uno,
dualis, qui de duobus, vel binis; et Pluralis
qui de pluribus est.

Genus a dicitur vocis
2° sexu. Et a triplex, scilicet masculinum, qd maxi-
mum, qd femina: et Commune, qd utriq
sexui promiscue competit, et nunc pro masculi-
no, nunc pro femerino usurpatur.

Genus
neutrum admittunt hebraei, sed illud sit moner
H. Hieronimus ad finem Cap. 7. (Leviticus) fre-
quentius exprimitur per femininum, ut Palm-
27. v. 4. dicitur: Una paty a d. hanc requira d. e.
ubi positus Una pro Unu, hanc pro hoc.

Aliqd etia per masculinum explicatur, ut
Genesis 2. v. 24. ubi dicitur: Vidit qd erat
bonus, pro bonu.

Genus ex duplici fonte
nimirum ex Septu, et trae dictionu hebraicaru
facilime disquis queunt. Ex Septu digno-
centur esse

Masculina

Nomina propria virorum, ut

David

1. Nomina personarum, ut Moses מֹשֶׁה Jesus יֵשׁוּעַ

2. Nomina officiorum, ut rex מֶלֶךְ Levi לֵוִי

3. Nomina fluviorum, ut Jordanis יַרְדֵּן Euphrates פַּרְסַת

4. Nomina montium, ut Carmelus כַּרְמֵל Mont Sion מֶלֶךְ

5. Nomina populorum, ut Populus Hebraeus יִשְׂרָאֵל Populus Latinus לְאֻוֵּי

6. Nomina mentium, ut Martius מַרְטִי Apulis אֲפֻזִּי

feminarum

7. Nomina propria mulierum, ut Maria מַרְיָם Rachel רָחֵל

8. Nomina officiorum mulierum, ut Regina מַלְכָּה Sordetrix שׂוֹרְדֵרִיס

9. Nomina regionum et provinciarum, ut Hispania הִסְפָּנְיָה Gallia גָּלְיָה Egyptus מִצְרַיִם Judea יְהוּדָה Galilea גַּלִּילְיָה

10. Nomina urbium, ut Jerusalem יְרוּשָׁלַיִם Sexico סֵיקוֹ

Comunia

11. Animalium nomina sub una traxae utrumque, ut Aquila אֶבְרָתָא Asinus אֲשִׁינָא

2°
Nomina numeralia a 20 usque ad 100 inclusive, ut וְעֶשְׂרִים Viginti

3^a
Gemina corporis atque membra, quae tamen in femineo saepius usurpantur, ut מַנְיָן manus, פֶּה pes

De trāe quoque, seu inflexione vocum, genera haec difficile nosci queunt: quippe nomina feminini generis in nū. singulari trāi idem. Vel in וְעֶשְׂרִים principium
Vel in מַלְכוּת Regnum
Vel in אֱמֶת Veritas
Vel in צְדָקָה Iusticia.

Cetera trāe ut in plurimum sunt generis masculini. Illa quoque genera ex praecedentibus regulis requiri signosci, facile in scripturis biblicis ex verbo, vel ex adiectivo adiuncto colligentur.

Nomina masculini generis in plurali nū. trāntur in וְעֶשְׂרִים mendaces hoies

femina in plurali nū. flectuntur in וְנָשִׁים Mulieres.

Quia tamen in presenti cap. usque ad 100 esse cois generis; nō inuicendum videbitur subterpse hic de nominibus numeralibus aper-dice, ut ita quisque possit vel ictu oculi regulas in presentiam traditas ad praecipuum deducere. Sit q.

Appendis de no murey
 Siquidem ad fine Cap. I adnotavimus pecu-
 liares notas, quas hebrei retinent in nume-
 rando per litteras Alphabeti; nunc superes
 ut de ipis nominibus numeralibus agamus,
 q. sicut apud nos dividuntur in Cardinalia
 sive primitiva, et ordinalia, sive derivativa.

Cardinalia masculina a tribus usq. ad 10
 trantur in \aleph proce dente τ more femenino
 xw; et in regimine mutantur in \aleph , et
 τ in τ : ut $\aleph \tau \tau$ tres, fit in regimine
 $\aleph \tau \tau$, vel etiam in patach ut $\aleph \tau \tau$
 $\aleph \tau \tau$ quatuor, fit $\aleph \tau \tau$.

A 20, et deinceps, sunt cois
 gnexis; fiuntq. a singulari addito τ , ut
 $\aleph \tau \tau \tau$ decem, fit $\aleph \tau \tau \tau \tau$ viginti
 $\aleph \tau \tau \tau \tau$ tres fit $\aleph \tau \tau \tau \tau \tau$ triginta
 et sic de ceteris. Ordinalia masculina desinent
 in τ , feminina vero τ aut τ .

Hebrei ab 11 et deinceps ita numerant.
 Vg. $\tau \tau \tau$ 10 annus, pro $\tau \tau \tau \tau$, et 20 anni
 et sepe sepius incipiunt a minori nu, ut generis

9. V. utmo.
 $\tau \tau \tau \tau \tau \tau \tau \tau \tau$
 $\tau \tau \tau \tau \tau \tau \tau \tau \tau$

hoc est et vivit Cainan 40 annus, et octo centum annis
 id est 840. Ubi vides a nu minori incipere superat
 annum. Ut a numeralia omnia aptime calcas, acci-
 pe tabella.

Numeralia Cardinalia

Genexis Masculini
Regim. Absolut.

Genexis feminini.
Regim. Absolut.

Unus.	אחד	אחד	אחת	אחת	Una
Duo.	שני	שנים	שתי	שתיים	Due
Tres.	שלושה	שלושה	שלוש	שלוש	Tres.
Quatuor	ארבעה	ארבעה	ארבע	ארבע	Quatuor
Quing	חמשה	חמשה	חמש	חמש	Quing
Sex	ששה	ששה	שש	שש	Sex
Septē	שבעה	שבעה	שבע	שבע	Septē
Octo	שמונה	שמונה	שמונה	שמונה	Octo
Novē	תשעה	תשעה	תשע	תשע	Novē
Decē	עשרה	עשרה	עשר	עשר	Decē
Undecim	אחד עשר	אחד עשרה	אחד עשר	אחד עשרה	Undecim
Quoddecim	שנים עשר	שנים עשרה	שנים עשר	שנים עשרה	Quoddecim

Sic proposito nummoxi ad mae fuerit usq ad viginti observata dicitur genexis prout in tabella. A 20, vato usq in infinitum sunt Cois genexis.

Viginti	עשרים
Triginta	שלושים
Quadragesima	ארבעים

Quingenta	קמ"ט
Sexaginta	ש"ס
Septuaginta	ש"ע"ז
Octuaginta	ש"פ"ח
Nonaginta	ת"ש"ט
Centum	מ"א et פ"א
Biscentum	מ"א ת"א
Trecenti	ש"ל ש"מ"א
Pluribus centu	ש"מ"א &c =
Mille	א"ל
Duo millia	א"ל פ"א
Pluribus millia	א"ל פ"א
Decem millia	ל"ב ז"א vel ז"א
Viginti millia	ש"ת ל"ב ז"א
Bis decem millia	ל"ב ז"א ת"א
Pluribus decem millia	ל"ב ז"א vel ז"א ת"א

Numeralia ordinaria sive derivativa

	Masculina	Femenina	
Primus	א' א' א'	א' א' א' vel א' א' א'	1 ^a
Secundus	ב' ב' ב'	ב' ב' ב' vel ב' ב' ב'	2 ^a
Tertius	ג' ג' ג'	ג' ג' ג' vel ג' ג' ג'	3 ^a
Quartus	ד' ד' ד'	ד' ד' ד'	4 ^a
Quintus	ה' ה' ה'	ה' ה' ה'	5 ^a
Sextus	ו' ו' ו'	ו' ו' ו'	6 ^a
Septimus	ז' ז' ז'	ז' ז' ז'	7 ^a
Octavus	ח' ח' ח'	ח' ח' ח'	8 ^a
Nonus	ט' ט' ט'	ט' ט' ט'	9 ^a
Decimus	י' י' י'	י' י' י' vel י' י' י'	10 ^a

Demum utuntur hebraei solo num^o cardinali

Cap. 8. De nom^o

Nomen est vox flexibilis per genera, et numeros cum casu. De gen^e nominum satis supra diximus Cap. precedenti.

Præter numerum singularem, et pluralem agnoscunt hebraei numerum decalem, qui de rebus nata bonis tantum est, raro de alijs.

Nomen vel est substantivum, vel adiectivum. Substantivum est nomen unius, vel totius generis sub una traë, ut **פַּרְסִי** liber, ite secretarius Orbis &

Idem ob eorum dictionem movet de masculino
in femininum. Hinc dicitur

Regula.

Mutatio de masculino in femininum fit assumpto
וָ in fine dictionis cum precedenti Kametz et accen-
tu tonico, ut וְיָאָה לְיָמֵינוּ, Mulier. Adiec-
tivum est nomen duplicis generis sub duplici hęc, ut
וְיָאָה bonus, וְיָאָה bona. Quinque prosexim
sunt cause, ob quas mutantur vocales in nominibus
1° propter mutationem nominis est masculinum genere in fe-
mininum. 2° propter flexionem est nomen singulari in plurali.
3° propter statum regiminis. 4° propter pronomina
אֲנִי, אַתָּה, אֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ. 5° propter accentus. De quibus omnibus sur-
sum respectue locis agemus. In presenti ad hęc flexio-
nem nominis est masculinum, in femininum exit sermo.
Et in illa quędam vocales mutande sint sub his regulis in-
dicabitur.

Kametz penultima silaba mutat in Scheva, ut
וְיָאָה magnus, וְיָאָה magna.

Et ex ultima silaba, si nullum Kametz prosexerit
transit siliter in Scheva, ut וְיָאָה Cecus
וְיָאָה ceca: precedenti Kametz in
variatur manet, ut וְיָאָה opulentus,
וְיָאָה opulenta.

Ita וְיָאָה: tollitur, ideoque ante Kametz immutatum
manet, ut וְיָאָה Pulcher, וְיָאָה Pulchra.

Masculina in וְ mutantur in וְ, et in וְ, ut וְיָאָה
Secundus, וְיָאָה, et וְיָאָה Secunda.

Comparativus, et superlativus gradus, in novis lingua

Sed adiectivis quorum ratio augeri potest coherenter
interdum utriusque gradus exprimit, vel per quas-
dam partas gradus pro additas, vel per circū-
locutiones, aut per hifrasim.

Comparativus gradus

fit & proprie } id est pro sive per litteram }
quod super pro } positum ————— } Vg.

□ 119 119 } 119 119 }
pro margaritis. sapientia bona

id est sapientia melior margaritis.

Superlativus gradus

exprimitur

Per adverbium 119 id est valde, ut

119 119 bonus valde, id est optimus.

Per duplicem nominis positi, ut }
magnus magnus, id est maximus } 119 119

Per prefixam sexvile litteram 2, ut Cantico 1 }
v. 8. 119 119 Pulchra in Mulieribus, }
id est pulcherrima mulierum. Sic Benedicta in ma- }
lieribus, id est Benedictissima mulierum }
Nullus casus

habent Hebraei, quia nomina hebraica in quo-
vis numero sunt indeclinabilia. Hinc eorum casus,
non ex diversis habitus, ut apud graecos fit, et
latinos, neglecta ex actis, aut notis certis, sed
omnino ex constructione, sensu & contextu dignoscen-
di sunt, ut in latinis, quibusdam vocibus flexi-
onis id est.

Abominus } Coites designat
Dativum, nunquam genitivum, praecipue cum pos-
sessorum, vel auctorem denotat. } 119 accusativum

designat, et post verba parva nominativum; at qđ
 'mistrum signat, tunc ablativum postulat.

Cap. 9. De flexione nomi^{is} i nominativum
 singulari in nominativum pluralem, aut
 duale.

Sic recedere oportet qđ statimus cap. 7.
 scilicet nominibus masculinis propter flexionem e^{is} sin-
 gulari nū in plurali adici sillaba □.

In hac flexione, n̄ secus ac in ea de qua cap.
 sequenti, accidit mutatio vocalium peres regularis.

Kametz, Izere, et sepl penultima sillaba
 mutant^{ur} in cheva: sepl ultima sillaba in
 Kametz. Eodem modo mutat^{ur} Patach qđ
 pro sepl ponit^{ur}, ut videre est in beccis.
 haec regula subter illustrat^{ur} exemplis.

Singulari

Plurale.

Verbu	וְרַבִּי	Verba	וְרַבִּי
Libe	לִבְרֵי	Libri	לִבְרֵי
Reg	רֵגִי	Reges	רֵגִי
Pue	פְּרֵי	Pueri	פְּרֵי
Iusti	יִשְׂרָאֵל	Iusti	יִשְׂרָאֵל
Bonus	בְּרֵי	Boni	בְּרֵי

Quaedam nomina flectunt^{ur} ex fxa catdatica in
 } at □ Alexi. Eodem penultima si-
 labe sequense sepl, vel patach, mutant^{ur}
 in cheva, ut □ Pugillus. Plurale

$\square \text{קָמַרְטִים}$ Pugilli. וְעָמַרְטִים in eade
 penultima silaba afixat^a litera gutturali,
 tunc loco schewa simplicis mutat^a in schewa
 composita, ut קָמַרְטִים fabernaculu. Plurale:
 $\square \text{קָמַרְטִים}$ fabernacula; sic קָמַרְטִים dictu
 plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ dicta Patach.

et Kixeta in intercedente dagesch. contrahunt,
 in tzeze, ut קָמַרְטִים oliva plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$.
 Oliva. Variant hoc קָמַרְטִים Ficus, plurale:
 $\square \text{קָמַרְטִים}$ Fici. קָמַרְטִים exortus plu-
 rale. $\square \text{קָמַרְטִים}$ exortus קָמַרְטִים
 Domus, plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ domus.

Ultima silaba sunt et alia afecere.

Kametz q'loq' convertit^a in Patach. sequente
 dagesch, ut קָמַרְטִים nota, plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$.
 Nota.

Patach in xazo sumit portio dagesch, ut קָמַרְטִים
 $\square \text{קָמַרְטִים}$ mixtus, plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ mixtos.

Sic in monosilabis קָמַרְטִים

Fabula, plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ fabula, קָמַרְטִים lyeipe

קָמַרְטִים limen, cuius plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ limina

קָמַרְטִים frustu, plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$

$\square \text{קָמַרְטִים}$ frusta.

Azere coiter transit in schewa, ut קָמַרְטִים
 Cacus, plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ Caci. Quada ver-

ba ortu ducentia a verbis defectivis gemi-
 nantibus קָמַרְטִים conmutant illud tzeze in Kixek re-
 quente dagesch, ut קָמַרְטִים Clipeus plu-

rurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ Clipei. קָמַרְטִים sagitta.

plurale $\square \text{קָמַרְטִים}$ la קָמַרְטִים gibe

At hęc precedente Kametz immota ma-
 net, ut — seren plurale serenim
 Genes. Quada seren monosilaba illud etia
 retinet ut serenim plurale
serenim serenim serenim serenim
 plurale serenim serenim serenim serenim
 plurale serenim serenim serenim serenim

Ede interdū corripitur in Kibutz sequente
 dagesch ut serenim serenim serenim
serenim itē schaxet qdō mutat in Kibutz ut
serenim serenim serenim serenim
serenim serenim serenim serenim

At serenim dies, plurale serenim dies, serenim
 Caput, plurale serenim Capita. serenim homo,
 plurale serenim homines.

Itas serenim: abicit, Unde precedens Vocali ma-
 net, ut serenim Pulcher, plure serenim Pulchri.
serenim Amicus, plurale serenim Amici.

Itas serenim: cortex tallit, ut serenim iudeus, plu-
 ale serenim iudei: serenim quada
 hęc omnia nomina mutant Kibutz in Kametz,
 ut serenim Hedus serenim Hedi' qdō serenim
 Quada nomina analogo vnt, ut serenim innocens
 plurale serenim innocentes: At serenim
 Vas — — — plurale serenim vasa

Deniq̄ nonnulla flectunt in serenim locū serenim ut
serenim agri, pro serenim. serenim lo-
 quita, — pro — serenim
serenim Montes pro serenim

Qualis numerus fit in serenim — mutatis etia
 vocabibus, sicut in plurali — Vg. serenim

Oculus אֵין Oculi duo, אֵינ & nasus.
 fluxale — אֵינ & nates. } אֵינ
 auris אֵינ & amba — אֵינ aures.
אֵינ Mama אֵינ Ubera
 manus אֵינ amba manus.
 pes אֵינ & אֵינ bini pedes. אֵינ Dies.
 Via אֵינ & אֵינ duo viae.

Cap. 10 de flexio no fomenini ger.

Lex nomi singulari in nomina.
 duali et fluxalem.

Fluxalis nomen femininum adicit in singu-
 laris, et diximus cap. 7. silaba אֵינ, per
 vata cois mltis leges de qua Cap. prece-
 denti, Vg.

Gladius — אֵינ | Glady — אֵינ
 Clavis — אֵינ | Clavi — אֵינ

Chole penultima silaba mutat n' secus, ac
 qd statuimus cap. precedenti nu. 4. ut e
 Area אֵינ fluxale אֵינ Area.

Iraes אֵינ, et אֵינ: abiciunt, ut אֵינ
 iustitia, fluxale אֵינ iustitie — אֵינ
 Corona אֵינ
 Corona אֵינ

venit huiusce אֵינ imitant אֵינ
אֵינ precedenti nu. posita, Vg.
אֵינ Agra, אֵינ Agra.
אֵינ Cubiculum אֵינ Cubicula.

Bisilaba, q[ue] transt[erunt] in ד duplici Kametz
 antecedente, prius retinent, ut אָנְגֵּוּסְטְיָא An-
 gustia, plura $\text{אָנְגֵּוּסְטְיָאָס}$ angustie
 Excipes אֶפְסִיס Ancilla אֲנִילָא , cuius plura אֲנִילָאָס
 אֲנִילָאָס Ancilla.

Monosilaba multa flec-
 tunt[ur] per dagesch, procedent[ur] Kixeth, ut מַטְרֵס Ma-
 ter. מַטְרֵסִים Matres. מַטְרֵסִים tempus מַטְרֵסִים
 tempora
 Excipe אֶפְסִיס filia cuius plura אֶפְסִיסִים
 אֶפְסִיסִים filie.

Qualis hic retinet fia, de quo
 cap. precedenti, ut מַסְכָּה Maxilla
 מַסְכָּה Ambo מַסְכָּה Maxilla מַסְכָּה
 femur מַסְכָּה femora
 מַסְכָּה genu מַסְכָּה genua.

comutat[ur] in ב , ut מַסְכָּה Labia מַסְכָּה La-
 bial מַסְכָּה Muxus
 מַסְכָּה duo muxi. Hoc
 nomen fia habet mixta ex duali, et plurali.

Anomalia Coes.

Nomina neda propria, sed et metalla, et
 liquora, sunt singularia tantu[m] ut
 דָּוִד David אֲוִי Aui. וִינָא
 Vinu[m].
 Nomina etatu[m] sunt pluralia, sicut
 ut אֲדֹלֶסְכֵּי pueritia, Adolescentia.

Pauca q[ui]da[m]
 sunt dualia tantu[m], ut מַיִם Aqua.
 שָׁמַיִם Celi שָׁמַיִם

Quada[m] masculina flectunt[ur] more feme-
 ninu[m], ut: אָב Pater אָבִים Patres
 מָקוֹם locus מָקוֹמִים loca

Et quaedam feminina more masculinorum
 trant, ut } Quercus. Quercus.
Urbs, Vibes.

Quaedam utroque modo
 flectunt ut Palatium.
Palatia Palatia Palatia Palatia
Palatia Palatia Palatia Palatia

Cap. II. de mutae vocalium

ob statum regiminis
 Nomina censent esse in statu absoluto, quod
 nullum post se habent genium, sive anomen
 illud idem ponat, ut Vox; sive
 quaedam alia dictio sequat, ut Vox amena. Nomen vero
 in statu regiminis esse dicitur
 cum aliud nomen subsequens per genium ex-
 plicat, ut Verbum Regis.

igitur regimen nil aliud est, quam
 syntaxis, sive nominum structura, qua unum
 regit alterum casu genivo. Hanc formam vocant
 Hebraei Regimen, Statum regiminis, Statum con-
structum; sed vero integra, statu absoluto.

Atque haec quidem si syntaxim expectes, alij ite
 linguis eae est; illud a huic proprium, quod apud
 Hebraeos dictio regis, modo in litteris, modo in
 vocalibus, modo in utrisque mutae patitur: ea
 vero quae regit in genivo casu invariata
 manet. Et apud Latinos: mutae enim
 dictio, quae regit, neque Regis, manet vero in-

facta ea, q[ue] respicit scilicet Verbu[m]. quippe
 n[on] dicimus Latine Verbi Temp[us], sed verbum
 Regis. ¶

Hic in memoria[m] revocari quæro ab
 initio vocis Icheva poni n[on] posse: Unde
 cu[m] xas aliqua duo postulat, prius mutat[ur]
 in Kixek, et si littera gutturali, aut sub-
 iiciendum sit, mutari necesse est in Patach,
 vel in Sepol, Videat[ur] Cap. 4. nu[m] 9. Mutatio
 vocalium s[ecundu]m statum regiminis fit in penultima,
 vel in ultima sillaba, vel utrobique simul. Quo-
 circa sit

Regula 1^a:

Kametz penultima sillaba in utroque genere,
 et numero mutat[ur] in Icheva, aut Icheva con-
 positu[m] sub gutturali: Kametz vero ultima
 sillaba, n[on] sequente \aleph , transit in Patach in
 singulari nu[m]ero: in plurali vero mutat[ur] in Icheva
 s[ecundu]m regimen, ut לִבְיָדָי Verbu[m] Re-
 gis לְיָדָי Verbu[m] לְיָדָי in statu ab-
 soluto לְיָדָי לְיָדָי לְיָדָי Labor ho[m]i-
 nis לְיָדָי Labor לְיָדָי לְיָדָי in statu
 absoluto.

Pluralia masculina præter co[m]m[unem]
 vocalium mutac[i]o[n]em mos laudata, commutant etiam
 in (י) Vg. Ex plurali Status absoluti
 constructi לְיָדָי Verba, fit plurale
 constructu[m] לְיָדָי Verba, ubi nemo
 n[on] videt, Kametz iuxta 2^a in Icheva mutari, qua
 propter a[n]t[er]iorem Icheva transit in Kixek, et sub lite-
 ra gutturali transit in patach vel Sepol, ut
 לְיָדָי Mansuetus: plurale לְיָדָי Mansueti
 plurale constructu[m] לְיָדָי
 Sic לְיָדָי Sapient[er]. Singulare constructu[m] לְיָדָי
 Sapientes. plurale לְיָדָי constructu[m] לְיָדָי

וְכַפֵּר. Sic per anomaliam וְכַפֵּר et alia quaedam

Ita quatuor וְכַפֵּר mutat etiam in וְכַפֵּר
et וְכַפֵּר וְכַפֵּר Uberta in statu regimini

matris onea Cantico 8. v. 1. וְכַפֵּר וְכַפֵּר
Oculi. pluxale constructo וְכַפֵּר וְכַפֵּר Oculi columbarum

Landes

Status regimini regula imitant participia et
וְכַפֵּר וְכַפֵּר Confidentes. pluxale Construct. וְכַפֵּר

operantes. וְכַפֵּר וְכַפֵּר Pal. 2. v. 12. וְכַפֵּר וְכַפֵּר
v. 8. וְכַפֵּר וְכַפֵּר Pal. 5.

femenina Singularis nū, q̄ transit in וְכַפֵּר
precedente Kametz, illud mutant in וְכַפֵּר, et
וְכַפֵּר וְכַפֵּר iustitia. in Regim. וְכַפֵּר וְכַפֵּר, ubi prius
וְכַפֵּר וְכַפֵּר Kametz mutat in וְכַפֵּר in scheva;

propter q̄ scheva procedens vertit in Kineh:
ultimū vero in patach, et וְכַפֵּר in וְכַפֵּר. q̄ uero in
וְכַפֵּר desinent, nulli sunt obnoxia mutati, sic

וְכַפֵּר וְכַפֵּר Regna, in statu Regim. nil mutat
וְכַפֵּר וְכַפֵּר Regna Coloum.

femenina in pluxali constructo eodē gra-
tuant vocalia mutae, ut a וְכַפֵּר וְכַפֵּר iustitia,
pluxale Construct. וְכַפֵּר וְכַפֵּר. Sic etiam
וְכַפֵּר וְכַפֵּר Regna. Construct.

Ita monosyllaba

וְכַפֵּר Pater וְכַפֵּר frater וְכַפֵּר locus, mu-
tant Kametz in וְכַפֵּר in Kateph Patach
et arumant propterea litera וְכַפֵּר in fine, ut

וְכַפֵּר, וְכַפֵּר, וְכַפֵּר.

Malta, q̄do verbis quiescentibus, et defectivis
 2^a radicali oriuntur pariter Kametz retinet in plu-
 xali contracto, ut $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}} \text{לֵצֶנֶת}$ Leges. Plur. Construct. $\overline{\text{פְּלִשְׁתִּימוֹנִי}}$ Iudicium 14.
 v. 5. $\overline{\text{עֲלֵה}}$ exelsu. Plur. Construct. $\overline{\text{אֲרֹנוֹן}}$ Numerorum 21.
 v. 28. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Scuta auxilii. V. 14. v. 26. $\overline{\text{שָׁרְיָן}}$ Clypeus Construct. $\overline{\text{אֲרֹנוֹן}}$
 $\overline{\text{אֲרֹנוֹן}}$ angustia. Plural Construct. $\overline{\text{אֲרֹנוֹן}}$ Angustia cordis mei
 Psal. 25. v. 17. et alia id genus.

Regula I.

Q̄do precedit, vel subsequitur Kametz, Fere
 penultima syllaba mutatur in Schewa, ut
 $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Somnus. Singulare Construct. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Somnus perpetuus
 Ieremiae 1. v. 39. Et iube gutturali in Schewa com-
 positum, v. g. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Consilium. Singulare Construct. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$
 Consilium, etiam V. Reg. 12. v. 8. in ultima d
 syllaba Fere transit in Pathach, si pra-
 cedat Kametz, ut $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Vicinus. Construct. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$
 habitator Ierusalem, Ier. 10. v. 5.

si post Fere sit littera quiescens, v. g. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Inimicitia, Construct. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$
 inimicitia seculi. Praequiescit 35. v. 5. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Palatium. Construct. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$
 Palatium Regis, Danielis 1. v. 4.

Fere talis penultima, quae ultima
 syllaba immutata manet, q̄do n̄ precedit, vel
 subsequitur Kametz,

In plurali nu, Fere pe-
 nitima syllaba transit in Schewa, quae Schewa
 procedens convertitur in Kixek, v. g.
 $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$ Senes, Plurale Construct. $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$
 $\overline{\text{לְעֵצֶיךָ}}$

Atia. Construct.

אֲתִיא, אֲתִיָּא

Causa. Construct.

אֲתִיָּא

Excipe אֲתִיָּא deside

xantes, cuius pluralis construct.

אֲתִיָּא

Regula 3.

Septima silaba ante א mutat^r in Ferece Vg.

אֲתִיָּא Positio in Regimine אֲתִיָּא
positio Quid. Gen. 20. v. 19

Excipe אֲתִיָּא Cuius constructio

אֲתִיָּא Os sapientis. Ecles. 10.

v. 12. Ecles. 10. v. 8. אֲתִיָּא immutatum manet

Regula 4.

Patach, et Kixet^r (adhaerente dagesch) Contra-
hant^r in Ferece, ut אֲתִיָּא Domus, singulare

Constructio אֲתִיָּא
Domus panis.

Chole in Regimine singulari mini-
me mutat^r: in plurali אֲתִיָּא constructo, mutat^r in
O brebe, nimirum Kametz, Kataph, si sit in se-
culima silaba, et veniat ante Segol, aut Patach,

Vg. אֲתִיָּא lacru. Pluralis constructio אֲתִיָּא
lacra filiorum numerorum 18. v. 32.

Kodre

Cap. 12. De Pronominibus

Pronomina sunt nomina quaedam 2^{xia}, et quasi
oculta ipso Cognomina, Unde אֲתִיָּא
ab Hebraeis, idem Cognomina Vulga appellant.

Quing) idem assignari, iet, primitivum, positivum,
demonstrativum, velativum, et interrogativum. hoc a
ad duas classes, ~~ae~~ hant inepte reduci vident^r:
ea quippe, vel sunt separata, vel inseparabilia.
1^a illa sunt, q) dictae per se separatae constituent;
sunt q) vel integra, vel defectiva.

Integra, et primitiva tria sunt tres partes
 indicantia. Dicuntur integra, seu perfecta,
 quia gen^e et nu^m disjuncti habent q^{uod} in
 mo casus per prefixa exprimendor, prout
 videre est in subtr tabellis

Prima pars Genⁱ Cos.
 Pluralis nu^m. Singularis nu^m.

No.	אֲנִי vel אֲנִי	ego.	אֲנִי vel אֲנִי	No.
Nostrum vel Nostrum.	אֲנֵינוּ	Mei.	אֲנֵינוּ	Gen.
Vobis	אֲנֵיכֶם	Mihi, vel Mi.	אֵיךְ	Dat.
No	אֲנִי	Me	אֲנִי	Acc.
a Vobis.	מֵאֵיכֶם	a Me	מֵאֵיךְ	Ab.

2^a pars generis Masculini
 Pluralis nu^m.

Sing^l nu^m

Vos.	אַתֶּם	Fe.	אַתָּה	No.
Vestru.	אַתֶּם	Fe.	אַתָּה	Gen.
Vobis.	אַתֶּם	Fe.	אַתָּה	Dat.
Vos.	אַתֶּם	Fe.	אַתָּה	Acc.
a Vobis.	מֵאַתֶּם	a Fe.	מֵאַתָּה	Ab.

Eadem 2^a pars genⁱ femerini
 Pluralis nu^m.

Sing^l nu^m.

Vos.	אַתֶּן	Fe.	אַתְּ	No.
Vestru	אַתֶּן	Fe.	אַתְּ	Gen.

Uobis	לְכֹהֲנָיִם	Ubi	כֹּהֲנָיִם	Dat.
Uos	אֶתְכֶם	Te	אֶתְךָ	Acus.
à Uobis	מִכֶּם	à Te	מִכֶּךָ	Ablat.

Tertia prima generis masculini.
 Plur. nu. Sing. nu.

illi	הֵם	ille	הוּא	Nom.
illorum	שֵׁיהֶם	illius	שֵׁינוֹ	Gen.
illis	לְהֵם	illi	לְהוּ	Dat.
illos	אֹתָם	illam	אֹתָהּ	Acus.
ab illis	מֵהֶם	ab illo	מִכֶּהּ	Ablat.

Quarta 2^a prima generis feminini.
 Plur. nu. Sing. nu.

illo	הֵיאָה	illa	הִיאָה	Nom.
illarum	שֵׁיהֵאָה	illius	שֵׁיהֵאָה	Gen.
illis	לְהֵאָה	illi	לְהֵאָה	Dat.
illas	אֹתָהּ	illam	אֹתָהּ	Acus.
ab illis	מֵהֵאָה	ab illa	מִהֵאָה	Ablat.

Vocativus. in pronominebus 2^a prima itis et no-
 minativo. In 1^a uero, et 3^a prima desiderat.

Quaedam in } terminata; ite הוּם saepe assu-
munt הוּם paragogicu, ut הוּם הוּם
הוּם הוּם, הוּם הוּם, הוּם הוּם,
הוּם הוּם

Quaedam per syncopen abiciunt alteru }
ut הוּם et הוּם pro הוּם;
הוּם pro הוּם, הוּם pro הוּם.

Defectiva sunt, q} vel genere, vel numero de-
ficiunt qualia sunt, ~~et cetera~~.

Demonstrati-
va הוּם hic iste numeri tantu singularis,
et הוּם - Masculini generis הוּם,
הוּם, הוּם, הוּם, הוּם, הוּם, הוּם,
הוּם, הוּם, הוּם, הוּם, הוּם,
hic et hoc, iste illa singularis cois
generis הוּם et הוּם paragogico
illi, illa, isti, הוּם, הוּם, הוּם, הוּם, הוּם, הוּם,
numeri, et cois generis.

Relativu הוּם qui,
q} qd, utriq} generi, et nu, et oibus casibus in-
seruit perinde ac. Interrogativu הוּם quis?
הוּם de persona הוּם, הוּם, הוּם quid? q} qd?
de quavis re.

Inseparabilia, seu coniuncta
pronomina sunt, vel prefixa, vel affixa.

(quia vocibus prefixi solent, ita nuncupata) duo
sunt הוּם, et הוּם sequente dagesch forti post
utruq} הוּם הוּם dicitur ex הוּם
qui, quo, qd. הוּם dicitur ex הוּם, hic, hac, hoc;
et nunc relativu d} qui, q} qd; nunc demonstra-
tivu hic, hac, hoc; eog} mo usu habet arti an-
te nomina, et pronomina }a perne ut
הוּם. Hoc verbu הוּם illu ipse

הוּא הוּא hic ipse; qd et qdsg) cu) qd effect
at הוּא הוּא sic ex הוּא הוּא fit
aligdo pex הוּא הוּא apocopen

Pronomen ו aligdo habet se-
gd sine sequente dagesch ut וְעַמְלֹו
Cuius labor Eccl. 2. v. 21. Vano schemo
ut וְעַמְלֹו qd ipse Eccl. 3. v. 18. Semel
Kametz וְעַמְלֹו ut וְעַמְלֹו qui tu
Judic. 6. v. 17. sequente וְעַמְלֹו dagesch
habet etia) patach ut וְעַמְלֹו do-
nec surrexi Judic. 6. v. 7. וְעַמְלֹו

Pronomen הוּא cui-
us dictioni prefixu) illa in statu emphatico
constituit; eius punituao ante literas, yatu-
rales, et ante ו varjas exipit mutas.

Ante א Kametzatu), et ante ו ite) ante ו n
Kametzatu); pronomen הוּא prefixu) quidet
Kametz, ut הוּא הוּא terra, הוּא הוּא Ca-
put, הוּא הוּא testimo-
niu).

Ante literas ו, ו, ו, et הוּא Kametzatas,
segd requirit, ut הוּא הוּא Vites
הוּא הוּא Sapientia, הוּא הוּא
Montes, הוּא הוּא plexag) monosilaba,
ut הוּא הוּא Populus, הוּא הוּא Mons &c.

Ante הוּא, et הוּא n) Kametzatas recipit tantu) Pa-
tach absq) dagesch forti, ut הוּא הוּא Gladius,
הוּא הוּא Templu). Item ante א n) Ka-
metzatum recipit Kametz, ut הוּא הוּא
Beatus vir Gal. 1. v. 1.

Hoc pronomen הוּא n) pre-
ponit ו nomini) in regimini) statu) Constitu-
tis, quis enim nisi imperitus hebraice dixeret

Verbu Regis. דַּבְרֵי מַלְכֵךְ

Hec nominibus eius affixis: nefas enim exit dicere דַּבְרֵי עֵינֵי

Hec nominibus propriis: illicita quippe exit hoc loquor דַּבְרֵי אֲנִי

Nonnulla tamen, sed rarissima occurrunt exempla, in quibus laudatum pronomem talibus nominibus per spem euphoniae praefigit, ut דַּבְרֵי בְּרַתְאֵל בְּרַתְאֵל ד. Bethel Gen. 31. v. 11. דַּבְרֵי מְנַסֵּה מְנַסֵּה יונה 1. v. 12.

litera דַּבְרֵי dictionibus praefixa extendunt post se illud pronomem ה, tunc illa sibi subscribunt vocale, quae pronomem ה regulariter assumeret sub se, si aderet: ut כַּהֵן כַּהֵן. Sicut et בְּדַרְךָ בְּדַרְךָ in via, pro בְּדַרְךָ ubi litera praefixa דַּבְרֵי in loco scheria mobilis, quae regulariter sibi subscribunt (ut diximus Cap. 2. nu. 8.) assumunt hic Patach, propter expulsiōem ה praefixam, sicut בְּדַרְךָ in Urbibus, pro בְּדַרְךָ.

דַּבְרֵי אֲנִי, pro דַּבְרֵי אֲנִי, in quibus sub דַּבְרֵי et sub אֲנִי Kametz propter extensum ה, quod in duabus hae dictionibus praefigret, in 1^a reciperet sub se segol, et post ante Kametzatu, et in 2^a Kametz, et post ante Kametzatu, ut diximus supra.

Pronomina possessiva, quae genes latinos integra sunt, et reparata, nepe Meus, Tuus, &c. nil genes hebreos aliud nent, quae parte gloriā minori habite, quae artificis huius lingue proprio, et ultimis pronomina primitivorum

fixis, vel habis. dempto; hęc qđ variant
ob diversa genus nominis, cui subfigunt, sed
ob diversa genus partæ possidentis, et quia
fieri dictionum ad signa posere affigi solent,
dicuntur afixa.

Afixa occurrunt ex pronomi-
nibus integris hoc modo

אני Me in ablativo

אני vel אני Me in accusativo

אני fit

מי, מו, מו, מו, מי in accusativo

מי, מו, מו, in plurali qđ est casus.

אנחנו fit

לנו Nobis in ablativo

לנו.. Nos, מו, מו, מו in accusativo

לנו.. Nos, מו, מו, מו, qđ est casus

לנו Nos in accusativo

אתה fit

אתה, אתה, אתה, in Singulari
אתה, אתה, אתה in plurali
אתה, אתה, אתה, in reliquis casibus

אתם fit

אתם, אתם, אתם, Vos in reliquis casibus

אתם fit

אתם, אתם, אתם, in Singulari
אתם, אתם, אתם, in plurali

ס
כִּן אֶתֶּן *(Vester, a, d; Vorin accus)*
fit

ס
הוּן הוּן, הוּן, הוּן *(Lus, lo; illius, illi)*
fit.

ס
הֵם הֵם, הֵם, הֵם *(Lorum, eorum, eorum &c.)*
fit

ס
הוּא הוּא, הוּא, הוּא *(eius, ea.)*
fit

ס
הוּן הוּן, הוּן *(Lorum, eorum, eorum &c.)*
fit

Afixa quinq; generibus Vocu suffiguntur: 1.
 nominibus, 2. Verbis, 3. Participij, 4. Adverbij,
 5. Prepositionibus.

Paradigma nominis masculini generis
 cum afixis. Sing. שִׁיר Cantico. Plur. שִׁירִים

3 ^a pers. fem. gen.	3 ^a pers. Masc. gen.	2 ^a persona fem. gen.	2 ^a persona Masc. gen.	1 ^a persona Cots gen.
שִׁירָהּ	שִׁירָו	שִׁירְךָ	שִׁירְךָ	שִׁירִי
Canticu eius.	Canticu eius.	Canticu tuum	Canticum tuu	Canticu meu
שִׁירֶיהָ	שִׁירֵיהֶם	שִׁירֶיךָ	שִׁירֶיךָ	שִׁירֵי
Cantica eius	Cantica eius.	Cantica tua	Cantica tua.	Cantica mea

שירנו שירכם שירכן שירם שירן

Canticum nostrum Canticum vestrum Canticum vestrum Canticum vestrum Canticum nostrum

שירנו שירכם שירכן שיריהם שיריהן

Cantica nostra Cantica vestra Cantica vestra Cantica vestra Cantica nostra

צדקה צדקות

Paradioma nominis fem. gen. Sing. Plur. Justitia. Adon- propter affixa

צדקה צדקות צדקה צדקות צדקה

Justitia eius Justitia eius Justitia tua - Justitia tua - Justitia mea

צדקות צדקות צדקות צדקות צדקות

Justitia eius Justitia eius Justitie tue Justitie tue Justitia mea

צדקתנו צדקתכם צדקתכן צדקתם צדקתן

Justitia eorum Justitia eorum Justitia vestra Justitia vestra Justitia nostra

צדקותנו צדקותיכם צדקותיכן צדקותיהם צדקותיהן

Justitia nostra Justitia vestra Justitia vestra Justitia vestra Justitia nostra

כך, כם, ד, נו, דו, יון, דום

in plux. usurpata semper habent ante se, idq. observatur facile in his duobus paradigmatibus.

Handwritten Hebrew text at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side.

Ponit interdum כו, pro □, maxime in libris poeticis. Idem Palmis et Proverbis pro □. qdod כו

Cap. 13. De mutae Vo-
calium propter afixa.

Hic generaliter observat quatuor afixa
וּיְיָ, וּיְיָ, וּיְיָ, וּיְיָ semper ad
iungj. Constructi, in utroq[ue] genere, et numero, qua
proinde afixa constructa, sive pravia n[on]
inepte vocaverim, reliqua absoluta: deinde
afixa וּיְיָ nominibus in וּיְיָ finitis, solummodo
suffigi: item nomini וּיְיָ, quibus praemisit,
detur

Regula 1.

Kametz penultima syllaba in singulari
masculino, in utroq[ue] gen[er]e, mutat[ur] in Schewa. Ka-
metz, utraque manet praeterquam ante afixa
constructa, וּיְיָ, וּיְיָ, וּיְיָ, וּיְיָ et licet
haec regula rati, ut
perq[ue] intelligat[ur] ex dictis in precedenti Cap[itulo]
ut ea tamen penitus capiatur adiungat[ur] ex-
empla iuxta varias nomina Clases.

- xi masculino Verbu[m] oritur p[er] h[oc]
- precedente regu[la] la masculina
- Afixis Verbu[m] meu[m] Verbu[m]
- flu[m] Verbu[m] Verbu[m] eiu[m]
- Verbu[m] eorum Verbu[m]
- nostru[m] Verbu[m]
- Verbu[m] Verbu[m]

femenina in ה terminata proter metae
 si Kametz conmutant etiam (prout diximus
 cap. preced. num. 19) ה in ת, ut בְּרַכְתָּו
 benedictio mea: בְּרַכְתָּךְ benedictio
 tua ————— בְּרַכְתָּו bene-
 dictio eius: בְּרַכְתָּם bene ————— dictio
 eorum ————— בְּרַכְתְּכֶם

בְּרַכְתָּו benedictio. In plurali masculi-
 no Kametz penultima syllaba immutata
 manet: ut, בְּרַכְתָּו Verba mea, בְּרַכְתָּו
 Verba sua ————— בְּרַכְתָּו
 Verba eius, בְּרַכְתָּו Verba nostra.

Sed ante unum ex quatuor affixis con-
 tructis istud Kametz transit in Scheva
 בְּרַכְתָּו Verba vestra: אֲבָרַכְתִּי Verba.

femenina pluralia assumunt affixa iuxta
 fixa constructa ut צְדִיקוֹתַי Iustitia mea.

Exiice multa ex Verbis quiescentibus, et def-
 fectionis 2^a radicali ortu ducentia, quae prius
 Kametz retinent, qualia sunt קַיִץ ex-
 tremitas, extremitas, קַיִץ
 Malu Malu —————
 רְמוֹתַי Clipeus מִנְיָן
 altitudo ut קַיִץ extremitas eius.
 קַיִץ Mala eorum &c. item
 קַיִץ et קַיִץ Kametz
 retinet, ut קַיִץ filij eius ————— קַיִץ facies eius.

Kametz in his vocibus מְרוֹתַי Vanitas
 mors, מְרוֹתַי Mediu ————— Contrahitur
 in cholē ————— propter affixa, ut —————
 Vanitatis tuae &c. מְרוֹתַי

אב Pater, אדא frater, אדא Loces
 Kametz in singulari retinent,
 ut אב Pater meus &c. Sic אדא Jan-
 quis, אדא Manus, אב multes;
 אדא hostis; אדא Princeps &c.

אדא lectus, אדא horus: אב Linea, mutant Ka-
 metz in ~~metz~~ Pathach Cudagesch
 sequenti ut אדא lectus meus &c. Sic אב אדא
 editus meus. אב אדא locus

Regula 2.

Izere penultima syllaba mutatur in Scheva.
 Izere ultima partim manet, partim mutatur,

ut אב אדא Cor meum, אב אדא Cor
 אב אדא Conciliu eius;
 אב אדא Conciliu.

In nominibus, quae huius
 forma אב אדא hanc punctuorum configurationem
 imitantur Izere, et penultima syllaba mu-
 tat in Kizech loco Scheva, ne sit duplex Scheva
 ab initio concurreat ut אב אדא liber meus,
 אב אדא.

Nomina oia, in quibus Izere venit
 ante literam quiescentem retinent ipsam Izere, ut

אב אדא Principiu eius, אב אדא
 אב אדא templum eius, אב אדא
 אב אדא. Sic

אב אדא fortis, אב אדא
 אב אדא Carities, אב אדא
 אב אדא Inimicitia.

Ipsa Izere pe-
 nultima syllaba manet quoque immota in
 his dictionibus אב אדא Cadaver meum, אב אדא
 אב אדא Cadaver

יְהוּדָה expcrementum;
 תְּשׁוּבָה testimonium;
 יֶזֶד residuum;
 פִּינָא Piceina

Caligo; יֶזֶד petitio. Sed in
 בְּדַמְתָּךְ mutat in Segol et
 בְּדַמְתָּךְ fermentum tuum.

Siere ultima silaba in nominibus huiusce frā
 וְכֶן Senex, et וְכֶן Pira, inquit, ut
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן in
 forma — וְכֶן וְכֶן וְכֶן mutatur in
 Scheva, ut וְכֶן וְכֶן וְכֶן Custo — diem, one ante
 transiit in Segol, vel Kizech, et propter
 gutturale in Datch וְכֶן וְכֶן Custodiente
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן inimicus tuus ab וְכֶן וְכֶן inimicus

Monosyllaba variant.

Azere manet in istis
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן Peregrinus eius, a
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן scientia; וְכֶן וְכֶן Limbus;
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן lucerna.
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן testis; וְכֶן וְכֶן וְכֶן lignum; וְכֶן וְכֶן וְכֶן Vociferatio;
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן Paupertas; וְכֶן וְכֶן וְכֶן meditatio;
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן Vagax.

In his
 in Scheva, ut וְכֶן וְכֶן וְכֶן mutatur
 nomen meum: sed sequente alio Scheva, prout
 ut moxis a ~~mutatur~~ transiit in Kizek ut
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן nomen tuum.

In quibusdam monosyllabis
 siere comutat in Chizek sequente Dagesch forti:
 ut וְכֶן וְכֶן וְכֶן tempus meum ab: וְכֶן וְכֶן וְכֶן tempus. Sic
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן Vexillum; וְכֶן וְכֶן וְכֶן Capra
 וְכֶן וְכֶן וְכֶן finis; וְכֶן וְכֶן וְכֶן nidus;

dens; **אֵבֶר** humulus **אֵבֶר** Vixor
 ignis; **אֵבֶר** gratia; **אֵבֶר** lagita - **אֵבֶר** Cox:
 sed a **אֵבֶר** et **אֵבֶר** tergu tuu.

Regula. I.

Segl. penultima, quæ ultima sillaba mutat^r in
 Scheva; Unde proxius vertit^r in Chizek ut
 Vestis **אֵבֶר** Vestis eius **אֵבֶר** Vestis mea
 sic **אֵבֶר** **אֵבֶר** - **אֵבֶר** - **אֵבֶר** liber oneris.

Quædam loco Chizek assumunt Pathach onaxime
 q^{to} 1^a aut 2^a gutturalis, vel **אֵבֶר** ut
אֵבֶר lapis eius: hanc quoq^{ue}

אֵבֶר imitant^r **אֵבֶר** lana; **אֵבֶר** ostium:
 Imago **אֵבֶר** Costa; **אֵבֶר** vulva;
אֵבֶר **אֵבֶר** Arcus;
אֵבֶר Vitis; **אֵבֶר** Corbis
אֵבֶר Clamor; **אֵבֶר** Pinguedo

אֵבֶר Canis;
אֵבֶר Anima
אֵבֶר De **אֵבֶר** tra: sed a **אֵבֶר** rivi
אֵבֶר eius; a **אֵבֶר** portio
אֵבֶר mea; **אֵבֶר** gloria eius. **אֵבֶר**

Segl. post se Scheva habens invariatus manet, ut
אֵבֶר digitus, **אֵבֶר** digitus suu
 Levitici 4.v. 6.

Terminatio **אֵבֶר** abicitur: ut
אֵבֶר possessio eius **אֵבֶר** **אֵבֶר** **אֵבֶר** **אֵבֶר**
אֵבֶר Amen ante **אֵבֶר** Segl. manet:
 ut **אֵבֶר** Casus, **אֵבֶר** **אֵבֶר** Casus **אֵבֶר**

Monosyllaba פֶּסַע וּפֶסַע peccus, speta
 habent anomaliam in mutatione פֶּסַע in פֶּסַע: ut
 פֶּסַע peccude eius Delet. 22. v. 1. פֶּסַע
 פֶּסַע: 1. Samuel. 14. v. 33. פֶּסַע o meum
 פֶּסַע o tuum, פֶּסַע et פֶּסַע o eius.

Regula 4.

Chole penultima sillaba mutat^r in Kametz
 Chataph, aut in Kibutz, ut: פֶּסַע Sanctitas;
 פֶּסַע Sanctitas eius: פֶּסַע
 פֶּסַע Pugillus, פֶּסַע pugillus meum
 Levit. 2. v. 2. *Excipe*
 פֶּסַע Unde פֶּסַע Cranium eius, Iud. 9. v. 53.

Chole sequente Kametz, vel Fereze, manet immotum:
 ut פֶּסַע Thesaurus eius, Deut. 28. v. 12. ab
 פֶּסַע Thesaurus. Chole

ultima sillaba non mutat^r exceptis quibusdam
 ex defectivis 2^a radicali derivatis, in quibus
 transit in Kibutz, ut פֶּסַע Robur eius, Iud. 19. v. 5.
 a פֶּסַע Robur.

Regula 5.

Patach Ultimo sillaba in quibus defectivis mu-
 tat^r in Chixets sequente Dagesch forti, ut: פֶּסַע,
 פֶּסַע Buccella eius. 2. Samuel 12. v. 3. *Excipe*
 פֶּסַע, Unde פֶּסַע Mel meum.
 Cant. 5. v. 1.

Patach, et Chixets in forma פֶּסַע Con-
 trahunt^r in Fereze ut פֶּסַע Oliva tua, Deut. 24. v. 20.

Huc spectant פֶּסַע Domus פֶּסַע Robur

711 Vinu, et Similia.

Regula 6.

Icheva, et Chixek in forma וְיָרַח quasi transponunt, asumpto ab initio Chixek, vel Segol, Unde deinceps וְיָרַח fit mobile ut וְיָרַח fructus וְיָרַח fructus tuus. Psal. l. v. 3. וְיָרַח fructus tuus. Psal. l. v. 9 &c.

Cap. 14. De Verbo.

Verbum flectitur per numeros, genera, Tempora et personas.

Numeri in Verbis duo solum, Singularis scilicet, et pluralis, id est ab hebreis, necus, ac a Latinis pro duali non usurpatur.

Genera eadem, quae in nominibus. Genus in Verbis hebraeis sexum discernit: hanc elegantiam habent Latini, habent, et Graeci.

Tempora paucis Hebraeos, non sunt nisi duo, Praeteritum, et futurum, nam praesens, nullum proprie habent: effertur autem illud modo per utrumque participium, modo per praeteritum, et futurum, quod videlicet Continuatio quaedam actionis indicat, ut Eccles. i. quid habet homo amplius in omni labore suo וְיָרַח quod laborat.

Praeteritum unicum est pro omnibus, ut וְיָרַח Visitabat, Visitavit, Visitaverat, Visitavisset &c. primo loco, ponitur praeteritum, tum, quia praeterite naturae precedat alia tempora, tum, quia radice ipsa, Unde reliqua fere tempora fiunt, Continet: attamen modus infinitivus in Verbis quærentibus media radicali constituit etiam radice, ut וְיָרַח Surgere, nam in praeterito וְיָרַח Surrexit.

Participium est duplex, presens, seu actiuum, quod
 בְּנִינִי בְּנִינִי בְּנִינִי Benoni vocant, id est inter medium,
 quia utuntur eo, ad significandum presens
 tempus, quod medium est, praeteritum, inter, et futu-
 rum; ut, בְּנִינִי Visitans: et praeteritum, siue
 participium, quod vocant בְּנִינִי Bahul, ab anti-
 quo Paradigmati, perinde ac si nos parti-
 cipium passiuum appellaremus, Amatus, ut בְּנִינִי
 Visitatus, qui visitatur. Haec, ut in alijs lin-
 guis flexione nominum imitantur, ac presentis
 indicium a se probent. Participium singulare
 femininum promiscue in בְּנִינִי auctum, vel in
 בְּנִינִי penacutum duplici Segol, aut Pathach antec-
 dente desinit, ut בְּנִינִי, Vel בְּנִינִי visi-
 tans illa.

Futurum vocant בְּנִינִי id est, paratum,
 quod res futura sit parata sit, ut בְּנִינִי fiat v. s.
 בְּנִינִי Visitabo.

Infinitivus modus Hebre-
 us בְּנִינִי Makor dicitur, id est fons, quod sig-
 nificandi modus ab eo fluat, indeque reliqua
 pene omnia formentur: ut, בְּנִינִי Visitare.

Lexicographi Latini nil addunt infinitis
 nisi necessitate aliquid gerendi, inde gerundij no-
 men dicitur v. g. cum dicitur amandum est, id est pro-
 suse, ac si diceretur: oportet amare.) exprimen-
 tur apud Hebraeos per infinitivum maxime pro-
 fixis literis בְּנִינִי, quas Bachlam vocant:
 ut בְּנִינִי Visitare בְּנִינִי Visitando, &
 בְּנִינִי deprecari בְּנִינִי deprecando &c.

Personae sunt I. Tertia, Secunda
 Prima; eaq; a se invicem certo gen. disinguntur.
 Haec sunt, semper e' generis Cois, ut et praeteriti
 tertia pluralis.

Incipit conjugatio a 3^a gen^o masculini per-
 sona protexiti, quia eius f^{ra} (proestetim Kal)
 et simplicissima p^{ur}u^oq^o thema, sive radici
 continens, ut **בָּקַד** Visitavit ille, et inde
 frant^r alia fere oēs p^{er}sona protexiti adden-
 do ultimas sillabas pronomini, prout ex di-
 cendis patebit.

Tertia fememina protexiti
 desinit in **הָ**, ut **בָּקְדָהּ** Visitavit illa:
 ubi **הָ** representat pronomem **הָ** illa,
 et tertia pluralis in **וּ**, ut **בָּקְדוּ** Visitaverunt
 Communis generis.

Secunda persona masculina
 singularis flectit in **תָּ** quasi ex pronomi-
 ni **אַתָּה** tu, ut **בָּקַדְתָּ** Visitasti
 tu vir **בָּקַדְתְּ** tu femina. 2^a pluralis
 vir masculini generis in **תֶּם** ex **אַתֶּם** vos,
 ut **בָּקַדְתֶּם** Visitastis vos viri; femina in
תֵּן ex **אַתֵּן** ut **בָּקַדְתֵּן** Visitastis
 vos femine.

Prima singularis cōis generis in
תִּי ex **אֲנִי** ego. **בָּקַדְתִּי** Visitavi, ubi lite-
 ra **תִּי** per epenthesein ~~אֲנִי~~ ascita usurpat
 loco **אֲנִי** neq^{ue} scēt confunderet formativa hac
 sillaba cum pronomini inseparabili **אֲנִי** plural.
 in **נִי** ex **אֲנֵינוּ** nos: ut **בָּקַדְנוּ** Visitavimus
 nos, communis generis.

Imperativus (quod ab impe-
 rando **צִוִּי** trivui Vocant) idem constat 2^a
 persona, genere, ac numero dista, ut **בָּקַד** Vel
בָּקְדִי Visita tu vir, inde Plural. mascul. in
~~בָּקְדוּ~~ Schureks: ut **בָּקְדוּ** Visitate
 vos viri. fememina singularis in **י** quasi
 ex f^{ra} pronominis **אַתְּ** ut **בָּקְדִי** Visita tu
 femina. Plural. fememina in **י** qua-

וְיָבִיטָהּ אֶתְכֶם, ut Visitate vos
femina. — legantur hic pronomina. Cap. 12.
nu^m 16. necn^d littera paragogica Cap. 1. nu. 12.

Futurum ab infinitivo format^u profigendo
quatuor litteras (אָתָּה) (memoria Caesa
ethan) generum, ac personarum formativas: q^u
ni fallor pulchre alludent ad pronomina
latina א ego, ת tu, ו ille, נ nos. Prima

Singularis אָבִיטָהּ Visitabo ex אָ א
ex אָבִי pluralis אָבִיטִים Visitabimus
ex אָבִיטִים pluralis אָבִיטִים Visitabimus

Secunda Singularis masculini generis אָבִיטְךָ Visitabis ex אָבִיטְךָ tu: sic pluralis

אָבִיטְךָ Visitabis secunda singularis fe-
menini אָבִיטְךָ Visitabis tu femina

ex אָבִיטְךָ, אָבִיטְךָ, ut satius dixim^u ת esse
utriusq^{ue} persone indice, et genus par^{it} para-
gogicū indicari, ut in imperativo. Secunda plur.
femen. אָבִיטְכֶם Visitabitis vos &c. uti in
imperativo.

Tertia Sing. masc. אָבִיטְוֹ Visitabit
ille, ubi ו Vice supplet littera ו, proxima ex אָבִיטְוֹ
ille. Plural. אָבִיטְוֹ Visitabunt illi. 3^a Singul. femer.

אָבִיטְוֹ Visitabit illa, ubi littera ו manens
ex אָבִיטְוֹ littera ו descripta אָבִיטְוֹ illa. 3^a fe-
men. plural. אָבִיטְוֹ Visitabunt ille. Videat^u
num. 11.

Obiter notet^u 3^a persona Singul. femer. gen. et
2^a Singul. Masculine fīā quide^m eandē esse, sed
formatū diversa (videat^u nu^m. 13) ac personas aliā,
ab alijs ex anti, vel conti nomine Masculi, aut femer.
generis, se per, et quide^m facillime disqui. Sic 2^a
et 3^a persona pluralis numeri, gen. femerini eadē

voce exprimentur. Sed diversa habent for-
 mas prae, nam sillaba formativa ו potest oxii
 vel ex וּבְנֵי illa, vel ex וּבְנֵי vo.

Præ-
 xiti, et futuri voces in ו proestim terminata
 saepe accipiunt וּבְנֵי paragogicu, ut
 novarunt וּבְנֵי audient. וּבְנֵי Cog-

ו Cum Schewa proestimo proestimu convertit saepe
 significacione proestimi in significacione futuri, ma-
 xime qto accentus transfertur ad ultima sillaba:

ut Vg: וּבְנֵי et dices Gen. 32 v. 18.
 וּבְנֵי et u dicabit
 Isaac 2. v. 7.

Contra ו Cum Patnach sequente Dagesch
 ante literas וּבְנֵי habiles, vel Cum Kametz ante
 literas וּבְנֵי daogchabiles, futuro proestimu,
 mutat illud in proestimu, n quidem voce,
 sed significacione, ut וּבְנֵי et dixit
 et dixit Circa hanc &c.

Circa hanc postrema
 conversio obreuat ו Dagesch saepe exidine
 euphoniae causa, proestim ex litera Schewata.
 ו accentu ab ultima, ad penultima saepius
 retrahit.

ו Paragogicu procedente Kametz,
 frequenter adiungit ו Singulati masculina,
 proestiti, et imperativi, ac prima persona
 futuri utriusq; numeri, nec in finitivi, ut
 וּבְנֵי Visitati וּבְנֵי Custodis וּבְנֵי
 וּבְנֵי Visitabo וּבְנֵי
 וּבְנֵי Visitare.

Et haec e generalis personaru,
 et temporu fraso ad singulas spes Verboru,
 et coniugationes applicanda: hic et facilis mo-
 dus in fesa Verba Cognocendi, et illa in sua

Memata brevissime, ac sine errore deducendi.

Verborum hebraicorum alia sunt perfecta, alia imperfecta. Perfecta dicuntur, quod omnes radices, litteras ubicumque retinent, nec ullam inter coniugandum abiciunt; Cetera Verba, in quibus aliqua ex litteris radicalibus interconiugandum deest imperfecta censentur, eaque sunt, vel defectiva, vel quiescentia.

Defectiva sunt in quibus littera aliqua radicalis inter coniugandum deficit: quiescentia, in quibus littera aliqua radicalis, in principio, vel medio, vel infine quiescit.

Ad octo Classes reducendo Verba hebraica: novum quippe sunt

- Perfecta ut פָּקַד Visitavit de quibus Cap. 16.
- Defectiva Pe - Nun: ut פָּנָה accessit. Cap. 26
- Defectiva geminancia Ajin, ut $\text{פָּקַד$ Circuivit Cap. 22.

Quiescentia Pe - Iod, ut פָּשַׁב Sedit Cap. 22.

Quiescentia. Ajin - Yau: ut $\text{פָּקַד$ Surgere. Cap. 23.

Quiescentia. Lamed - Aleph: ut $\text{פָּקַד$ invenit. Cap. 24.

Quiescentia. Lamed - He: ut $\text{פָּקַד$ revelavit. Cap. 25.

Quiescentia: Pe - Aleph: ut $\text{פָּקַד$ Comedit. Cap. 26.

Coplico tex minor: ab Paradigmati antiquo פָּקַד operatur, id usus loquendi sibi retinuit, ut 1^a cuiuscumque radicalis littera vocet פָּ Pe, 2^a אֵ Ajin, 3^a לָ lamed, servata videlicet eo ordine, quo haec tres litterae in hoc verbo פָּקַד

Collocata sunt, Unde Verba defectiva Pe-Hun
 illa sunt in quibus 1^a radicalis litera scilicet Hun in
 certis temporum conjugationis deficit. Verba
 defectiva geminantia, sive duplicantia
Ajin, ea sunt, in quibus 2^a radicalis gemi-
 nat, et abiecta compensat per Dagesch forte.
 Quiescentia Pe-iod verba sunt in quibus 1^a
 radicalis iod quiescit in prae. Quiescentia
Ajin-Vau in quibus 2^a radicalis Vau in medio
 quiescit. Quiescentia Lamed-Aleph, q^{ue} habent
 tertia radicalis Aleph in fine quiescente. Qui-
 escentia Lamed-He quorum 3^a radicalis He
 quiescit pariter in fine. Tandem quiescentia Pe-
Aleph illa sunt, q^{uorum} 1^a radicalis Aleph quiescen-
 tem habent in prae, scilicet in futuro dicitur.

Quaedam Verba sunt dupliciter imperfecta scilicet
 respu 1^a, et respu ultima litera, ut לפי לפי לפי
לפי, q^{uod} est Verbum, et quiescens Pe-iod, et
 quiescens Lamed-Aleph. Sed לפי לפי לפי לפי לפי
 tulit, Verbum est defectivum Pe-Hun et 1^a quies-
 cens Lamed-Aleph, prout est defectivum Pe-Hun
 coniugat^{ur} per se, paradigma לפי לפי, et prout
 quiescit Lamed-Aleph sequitur 1^a coniu-
 gatione לפי לפי

Cap. 15.

De Coniugationibus Verborum.

Principio Verbi 2^{ae} tempora, et personas dici-
 tur coniugatio, et est (pace quorundam hebrai-
 zantium dixerim) quadruplex, quarum tres
 priores, duplicem habent finem, activa, et passi-
 va: quarta simplex, et Uniformis est.

Prima dicitur Kal; cuius Passiva e[st] Hiphal.

Secunda Pihel, Cuius Passiva Puhal.

Tertia Hiphil, cuius Passiva Hophal.

Quarta Hithpahal, quia e[st] reciproca n[on] ha-
bet coniugatione[m] passiva[m].

Hec coniugatio-
na[m] nomina ortu[m] ducunt ex prelaudato
Paradigmati לָבַדַּבְרָה; perinde, ac si nos, 1°
latinoru[m] Coniugatione[m] vocaremus Amo, 2°
Amox.

Idem Verbu[m] per o[mn]es illas coniugatio-
nes inflectitur, sed sic acquirit diversas significatio-
nes, Vg בָּרַחַב.

Significat actione[m] nepe Visitavit,
et in Hiphal passione בָּרַחַבְתִּי Visitatus est,
vel fuit.

In Pihel additur Emphasis: בָּרַחַבְתִּי
diligenter visitavit; in Puhal בָּרַחַבְתִּי dili-
genter visitatus e[st].

In Hiphil significat
actione[m] mediante alia actione בָּרַחַבְתִּי
fecit Visitare; et passione[m] in Hophal בָּרַחַבְתִּי
factus e[st] Visitare.

In Hithpahal
significat, vel actio reciproca, ut בָּרַחַבְתִּי
בָּרַחַבְתִּי Visitavit se ipse, vel actio fre-
quentativa; ut בָּרַחַבְתִּי incessanter am-
bulavit.

De Verbis, quod quatuor, quas habet
literas radicales, dicuntur quadrata (ut בָּרַחַבְתִּי)
suffodit) mentione[m] nisi incidet, n[on] faciemus; quia
ad aliqua[m] Class[e]m ex prelaudatis coniugationibus fa-
cile reduci queant.

Assignat hic nota quaedam Characteristica, ex
quibus conjugatio, vel ictu oculi dignoscuntur

Prima Coniugatio Kal habet pro nota Characteristica
quod simpliciter proponat, nullaque initio proteriti
litera proter suas radicales neg) Da-
gesch forti praevia in 2^a radicali, et sic a simplici
eius fit praecedens ab huiusmodi Carena Onexis Vo-
cat Kal, id est levis, et expedita, ut - - פָּקַד

Coniugatio passiva Hiphal litera Characteristica
est Nun, quae aliquo compensatur per Dagesch forte.
Cognoscitur per Hiphal.

Primo: ex Nun proposito: ut - - - נִפְקַד

Secundo, vel ex Dagesch forti 1^a litera radicis inscrip-
to: ut - - - פִּקְדָּ

Secunda Coniugatio activa Pihel dignoscitur.

Primo ex Dagesch forti Characteristico, secundo,
radicis litera infixio: ut פִּקְדָּ

Secundo, vel ex Scheva sub litera formativa tem-
poris: (si nempe illud Scheva, non sit propter affixum)
ut: - - - פִּקְדָּ

Cuius conjugatio passiva Puhel in hoc distinguitur, quod
proter adterutra ex notis conjugationis Pihel, sit Kibutz
ante media radicali Daguerabile, ut - - פִּקְדָּ

Notetur in Verbis defectivis loca Dagesch fortis litera
geminata exprimi, ut - - - פִּקְדָּ

Et in Verbis quiescentibus Ajin-Sau, loco ipsius met
Dagesch fortis ultima litera geminari, ut
ut - - - פִּקְדָּ

¶ Quinta Coniugao Hiphil Cognoscitur

Primo ex litera **ו** Characteristica, initio dictionis
prefixa ut ————— **וּפְּקַדְוּ**

Secundo vel ex Pattach sub litera temporis for-
mativa: ut ————— **וּפְּקַדְוּ**

Tertio, vel ex Chirek ante utraque radicale, ut — **וּפְּקַדְוּ**

Notandum in Verbis defectivis, et quiescentibus,
Hiphil futura saepe, desinere in Hese, vel in
Segol, precedente Kametz, Kametz, Kametz,
ut ————— **וּפְּקַדְוּ** **וּפְּקַדְוּ** **וּפְּקַדְוּ**

Quarta coniugao passiva Hophal per hoc agnoscitur,
quod ante **ו** radicale habeat.

Primo, vel Kametz Chatuph,
ut ————— **וּפְּקַדְוּ**

Secundo, Vel Kibbutz: ut ————— **וּפְּקַדְוּ**

Tertio vel Schurek: ut ————— **וּפְּקַדְוּ**

Quarta coniugao Hithpa'el indicat^r praeter
Dagesch forte in media Radicis litera prefixa,
incedit in Characteristicis **וּפְּקַדְוּ** ut ————— **וּפְּקַדְוּ**

Verba, quae in Kal sunt neutra, in Pihel fiunt activa:
Intransitiva autem Verba sua passiva non admi-
tunt.

Admoneo Lectorem in his rebus maxime detinere,
dixerit idem, quod si coniugae Kal accusare didice-
rit, nulla fere sit难处, in Hiphil,
Ceterisq; coniugationibus addiscendis, ipse qui-
nimo, quasi sponte venient ad imitandam Kal, unde est.

Cap. 16. De 1^a Verborum con- iugae Kal, et eius passiva Niphal

Ino Verborum perfectorum paradigma, ta
in hac coniugae, qua in sequentibus, utebant
Veteres hebraei antiquo illo paradigma
פָּקַד, sed quia illud Verbum propter media
mutuales, irregulariter, et quidem saepe in punctu
et delegimus Verbum פָּקַד Visitavit, qd pro
aliji comodum, et facile videri fuerit.

Præteritum Niphal.

Præteritum Kal.

	Sing.	
fem.	נִפְקְדָה	Masc.
	נִפְקְדְתָּ	3
	נִפְקְדְתְּ	2
Comunis	נִפְקְדְתֶּם	1

	Singul.	
fem.	פָּקְדָה	Masc.
	פָּקְדְתָּ	3
	פָּקְדְתָּ	2
Comunis	פָּקְדְתֶּם	1

Plural.

Plural.

Comunis.	3	נִפְקְדוּ
	2	נִפְקְדְתֶם
Comunis.	1	נִפְקְדוּ

Comunis.	3	פָּקְדוּ
	2	פָּקְדְתֶם
Comunis.	1	פָּקְדוּ

Partic. Benoni.

Partic. Benoni.

Plural.	Sing.
נִפְקְדִים	נִפְקֵד

Plural.	Singul.
נִפְקְדִים	נִפְקֵד

נִפְקְדוּ	נִפְקְדוּ
נִפְקְדוּ	נִפְקְדוּ

נִפְקְדוּ	נִפְקְדוּ
נִפְקְדוּ	נִפְקְדוּ

Passiva.

Participium Passivum.
Caret.

Infinitivus.

הִתְקַד

Imperativus.

Plural.

Sing.

הִתְקַדוּ

הִתְקַד

הִתְקַדְנָה

הִתְקַדְנֶה

Futurus.

Sing.

fem.

Mas.

fo.

Mas.

Comunis

1 אֶתְקַד

6is

אֶתְקַד

vel

1 אֶתְקַד 1. Pass.

2 הִתְקַדְדִי

2 הִתְקַדְדִי

2 הִתְקַדְדִי

2 הִתְקַדְדִי

3 הִתְקַדְדִי

3 הִתְקַדְדִי

3 הִתְקַדְדִי

3 הִתְקַדְדִי

Activa

Participium Activum.

Plur.

Sing.

Mas.

הִתְקַדְדוּ

הִתְקַד

הִתְקַדְדוּ

הִתְקַדְדִי fem.

Infinitivus

הִתְקַד vel הִתְקַדְדוּ vel הִתְקַדְדִי

Imperativus.

Plur.

Sing.

הִתְקַדְדוּ

הִתְקַד vel הִתְקַדְדִי Mas.

הִתְקַד

הִתְקַדְדִי

הִתְקַדְדִי fem.

Futurus

Sing.

Mas.

אֶתְקַד

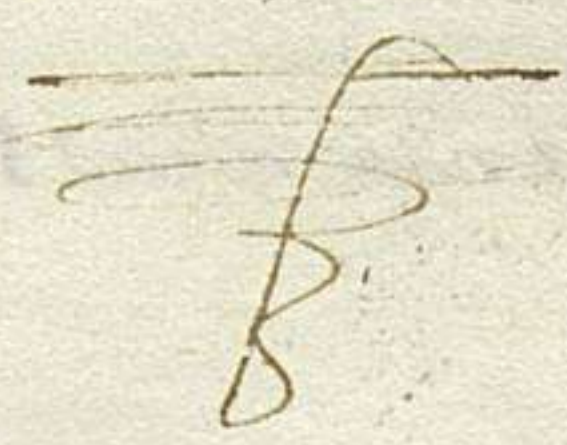
אֶתְקַד 1. Pass.

2 הִתְקַדְדִי

2 הִתְקַדְדִי

3 הִתְקַדְדִי

3 הִתְקַדְדִי

Plus.

Plus.

Comun.

1. וְכִקְדָּ

Comunis

1. וְכִקְדָּ

2. וְכִקְדָּו

2. וְכִקְדָּו

3. וְכִקְדָּוָה

3. וְכִקְדָּו

3. וְכִקְדָּוָה

3. וְכִקְדָּו

Corollaria de Kal.

Præteritū tribus modis terminatur, communiter in Patach ut וְכִקְדָּ: aligdo in Hese, ut וְכִקְדָּו. Uduit, וְכִקְדָּוָה. Seruit, et hoc Verba mutato in alij personis Hese in Patach inflectunt, iuxta Paradigma eoe, ut sic

וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה

Aligdo etia sed rarius terminatur in Cholem ut וְכִקְדָּוָה potuit: hoc autē Chole, aut manet, aut mutat proxime in Patach sic enim inflectitur.

וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה, וְכִקְדָּוָה

Secunda persona Singularis masculini generis sope assumit וְ paragogico, ut וְכִקְדָּוָה provocatus est, Malach. 2. v. 14.

Que in וְ desinunt, illud ante aliud וְ, sper

abiciunt, substituto Dagesch forti, ut כרת
succidit, sic et Verbu נתן ante ה ultimum
abicit: ut נתת נתתם dedisti.

Secunda feminea Singulis פקדה, sub
ultima radicali ה vel י assumit Pathach
loco Schewa, ut לקחת accepisti 1. Reg. 14. v. 3. &c.

In 1^a plur. פקדנו lexia radicalis ה
ante aliud ה abicit, et per Dagesch
forte Compensat, ut נתתם dedimus
pro פקדנו Participium פקד, la-

piuscula reperitur cu' י parago פקדו, ut
אשרי ligans, Gen. 49. v. 14. est, et alia
forma cu' Kametz loco Cholei
ut אברא ligens ab אברא lupit &c.

In Verbis, quorum proteritum desinit in
fere nullu' e' discrimen, inter participium
Benoni, et proteritum, ut ודעית, et ודענא &c.

Femeninum פוקדו
in ה vitatius e' ut פוקדו
נפלה Cadens Gen. 15. v. 12. fugiens
נפלה fugiens Gen. 16. v. 8. ubi duplex Pathach pro duplici Segol
ponitur, quia ultima radicalis e' gutturalis.

Participium plura Masc. generis saepius col-
locatur instar nominu' in statu Regim.
ut אבראי, אבראי Sugentes
Videat' 1. Cap. 11. n. 6. 1

Participium
Pahul in Verbis intransitivis desideratur.

Infinitivus, et imperativus פקוד sepe ad-
 mittunt) פאראקויד, tunc — g/ fit Meta-
 phrasmos, sicut Chole ut in illa syllaba mutatur
 in Kametz, Chatuph, et transfertur ad 1^{am} radica-
 le, Scheva 1^a radicalis in 2^a migrat: ut
 פקודא Visitare, Visitare, פקודא Custo-
 di Custodire.

Sed proorsus dicendum
 de Lexordio: ut פקודא ad Vnguentum
 Exodi 29. v. 29. In terminatione Patach פקוד
 Visitare, Visitare: illud Patach mutatur in
 Scheva, Unde procedens, Scheva transit in Chizek
 ut פקודא dormi. Gen. 39. v. 12. פקודא
 ad inveniendum, Levit. 20. v. 18.

Sed, et in alijs impe-
 rativis dictionibus פקוד, פקודי, פקוד
 namo in visitet, Chole ex singul. Masc. פקוד
 Corripi, in Scheva, qd Lilela ק subicitur,
 Unde prius Scheva transit in Chizek.

Quatuor
 littere temporis futuri formative (videantur Cap. 14.
 num 16) Vulgo Ethinales dicte notantur proprie
 cum Scheva, qd propter aliam Scheva imme sub-
 sequens consistit in Chizek, et sub gutturali א
 in segol (iuxta regulam Cap. 4. num 9. tradita) ut
 פקודא Custodia.

Hoc futurum sepe desi-
 nit in Patach loco Chole, qdo media radicalis li-
 tera est gutturalis, ut פקודא operabitur.

qdo ultima א, vel ו, ut פקודא audiam dic.

Si qdo Verbum e neutrum: ut פקודא recumbens.

Sed dictum sit de infinitivo, et imperativo.
 Cum פא.

καρροιο, Chole, et Pathach transeunt in Scheva,
ut **אֲשַׁמְרֶה** Custodia, Pal. 39. v. 2. Sic in
1^a plur. &c.

Pauca ex Verbis quiescentibus Pe-Meaph
sunt imperfecta, nec nisi in futuro Kal, qd sic
formatur

אֲכַלְךָ, תֹּאכַלְךָ, תֹּאכַלְתָּ

et pot. Izere ut **אֲכַלְתָּ, תֹּאכַלְתָּ, תֹּאכַלְתָּ** Comeda &c. **Hoctere**

Corripit^r in Sepol si accentus ad penultima sit
retractus, Vide Cap. 5. nu^o 18. ut **וַיֹּאמֶר** et dixit
Gen. 1. v. 6.

Pro Verbis qd Pe-Meaph, sat me dixisse
putavimus, qd pauca illorum habeant ista^m ipse
anomaliam in futuro in cuius^m p^{er}na^m **אֲכַלְתָּ** in gul.
א radicale abicit^r, in reliquis **א** autem p^{er}nis
manet quiescens in Chole: illa vero pauca

sunt potissimum **אֲכַלְתָּ** Comedit **אֲכַלְתָּ** **אֲכַלְתָּ**

אֲכַלְתָּ dixit: eandem tamen anomaliam se-
quunt^r **אֲכַלְתָּ** Uduit **אֲכַלְתָּ**

אֲכַלְתָּ et aliorum **אֲכַלְתָּ** dixit qd
אֲכַלְתָּ Possedit **אֲכַלְתָּ** congregavit.

De Niphal

Littera **א** Characteristica Coniugatione Niphal, n^{on} ex-
primit^r nisi in preterito, et participio: Compensatur
autem eius defectus in futuro, infinitivo, et imperativo
per Dagesch forte in littera radicali.

In hac
coniugae Niphal, littera infinitivi, et imperativi pro-
prie formativa est **אֲכַלְתָּ** cuius littera **א** Cha-
racteristica Coniugationis abicitur, ne duo forma-
tive simul conciderant: idem prestant quatuor
littere ethinales **אֲכַלְתָּ** formative futuri
hinc oxipia qd **אֲכַלְתָּ** nexalis

Regula

Littera Characteristica temporis, excludit Characteristica coniugis: ut אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ בְּיָמָיוֹאָמְרָאִיְיְ visitabon de.

Idem radicalis gutturalis, tu mo אָ אָ אָ ad componendum Dagesch erectus, ut אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ et aggregare, na infinitivi: אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ et imperativi: אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ uterq[ue] aliquo desinit in Chole: ut אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ Comedi &c.

Pauca q[ue]da Characteristica illud אָ servant, ac desinunt in Chole ex forma Kalut אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ desiderari.

In futuro idem proxius fit ac in infinitivo, et imperativo, si enim gutturalis sit 1^a radicalis tu littera futuri formativa assumit אָ, per q[ue]d compensat Dagesch forte ex 1^a radicali expressu: ut אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ Latruetur hanc &c. אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ Come אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ detur.

Pro hinc finalis respicit a Pattach: ut אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ Come dent, Jerem. 24.V.2.

Cap. I. J.

De 2^a Coniugae Pihel, et eius Passiva Pihal.

Hic revocandum in memoria, q[ue]d statuitur Cap. V. nu. 5. nota scilicet Characteristica active coniugis Pihel sine Dagesch forte in 2^a radicali, et Passiva Pihal, ab activa potissimum dici per Vocalem Kibbutz proxima radicali littere subiecta. Quibus promissis detur Parsa digma utriusq[ue] coniugis, sit ergo אֶבְרַחְםֹּאָמְרָאִיְיְ.

Preteritum Lihel

Preteritum Lihel.

Sing.

fem. Sing.

Mas.

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

Comun.

פִּקְדָה

Com.

פִּקְדָה

Plural.

Plural.

Comun.

פִּקְדָה

Comun.

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

Comun.

פִּקְדָה

Comun.

פִּקְדָה

Participium Benoni.

Participium Benoni.

Plur.

Sing.

Plur.

Sing.

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה

פִּקְדָה vel פִּקְדָה

פִּקְדָה

Participium Passivum.

Caret.

Infinitivus

פִּקְדוֹן

Impexativum

Caret.

Futurum

fem. Sing.

Mas.

Com.

אֶפְקְדְנִי

תִּפְקְדֵנִי

תִּפְקְדֵנִי

תִּפְקְדֵנִי

תִּפְקְדֵנִי

Plur.

Participium Passivum.

Plur.

Sing.

פִּקְדוֹן

פִּקְדוֹן

פִּקְדוֹנֵי

פִּקְדוֹנֵי

פִּקְדוֹנֵי

Infinitivus.

פִּקְדוֹן

Impexativum.

פִּקְדוֹן

פִּקְדוֹן

פִּקְדוֹנֵי

פִּקְדוֹנֵי

Futurum

fem. Sing.

Mas.

Com.

אֶפְקְדְנִי

תִּפְקְדֵנִי

תִּפְקְדֵנִי

תִּפְקְדֵנִי

תִּפְקְדֵנִי

Plur.

Plux.	Fem.	Mas.	Plux.	Fem.	Mas.
		1. וַפְּקַד			1. וַפְּקַד
		2. וַתְּפַקְדֵהוּ			2. וַתְּפַקְדֵהוּ
		3. וַיְפַקְדֵהוּ			3. וַיְפַקְדֵהוּ
		3. וַיְפַקְדֵהוּ			3. וַיְפַקְדֵהוּ

Corollarium De Libel.

Circa tota coniugae observetur, si 2^a thematis e gutturalis, aut 7 ea q^d proinde n^o receptiva Dagesch, ad illud supplendum, mutari per oes modos, vocales breves in longas, Vg. Chizek brebe in Izere, Patach in Karneth, Kibutz in Chole, ut בִּרְכַּךְ Benedixit בִּרְכַּךְ Benedicem, מְבַרְכֵךְ Benedictus מְבַרְכֵךְ Benedicere, et אַבְרַכֵךְ Benedicam.

Sunt hic tamen exceptiones. na, et Verba q^d repereris, ubi 2^a thematis, n^o e Casp^{us} Dagesch, et nilominus 1^a thematis punctu brebe retinet ut וְנִסְלַחְתָּ Consolatus, et quaedam alia, ubi 2^a thematis Dagesch^{us} habet licet ipsius Casp^{us} sit, ut וְלָאֵלֹהִים Laudat. Proteritu, nedu in Izere sexminatus, ut וַיִּפְקַדְהוּ diligenter visitavit, sed et interdum in Patach^{us} ut וַיִּפְקַדְהוּ perdidit. Benedixit: idel dictu sit de infinitivo, imperativo, et futuro, prosexim^o si ultima radicalis sit וְ, vel וּ: ut וְיָפְקַדְהוּ dimiserit.

וְיִדְּוּ dimite, et dimittere. וְיִדְּוּ di-
 vide — Palm. 55. v. 10. וְיִדְּוּ? seinet.
 Job. 16. v. 13.

Tria Verba in Praesentio sepe desinunt
 in Segol, loco Fere, ut וְיִדְּוּ lavit, Levit. 13. v. 6.
 וְיִדְּוּ expiavit, Exodi. 30. v. 18. וְיִדְּוּ lo-
 quutus est Jehov. 19. v. 6.

Huc spectant etiam
 Verba quaedam quatuor litterarum וְיִדְּוּ
 tenuit Ezech. 21. v. 21. וְיִדְּוּ effa.

Spectat
 et alia, q̄ loco Dagesch assumunt Chole, ut
 וְיִדְּוּ mundaverunt Pal. 72. v. 18. וְיִדְּוּ
 indicavit וְיִדְּוּ detrahit. וְיִדְּוּ radice,
 egit.

Littera ך̄ formativa participiorum Pi-
 hel, ut et Hiphel, et Hithpael, eaq̄ in utroq̄
 participio Pihel notatur sepe cū schewa, ut
 וְיִדְּוּ diligenter visitans. וְיִדְּוּ dili-
 — genter visitatus, Prima
 radicalis in Pihel suscipit vocalem Kibbutz
 eaq̄, si 2^a gutturalis sit, vel ך̄, assumit Chole
 ut וְיִדְּוּ benedictus: in Benoni 1^a ra-
 dicis ך̄ — ך̄ regulatim afficit Patach,
 ipsa a si 2^a paxter gutturalis, aut ך̄
 loco Patach subicit ibi Kametz ad compen-
 sandu Dagesch erectu.

Excipe ex Verbis
 quadratis וְיִדְּוּ latens 2. Sam. 6. v. 14.
 וְיִדְּוּ sustinem Malach. 3.
 v. 2.

In infinitivo, futuro, imperativo,
 nec n̄ in participio Benoni terminatio Fere
 Corripitur in Segol ob accentu euphonicu Ma-
 Kaph subsequente וְיִדְּוּ loquere que-
 ro, Exodi 11. v. 2.

מִבְּקֶשׁ לְחַם quonens pane Job. 3. v. 25.
לִשְׁכַּח לְשִׁבְרִי loqui mendaciū Jerem. 9. v. 1.

Adde infinitivo, cu
impexativo **פָּכַד** quatuor literas
cu schewa et habe bis futurū **אָוַעַר**
asumit subre Chateph Patach.

Quo coniuga-
tiones admittunt litera **ו** Participij Benoni
formativa, ha retinent semper literis **ו**
אָוַעַר eandem, qua habet Vocale, litera **ו**
Excipe Coniugationes Hiphil Verbe Semi-
nantia **ו** et quiescentia in medio **ו** de quibus
suo loco.

Futurū Pikel in vi Kal assumit
literas **ו**, et **ו** paragogicas, ut **אָוַעַרְוּ**
loquar Job 16, v. 4. **וְאָוַעַרְוּ**
loquemini.

De Subal

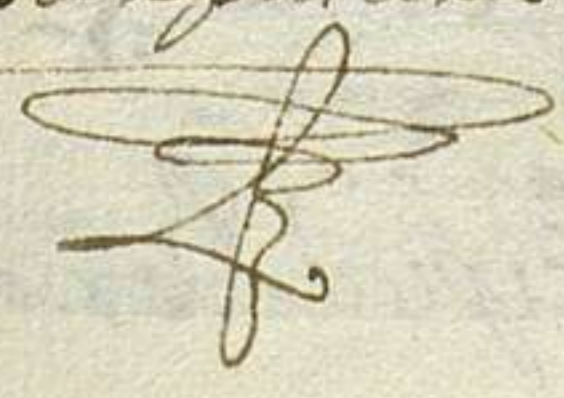
Circa propositū notetur, si 2^a radicalis e
gutturalis, vel **ו** 1° loco Kibbutz assumere
Cholea propter exitum dagesch, ut: **וְאָוַעַרְוּ**
interfectus fuit, isaia 27. v. 7

Excipe **וְאָוַעַרְוּ**
totus, ubi Kibbutz ante gutturale

ו reposit: ite Verbu quatuor literarū
clanquit Orie 4. v. 3, ubi

Dagesch forte dicit euphonia causa e
media radicali sicto Kibbutz sub 1^a in va-
riatū manet.

Participiū Benoni rarissime
usus patet.

Cap. 18. De Coniugae Hiphil et eius pauca

Hophal

Notis Characteristicis Hiphil et Hophal Cap. 15. n. 5. iam assignatis, restat dicenda. Littera ח in utraque Coniugae themati praefigi in activa quidem Cui Chirek ut הפקיד Visitare fecit, id est, ut הפקד visitatus fuit. Significatio igitur in forma activa, inter alia, Verba enim, quae in Kal sunt neutra, in Hiphil activa sunt, et quae ibi simpliciter actionem significant, hic dupliciter notant: non desunt tamen Verba, quae in Hiphil simpliciter tantum actionem significant. Chirek longum hic saepe defectiva scribitur, et abiecto.

Preter. Hophal.

Preter. Hiphil.

Sing.

Sing.

fem.

Mas.

fem.

Mas.

הפקידה הפקידה הפקידה הפקידה

הפקדתה הפקדתה הפקדתה הפקדתה

הפקדתיה הפקדתיה הפקדתיה הפקדתיה

הפקידו הפקידו הפקידו הפקידו

הפקידתם הפקידתם הפקידתם הפקידתם

הפקידתו הפקידתו הפקידתו הפקידתו

הפקידו הפקידו הפקידו הפקידו

הפקידו הפקידו הפקידו הפקידו

Particip. Genoni.

Participiū Genoni.

Particip. Benoni.
Plus. Sing.

הַפְּקֵדִים הַפְּקֵדִים

הַפְּקֵדָה

הַפְּקֵדוֹת הַפְּקֵדוֹת

Particip. Pahul
Casus

Infinitivus

הַפְּקֵד

Imperativus
Casus

Futurum
Sing.

Com. 1. יִפְקֵד

47
Particip. Benoni.
Plus. Sing.

מִפְּקֵידִים מִפְּקֵידִים

מִפְּקֵידָה

מִפְּקֵידוֹת מִפְּקֵידוֹת

Particip. Pahul.
Plus. Sing.

מִפְּקֵידִים מִפְּקֵידִים

מִפְּקֵידָה

מִפְּקֵידוֹת מִפְּקֵידוֹת

Infinitivus

הַפְּקֵיד הַפְּקֵיד

Imperativus
Casus M. הַפְּקֵיד הַפְּקֵיד

הַפְּקֵידִי הַפְּקֵידִי

Futurum
Sing.

Com. 1. אֶפְקֵיד

2. תַּפְקִידַתְּ

2. תַּפְקִידַתְּ

3. יַפְקִידַתְּ

3. יַפְקִידַתְּ

Plur.

Plur.

1. נַפְקִידַתְּ

1. נַפְקִידַתְּ

Com.

Com.

2. תַּפְקִידוֹ

2. תַּפְקִידוֹ

תַּפְקִידוֹ

תַּפְקִידוֹ

3. יַפְקִידוֹ

3. יַפְקִידוֹ

Corollaria de Hiphil.

Ido 1^a proteriti conjugialis tu littera Characteristica et loco Chixek assumit Segol, ut, **אָבְרָחָם** Credidit, **אָבְרָחָם** abscondit **אָבְרָחָם** interduxit **אָבְרָחָם** ch proteriti **אָבְרָחָם** Copulativum profigatur, ut **אָבְרָחָם** et transire fecisti.

radicalis **אָבְרָחָם** Incipem patitur: ut **אָבְרָחָם** Cesare fecisti, pro **אָבְרָחָם** Vide Cap. 16. num. 3.

Littera **אָבְרָחָם** utriusque participij Characteristica, ita **אָבְרָחָם** littera **אָבְרָחָם** formativa, et Characteristicum Coniugis elidunt prout diximus Cap. 16. Coroll. 2 de Hiphil, ac proinde vocales exclusi illius **אָבְרָחָם** tibi subiciant: ut **אָבְרָחָם**, **אָבְרָחָם**, **אָבְרָחָם** pro **אָבְרָחָם**

אֶהְיֶה יָד

in Benoni servat

Patach etiam ante gutturales: in Sahul loco Kib-
butz assumit quod Kametz Chatuph, ut

פֶּעַפֵּד מִשְׁחָרַת Corrupta, Scatu-
rigo Prov. 25. v. 6.

Infinitivus

אֶהְיֶה יָד

hanc desinit in Kinech fre-
quens in Fere, et cu sexvilibus
(quibus in infinitivo praefixis exprimum-
tur gemina) semper transfertur in
Chixek assumit autem Patach sub Charac-
teristico ad difa proteriti.

Imperativus

אֶהְיֶה יָד

cu ita paragogico semper as-
sumit Chixek in penultima silaba
ut

אֶהְיֶה יָד

futurum אֶהְיֶה יָד termi-
natus etiam in Fere uti infinitivus, et im-
perativus.

Verbis quiescentibus Pe-A-
leph pauca illud א amittunt in principio
hujusmodi sunt

אֶהְיֶה יָד אֶהְיֶה יָד אֶהְיֶה יָד
Auscultabo Id. 3 v. 14

אֶהְיֶה יָד אֶהְיֶה יָד אֶהְיֶה יָד
tentoria figit pro אֶהְיֶה יָד אֶהְיֶה יָד אֶהְיֶה יָד

De Hophal

Forma haec passiva per Kametz Chatuph sub
littera H et quatuor ethimalibus futuri forma
hinc ab activa Hiphil potissimum discernitur:
euphonia tamen causa saepe pro Kametz
Chatuph reperitur Kibutz, ut

אֶהְיֶה יָד

Si radices sit una ex guttura-
libus, ea per tota conjugae assumit subse-

Chateph Kametz loco **וְהָיָה**
Vastata fuit lozech. 26. v. 2. et.

Participium Be-
noni, vix, ac ne vix quidem in senexis.

Cap. 19. De Coniugae Hithpael.

Ab infinitivo Pihel formatur hoc Coniugatio
Cuius Character est **וְהָיָה** Aemati
profixa, thema autem est utriusque regulariter
Cui Patach sub 1^a, et Ferece sub 2^a mediante
radicali Cui prout in Pihel, Dagesch forte
infigit, ut a **וְהָיָה** fit **וְהָיָה** visitavit
se ipsum, vel se ipsum profecit ad visitan-
dum. Significatio coiter et reciproca id est activa
simul, et passiva, indicat quippe actio eius-
dem in se ipsum, atque adeo nulla est passiva, quae
illius respondeat. Verba quaedam in Kal invari-
tata hic simpliciter sine Kal significatio obti-
nent, ut **וְהָיָה** deprocedat. Notandum
Syllaba Characteristica **וְהָיָה** in copiam ac-
cidere nec in Metathesim in copiam fit Cui utraque
litera **וְהָיָה** excidit **וְהָיָה** quidem in participio,
et futuro excluditur de literis huiusmodi tem-
porum formationis, ut **וְהָיָה**. Litera **וְהָיָה** excidit

quae ipsa in radicali euphonia
Causa Contrahit per Dagesch, ut **וְהָיָה**
mundaverunt se, pro ~~וְהָיָה~~

וְהָיָה Metathesis fit litera **וְהָיָה**
radicalis ad una ex literis dentalibus
וְהָיָה quae sibilantes iuxta vocant, fu-
enim ad vitanda stidore **וְהָיָה** Characteristi-
cui illi postponit, ut **וְהָיָה** Custodivit se,
pro **וְהָיָה** post **וְהָיָה**

tatur in 7 et post 5 in 8 ut **הזדפין**
 preparavit repro **התזפין**
 iustifica **התצדק** *in repro*
 huc spectat Cord. Cap. 1.
 nu. 15. exaratio

Proter.

Sin.
הזדפין

Mas.

3 **התצדק** **התצדקה** **התצדקתם** **התצדקתן**

2 **התצדקת** **התצדקתו** **התצדקתו**

Particip. Benoni

Plus. **מתצדקים** *Sin.* **מתצדקת**

Com. **התצדקתו**

Plus. **התצדקו**
Com.

Future.
Com. **אתצדק**

מתצדקה
vel
מתצדקת

מתצדקו **מתצדקתם** **מתצדקתן**

יתצדק **יתצדקת**

Infinitivus.

Plus. **נתצדק**
Com.

התצדק

תתצדקו **תתצדקתו**

Imperativus.
Plus. **התצדקו** *Sin.* **התצדקת**
M.

התצדקתי

Concordantia

Si 2^a radicalis in 1^a Dageschabilis eiecit
Dagesch 1^a loco Pathach requiritur Kametz
ut **הַתְּפִלָּה** Benedixit sibi **הַתְּפִלָּה**
ad glorificandu. **הַתְּפִלָּה**

Locipse ex Verbis quatuor literarum
הַתְּפִלָּה Cunctari sibi Pathach in-
variatur manet per tota
conjugae, sub 1^a radicali quavis Dagesch em-
ciatur ~~per~~ ex 2^a, ut prole gutturali.

Proxi-
mi **הַתְּפִלָּה** nec in imperativis, imo, et futu-
rum aliquo in Pathach desinunt, ut **הַתְּפִלָּה**
robora vitae 2. Paralip. 15. 8.

הַתְּפִלָּה et **הַתְּפִלָּה** et **הַתְּפִלָּה**
2. Sem. 10. 12.

Forma ex Niphal, et Haphel
mixta habet **הַתְּפִלָּה** expiabitur Deut. 21.
v. 8.

Frese ultime syllabe mutatur in
Sept. ob accentu Makaph ut **הַתְּפִלָּה**
ambulavit Noe etc.

Participium
aliquo tymore litterae פ. patitur, ut **הַתְּפִלָּה**
Mundans se Levit. 14. 7 pro
הַתְּפִלָּה

futuru assumit
paragogicu ut **הַתְּפִלָּה** ambula-
bo Psal. 119. v. 45. cu

Metathesi
literae **הַתְּפִלָּה** habeo mihi Psal. 98. 29.

Cap. 20 De Verbis defectivis
De-Hun, et 1^a ipso coniuget Kal,
et Niphal.

Applicata coniugum analogia opere
protulit, ut et perpendamus eadem ano-
malia. Vide Cap. 5. nu. 23, et 24.

Verborum
anomalorum duplex genus una litera
deficienti, unde Verba defectiva, alterum
litera quiescenti, Unde Verba quiescen-
tia dicuntur.

Defectiva duplici sunt
generis 1° de quo hic agimus Verborum
litera **א** incipientium, & litera **א** defi-
cienti cum vox ab initio Crescit per Da-
gesch forte compensant, hinc defectiva
De-Hur vulgo nuncupantur habent
Paradigma **אָהַבְתִּי** accipit, Unicum Ver-
bum **אָהַבְתִּי**, hanc **אָהַבְתִּי** anomaliam imitan-
tur.

Præteritum, et utrumque participium
in Kal, ita infinitivus, imperativus, et fu-
turum Niphal regulares flectuntur.

Præter. Niphal.		Præter. Kal.	
Sing.		Sing.	
fo.	Mas.	fo.	Mas.
אָהַבְתִּי	אָהַבְתָּ	אָהַבְתִּי	אָהַבְתָּ
אָהַבְתְּ	אָהַבְתָּ	אָהַבְתְּ	אָהַבְתָּ
Com. אָהַבְתִּי	Com. אָהַבְתִּי	Com. אָהַבְתִּי	Com. אָהַבְתִּי
Plus. אָהַבְתְּ	Plus. אָהַבְתְּ	Plus. אָהַבְתְּ	Plus. אָהַבְתְּ
Com. אָהַבְתִּי	Com. אָהַבְתִּי	Com. אָהַבְתִּי	Com. אָהַבְתִּי

2 נְשַׁחְתֶּם נְשַׁחְתֶּם נְשַׁחְתֶּם

Com. 1 נְשַׁחְתֶּנּוּ

Particip. Benoni. Plus. Sing.

נְשַׁחְתֶּם נְשַׁחְתֶּם

נְשַׁחְתֶּה נְשַׁחְתֶּה

נְשַׁחְתֶּה נְשַׁחְתֶּה

Particip. Pahul. Caset

Infinitivus. שַׁחַח שַׁחַח

Imperativus. Plus. Sing.

שַׁחְחֶם שַׁחְחֶם

שַׁחְחֶה שַׁחְחֶה

שַׁחְחֶה שַׁחְחֶה

fo. <i>fa.</i>	<i>Mar.</i>	<i>fa.</i>	<i>Mar.</i>
Com. <i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	Com. <i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i> 1
<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i> 2
<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i> 3
fo. <i>fa.</i>	<i>Mar.</i>	<i>fa.</i>	<i>Mar.</i>
Com. <i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	Com. <i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i> 1
<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i> 2
<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i>	<i>אָנְזֵשׁ</i> 3

Coaxia de Kal.

Infinitivo, ^{ut} et imperativo 1^a radice abicitur sine compensae per Dagesch forte quia vox ab initio nō crescat, ut Dagesch possit sentiri. Infinitivus abiecta 1^a sumit litera in fine quasi formativa, prout in sequentibus verbis patebit. Si autem ultima radice e' gutturalis pro duplici legor habebit duplex Pattach: ut אָנְזֵשׁ accepit אָנְזֵשׁ accipere אָנְזֵשׁ ad sufflandum אָנְזֵשׁ Crech.

Sed a verbo נתן dedit Contracti, et spe-
 ciali anomalia dicitur in infinitivo נתן da-
 re, pro נתת qd qd tamen iuxta forma
 verborum perfectorum dicitur נתת, נתת
 sic a נתת vocit נתת vocando
 Plura huiusmodi genus verba sic ana-
 loga sunt.

Imperativus saepe assumit ה
 paragogicum, ut שדן accide Gen. 27. 14.
 aliquo desinit in חוהו ut
 תודי: aliquo in פזע, qd propter
 Makaph mutatur in פזע, ut פזע
 recede illic Gen. 19. 9.

קח, et לקח accipe
 a נתת paragogico נתת da Gen. 30. 26.

futurum exit quoq in Chole more perfecti-
 rum, ut a נתת dicitur נתת maneset
 Psal. 1. 3.; et aliquo in פזע - prout in
 imperativo, כחן paragogico
 Custodia Psal. 119. v. 15.

Et a לקח exitur
 futurum נתת accipiam - נתת
 נתת dabo - נתת
 Si abiecto ה radicalis et gutturalis, litera ethimales futu-
 ri formative recipiant פזע, ut a נתת
 descendit נתת descendet Jerem. 21. 13.

De Niphal.

Quaesit forte exident in protexto ex ה
 gutturali qd qd compensatur per conver-
 sione procedentis חוהו in פזע, ut נתת
 maledictus fuit, plexuq nulla fit com-
 pensatio, ut נתת Consolatione capit 2. 1a

ש. ז. מ.
 ש. ז. מ.
 ש. ז. מ.
 ש. ז. מ.
 ש. ז. מ.
 ש. ז. מ.
 ש. ז. מ.

mult. 13. 39.

Quaedam Verba desinunt in

נִפְעַל. Circumscriptio facta: *Participium*

famestrina in נִפְעַל e, ut נִפְעַל אֶפְרַיִם *Participium*
Naxem 7. 20. נִפְעַל דֶּגֶלְסָא *Crech.*

Una d' Verba qd desinunt in infinitivo
ab analogia coniugationis nempe נִפְעַל

Cedi, pro נִפְעַל

Paro Coniugationes Pihel

Pihel et Hithpaal analogo sunt ac verba
quae omnino perfectorum nomina sequuntur, nam

in Pihel e נִפְעַל in Pihal. נִפְעַל in Hithpa

hal נִפְעַל. *regulae paria digna*
regulariter flectuntur.

De Coniugae Hiphil et eius

passiva Hophal.

Anomalia utriusque coniugae e in radi-
cibus deficientibus, qd per Dagisch forte Com-
pensatur in littera sequente.

Præter. Hophal.

Præteritum Hiphil

Sing.

Sing.

fo. Mas. fo. 3 הִזְשָׁהוּ
3 הִזְשָׁהוּ

fo. Mas. fo. 3 הִזְשָׁהוּ
3 הִזְשָׁהוּ

2 הִזְשָׁהוּ
2 הִזְשָׁהוּ

2 הִזְשָׁהוּ
2 הִזְשָׁהוּ

Com. 1 הִזְשָׁהוּ
Com. 1 הִזְשָׁהוּ

Com. 1 הִזְשָׁהוּ
Com. 1 הִזְשָׁהוּ

Plus.

Com. 3 דִּהְזָשׁוּ
2 דִּהְזָשׁתֶּם הִזְשַׁתֶּן

Com. 1 דִּהְזָשׁוּנִי

Particip. Benoni
Plus. Sing.

דִּהְזָשׁוּ דִּהְזָשׁוּ
דִּהְזָשׁתֶּם הִזְשַׁתֶּן

Particip. Pahal.
Caret.

Infinitivus.

דִּהְזָשׁוּ

Imperativus.

Caret.

הַשְׁשֵׁה

Plus.

Com. 3 דִּהְזָשׁוּ
2 דִּהְזָשׁתֶּם הִזְשַׁתֶּן

Com. 1 דִּהְזָשׁוּנִי

Particip. Benoni
Plus. Sing.

דִּהְזָשׁוּ דִּהְזָשׁוּ
דִּהְזָשׁתֶּם הִזְשַׁתֶּן
דִּהְזָשׁוּנִי דִּהְזָשׁוּנִי
דִּהְזָשׁתֶּם הִזְשַׁתֶּן

Particip. Pahal.
Plus. Sing.

דִּהְזָשׁוּ דִּהְזָשׁוּ
דִּהְזָשׁתֶּם הִזְשַׁתֶּן

Infinitivus.

דִּהְזָשׁוּ דִּהְזָשׁוּ

Imperativus.

דִּהְזָשׁוּ דִּהְזָשׁוּ

דִּהְזָשׁוּנִי דִּהְזָשׁוּנִי
דִּהְזָשׁתֶּם הִזְשַׁתֶּן

Futurus
fo. Sing.

Futurus
fo. Sing.

Com. **אֲנִי שָׁמַיְךָ**

Com. **אֲנִי שָׁמַיְךָ**

הֲתִנִּיחַ | **בְּהִנֵּנְךָ** | **הֲתִנִּיחַ**

הֲתִנִּיחַ | **הֲתִנִּיחַ** | **הֲתִנִּיחַ**

הֲתִנִּיחַ | **הֲתִנִּיחַ** | **הֲתִנִּיחַ**

הֲתִנִּיחַ | **הֲתִנִּיחַ** | **הֲתִנִּיחַ**

Plus.

Plus.

Com. **אֲנִי שָׁמַיְךָ**

Com. **אֲנִי שָׁמַיְךָ**

הֲתִנִּיחַ | **הֲתִנִּיחַ** | **הֲתִנִּיחַ**

הֲתִנִּיחַ | **הֲתִנִּיחַ** | **הֲתִנִּיחַ**

הֲתִנִּיחַ | **הֲתִנִּיחַ** | **הֲתִנִּיחַ**

הֲתִנִּיחַ | **הֲתִנִּיחַ** | **הֲתִנִּיחַ**

Corollaria de Hiphil.

Participial Benoni feminine usitaturae in ח, פִּנְיָתָהּ prout e in Levit. Cap. 14. Et alibi.

*Imperativus accedente ה para-
gogico semper sumit Chirek loco פִּנְיָתָהּ*

ut admone, Gen. 27. 25.

quod in xaso desinit in Fere: ut

Caesare facies Etheob. 10. וְהָיָה לְךָ פָּנִים

לְךָ, vel וְ, tunc fit Crasis, ut פִּנְיָתָהּ

fiscisci faciet Job. 78. pro פִּנְיָתָהּ

Particip. Benoni.
Plur. Sing.

נִסְבֵּי נִסְבֵּי
נִסְבֵּי נִסְבֵּי

Particip. Benoni
Plur. Sing.

~~סִבְּוִי סִבְּוִי~~
סִבְּוִי סִבְּוִי
סִבְּוִי סִבְּוִי

Particip. Pahul
Caret.

Particip. Pahul.
Plur. Sing.

סִבְּוִי סִבְּוִי
סִבְּוִי סִבְּוִי

Infinitivus.
הִסְבֵּי

Infinitivus.
סִבֵּי

Imperativus.
Plur. Sing.

הִסְבֵּי הִסְבֵּי
הִסְבֵּי הִסְבֵּי

Imperativus.
Plur. Sing.

סִבֵּי סִבֵּי
סִבֵּי סִבֵּי

Futurum.
fa. Sing. M.

תִּסְבֵּי תִסְבֵּי
תִּסְבֵּי תִסְבֵּי

Futurum.
fa. Sing. M.

תִּסְבֵּי תִסְבֵּי
תִּסְבֵּי תִסְבֵּי

Com.
תִּסְבֵּי תִסְבֵּי

Com.
תִּסְבֵּי תִסְבֵּי

Plus. נסב
Com. נסב

Plus. נסב
Com. נסב

~~נסב~~
נסב
נסב
נסב

נסב
נסב
נסב
נסב

Corollaria de Kal

In his, et alij id genus defectivis. 2^a radice littera
abicitur, Unde, ad defectu significandū in
figitur Dagesch forte in 3^a Ubicūq; aucta
huc a fine, sentiri potest: ut נסב Cir-
cūvit illa, ubi accentus tōnicus, ad pe-
nullima retrahitur ob contractionē facta,
et sic in plerale: נסב.

Sepius haec Verba
perfecta sunt, et peres paradigma
conungantur.

Infinitivus נסב integre ple-
ridq; flectitur: ut נסב Circūire Num: 21.4.
accentu ablato per subsequentē accentu

Makaph Chole Corripitur in Kametz Chatuph
ut diximus Cap. 5. n. 1. Reg. 1. ut נסב in
Canendo Job. 38. 7. a נסב Cecinit.

Sepius
etia infinitivus defective legitur, tuq; desinit
aligdo in Patach, ut נסב ad Herrendu
Isaia 45. 1. a נסב - נסב : movit qd glin
Schuxek, ut נסב ad declaran-
du Eccl. 9. 7. a נסב declaravit aligdo
asumit in fine נסב cu Chole, ut נסב
exaltat facere Psal. 77. 40, a נסב gratia
fecit etc.

Imperativus asumit נסב paragogicu
ut נסב Execrare Num. 22. N. pro נסב;

ubi 2^a procedens 7 paragogicum debetat iux-
 ta normam Cap. 16. nu. 14. tradita Dagesch;
 sed quia ex eodem Dagesch excidit Kametz Cha-
 tugh, qd subiciendum foret litera 7 productus
 in Kametz. Itē ab 777 Male dixit, legitur
 Num. 22. 6. אַיִתְּךָ מַלְאכִים et Judic. 5. 23.

777 male — dicite ubi Kametz Chatugh
 litera 7 prima dictionis subiciendum, ex-
 cidente Dagesch ex 777, ut pote 7, mutatus in
 Kametz; et Chole in altera dictione parer for-
 mal defectiva invariata manet at Verbo 777
 est dixit nomen esse femininum, quod vari-
 in modo imperativa Constructa.

777 *Leto accentus*
 ad ultimam protrahitur tū Chole Corripitur,
 in Kametz Chatugh, ut 777 Cantate Naia
 44. 23, et sic in feminino 777 exulta Zachar.
 2. 10.

formativa litera futuri nunquam Ka-
 metz in Vocale brebe, et in Dagesch forte li-
 tera sequenti infixu resolvunt, ut 777
 Maladica, Num. 23. 8. pro 777

Si accen-
 tur ad penultima recedat tū Chole al-
 hinc Vitale Corripitur in Kametz Chatugh,
 ut 777 et Circumit Jud. 11. 8.

777 *Femininas*
 Schaxek ut, 777 Vastabit, Pal. 91. 6. ra-
 xo hic usurpatur quia ea Verborū 2^a,
 radicalis quiescentia propria e.

De Niphal.

Litera propositi Characteristica 7 nexio
 cū Vocali longa notatur; ea enim cū pro-
 ponatur Voci monosyllaba 777 Chirek
 sequente Cheva habere requirit, reg)

post Dagesch esse potest Dagesch, quia
 fieret aperta Confusio Cum Verbis Defec-
 tivis Pe-Kun. Kametz autem ו manet
 quandiu accentus suus non immutat situm
 ut in textu personis, eius autem sede mu-
 tata, Kametz transit in Kheva ut in reli-
 quis personis.

Atamen ו ante ו interdum
 accipit Chixek ut נהר Ipcicatad Pal.
 64. 4. aligdo Izere, ut נהנתה gra-
 tiosa fuisti Jerem. 22. 23.

Prima Radix qdlog
 subicit sibi Kametz ut נהר prophana-
 tusd Izereh. 25. 3. vel Izere, ut ננס li-
 quefactusd Pal. 22. 15. xaxiax au mit
 Chole, ut ננסנ et Conventus hais
 34. 4.

Participium נ xaxo desinit in Izere ut
 ננס et liquescens 1. Samuel. 15. 17. ite
 infinitivus: ut ננסנ liquefieri 2. Sam.
 17. 16.

Si Radialis non recipiat Dagesch li-
 tere modorum, ac temporum formative
 loco vocalis brevis assumunt Izere, ut
 ננסנ. Polluere tu, et Pollui; ננסנ
 — tuas etc. eandem formam ננסנ so Cau-
 sa legitur in modo imperativo ננסנ
 Mundamini.

futuru desinit etiam in Izere,
 et in Chole accipit qd paragogico: ut
 ננסנ terrebos, Jerem. 17. 18.

De Coniugae Pihel

passiva Pihal.

Partes Pihal.
ing.

Partes Pihel.
ing.

fe. M. fe. M.

סִבְבָּה 3 סִבְבָּה 3 סִבְבָּה 3 סִבְבָּה 3

סִבְבָּה 2 סִבְבָּה 2

סִבְבָּה 1 סִבְבָּה 1

Particip. Benoni.

Particip. Benoni.

מִסְבָּבִים מִסְבָּבִים מִסְבָּבִים מִסְבָּבִים

מִסְבָּבָה מִסְבָּבָה מִסְבָּבָה מִסְבָּבָה

Particip. Pahul.

Particip. Pahul.

Caeset.

מִסְבָּבִים מִסְבָּבִים מִסְבָּבִים מִסְבָּבִים

מִסְבָּבָה מִסְבָּבָה מִסְבָּבָה מִסְבָּבָה

Infinitivus.

Infinitivus

סִבְבָּב

סִבְבָּב

Imperativus

Imperativus

Caeset.

סִבְבָּב &c.

futurus futurus.

Com. אֶסְבֵּב Com. אֶסְבֵּב 1
 &c. תִּסְבֵּב &c. תִּסְבֵּב 2

Cotaxia.

Verba plerumq[ue] hic analogia sunt, sicut
 us tamen Cholel amment ab initio loco
 Chizek et Dagesch prout Videre e[st] in pa-

אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב
 אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב

Nonnulla
 1^a radicali geminant illa q[ue] anomalice
 interponunt 2^a inter et 3^a radicali, ut a
 אֶסְבֵּב fit אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב evolvit. horum Coniu-
 gandi xao analogia, adeoq[ue]
 reducenda ad conjugae Pihel, q[ue] Vid. Cap.
 17. n. 4.

Participium Benoni in Pihal inusitatum

De Coniugae Hiphil et eius pa-
 riva Hophal.

Proter. Hophal
 1^a Sing. M.

Proter. Hiphil
 1^a Sing. M.

אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב
 אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב
 אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב

אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב
 אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב
 אֶסְבֵּב אֶסְבֵּב
 תִּסְבֵּב תִּסְבֵּב

Particip. Benoni.
Plur. **שֹׁמְרֵי**

הַשֹּׁמְרֵי **הַשֹּׁמְרֵי** **הַשֹּׁמְרֵי**

הַשֹּׁמְרֵי **הַשֹּׁמְרֵי** **הַשֹּׁמְרֵי**

Particip. Pahal.

שֹׁמֵר

Infinitivus.

הַשֹּׁמֵר

Imperativus.

שֹׁמֵר

f. Futurus.

Sing. **שֹׁמֵר** M.

Com. **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

Plur. **שֹׁמְרֵי**

Com. **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

Particip. Benoni.
Plur. **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

Particip. Pahal.

שֹׁמֵר

Infinitivus.

הַשֹּׁמֵר

Imperativus.

Plur. **שֹׁמְרֵי** Sing.

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

f. Futurus.

Sing. **שֹׁמֵר** M.

Com. **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

Plur. **שֹׁמְרֵי**

Com. **שֹׁמְרֵי**

שֹׁמְרֵי **שֹׁמְרֵי** **שֹׁמְרֵי**

2 תסבני תסבני
 2 תסבני תסבני
 תסבני תסבני

סססס סססס סססס סססס

Littera proteriti Characteristica Thic
 e in fua pasiva, suscipit Vocale longa
 eade proteriti xae ac in Coniuga
 Hiphat, videat. nu. t. huiusce Cap.
 ideoq. in 3 temporis proteriti persona
 utriusq. generis, et numeri Tasumit sub
 re Fese, in reliquis personis Chateph Pattach
 et ante gutturale idu Pattach, ut **תסבני**
 Capiti

ססס

סססס

Prima radicalis in 3 persona plurali
 admittit in nunqua Pattach loco Fese, ut
סססס Circumdixerunt b. lam. 20.
 Pro

סססס

סססס

ultimo Fese in xae d Pattach maxime
 ante gutturale: ut **סססס** Allevavit Isaac 9.
סססס deproxit Isaac 25. 12. **סססס** a
 maiestate affectu. Job. 27. 2.

Particip. Verborum

et infinitivos designant quoq. in Pattach, ut
סססס Umbra faciem Ezech. 11. 3.
סססס Continuendo. 2.
 Paralip. 34. 1.

ססס

ססס

ססס

Infinitivos ad ad dita proteri
 ti regulares subicit Kametz et prefixo
 irregulares Fese, ut in exemplo modo allato.

Ratio Cui littera futuri Characteristica vo
 cali longa aficiant, liquet ex dictis supra in
 Corollarij Hiphat. Kametz tamen qd. re
 solvit in vocale breve prout supra in

סס

Construendi Kal na. 4. Observata, ut ויִסֹבֵב
et circumdaxit, Epodi 13. 18.

Accentu ad
penultima retractato, Izere Corripit^r in
legol, ut וְיִסֹבֵב et dardwit Gen. 29. 10.
idq) alias passim explicatur.

De Hophal.

Kibbutz loco Schuzek sope prefigit^r proxi-
to, et futuro per tota coniugae, ut וְיִסֹבֵב

Menuati sunt 186 24. 24. pro
וְיִסֹבֵב: כִּתְּמֵהוּ Contundetur Isaie 24. 12.

vel absq) Dagesch forti
deputatale, ut וְיִסֹבֵב Exata fiet Isaie 26. 10.

Vnus participij Benoni plane exolevit.

De Coniugae Hithpahal.

Pensanda in hoc paradigmatate Metathesis
1° radicalis, et litera Characteristica ה de
qua figura sat fuse incho Cap. 19. direxui-
mus.

Proterit.

Particip. Benoni:	הִסְתַּוְּבַב
&c.	הִסְתַּוְּבַת
&c.	הִסְתַּוְּבַב
&c.	הִסְתַּוְּבַב
&c.	הִסְתַּוְּבַב

Infinitivus

Imperativus.

Collaria.

Verba q̄da in participio, nec in infivo ana-
loga sunt idē sine Metathesi: ut **מתרין**
Cantans *Pal.* 28. 65, **לזתן**
ad edutandū re — *Gen.* 43. 18.

Futurū aligdo trahit in Pattach: ut **אשתונן**
Acuar *Pal.* 73. 21. interdū patit,
Syncope Litera **ת**, ut **תשונן** desinatione
Accesses *Eccl.* 7. 17. pro — **תתשונן**

Cap. 22. De Defectibus, אבא.

Pe-jod, et prima iproxū conjugae Kal,
Et Siphāl.

Defectivorum anomalis, respondet anomalia
quiescentium, q̄ verba sunt, in quibus una, alte-
ra ve litera quiescit, Unde diversa iproxū
in coniugando anomalia: sunt q̄ quadruplicis
generis: pro nū, quatuor quiescentium litera-
rum, Videat̄ *Cap.* 19. nū 24.

In 1^a Categoria Col-
locant̄ verba ab jod incipientia: Unde quies-
centia Pe-jod videri appellant̄, et paradig-
ma habent **שׁוּב** sedit, hoc a ubi sunt ano-
mala, vel ab — iiciunt, vel illud in) Commu-
tant, aut expriment, sed quiescent, ~~Expri-~~
ment̄. Octo Incipientia, nepe

שׁוּב, שׁוּב, שׁוּב, שׁוּב, שׁוּב, שׁוּב, שׁוּב, שׁוּב

Qua certis reponibus, et conjugationibus litterarū
abiectione, per Dagech Compensant, more defecti-
vorum Pe-Hun. Nec e, qd̄ dicat̄ his 8 verbis spe-
lites anomalis generis conitui defectivorum, Pe-jod

ad Cetera omnia, et quidem proxima, q/ ab
* incipiunt spectent ad Clam, et anomalia
Verborum quiescentium Pe-jod: quorum accipe

Paradigma

Proter. Niphal.		Proter. Kal.	
Sing.	Mas. fe.	Sing.	Mas.
3 נִשְׁבַּדְתִּי	3 נִשְׁבַּדְתָּ	3 יִשְׁבַּדְתִּי	3 יִשְׁבַּדְתָּ
2 נִשְׁבַּדְתְּ	2 נִשְׁבַּדְתָּ	2 יִשְׁבַּדְתִּי	2 יִשְׁבַּדְתָּ
1 נִשְׁבַּדְתִּי	1 נִשְׁבַּדְתָּ	1 יִשְׁבַּדְתִּי	1 יִשְׁבַּדְתָּ

Plus.		Plus.	
Com.	3 נִשְׁבַּדְתֶּם	Com.	3 יִשְׁבַּדְתֶּם
2 נִשְׁבַּדְתֶּם	2 נִשְׁבַּדְתֶּם	2 יִשְׁבַּדְתֶּם	2 יִשְׁבַּדְתֶּם
1 נִשְׁבַּדְתֶּם	1 נִשְׁבַּדְתֶּם	1 יִשְׁבַּדְתֶּם	1 יִשְׁבַּדְתֶּם

Particip. Benoni.		Particip. Benoni.	
Sing.	Sing.	Dux.	Sing.
3 נִשְׁבַּדְתִּי	3 נִשְׁבַּדְתָּ	3 יִשְׁבַּדְתִּי	3 יִשְׁבַּדְתָּ
2 נִשְׁבַּדְתְּ	2 נִשְׁבַּדְתָּ	2 יִשְׁבַּדְתִּי	2 יִשְׁבַּדְתָּ
1 נִשְׁבַּדְתִּי	1 נִשְׁבַּדְתָּ	1 יִשְׁבַּדְתִּי	1 יִשְׁבַּדְתָּ

Particip. Pahul.		Particip. Pahul.	
Case.		Dux.	Sing.
3 נִשְׁבַּדְתֶּם		3 יִשְׁבַּדְתֶּם	3 יִשְׁבַּדְתֶּם
2 נִשְׁבַּדְתֶּם		2 יִשְׁבַּדְתֶּם	2 יִשְׁבַּדְתֶּם
1 נִשְׁבַּדְתֶּם		1 יִשְׁבַּדְתֶּם	1 יִשְׁבַּדְתֶּם

Infinitivus

הוֹשֵׁב

Plur. Imperativus Sing.
הוֹשֵׁב הוֹשֵׁב

הוֹשֵׁב הוֹשֵׁב

future. Sing. fe.

Com. 1 הוֹשֵׁב

2 הוֹשֵׁב

3 הוֹשֵׁב

Plur. Com. 1 הוֹשֵׁב

2 הוֹשֵׁב
3 הוֹשֵׁב

Corollaria de Kal.

Infinitivus, ob media gutturale duplex habet Patach, loco duplici legi, ut דַּעַת Cognoscere, Jerem. 9. 6. ab יָדַע Cognovit. eade[m] fita videat in defectivis cap. 20. na. b.

Sapientius haec verba analogia sunt, ut יָשׁוּב manere, יָשַׁב parare, Job. 15. 35.

Quaedam abieciunt q[ui] abiq[ue] additio ך: ut

Infinitivus.

שָׁבַח

Plur. Imperativus. Sing.
שָׁבַח שָׁבַח

שָׁבַח שָׁבַח

future. Sing. fe. Mas.

Com. 1 שָׁבַח

2 שָׁבַח

3 שָׁבַח

Plur. Com. 1 שָׁבַח

2 שָׁבַח
3 שָׁבַח

חָזַר habitare Jerem. 42. 10. כָּזַר posse
106-42. 2.

Imperativus, xaxo, et imperopie
desinit in Patach, hoc enim terminatio ad de-
fectiva Pa-Hun proprie spectat, ut a Verbo
יָדַע fit יָדַעְתָּ scias, ab יָדַעְתָּ דַּע, et
et coniugantur deinceps, iuxta paradigma, et
יָדַעְתָּ scitote יָדַעְתֶּם fem. יָדַעְתֶּן
Si accentus

cum הַ paragogico genuinum situm occupet,
tunc Fere, et Patach mutantur in Scheva:
ut שָׁבַד habita Gen. 29. 19. וְשָׁבַדְתָּ descen-
de - 17: Gen. 45. 9.

Si a accentus ad priorem
Syllaba retractat manet Fere, ut שָׁבַדְתָּ,
וְשָׁבַדְתָּ 2. Reg. 1. 11.

Futurem cum הַ parago-
gico servat Fere, sub littera formativa, in-
degen a situ accentus: ut אֲשַׁבְּדָה Hosea 9. 3.
אֲשַׁבְּדָה Habitabo .i. Jerem. 28. 5.

Semel
Cum littera formativa expressa per Fere est,
ut אֲשַׁבְּדָה יִבֹּי Mich. 1. 8. ab יָבִיט
alias quo - - - - - exprimit, tunc - - - - - quiescit
in Chiek, et terminatio e in Patach ut אֲשַׁבְּדָה
obdormia. Psal. 13. 4. sed et - - - - - manente
ipiamet terminae Patach interdu suprimit:
ut אֲשַׁבְּדָה Calefiet 1. Reg. 1. ab אֲשַׁבְּדָה Caluit.

Accipe אֲשַׁבְּדָה, cuius futurem
Potero, et sic deinceps.

Acceptu propter Makaph
ablato, vel ad penultima retracto, ultimum Fere
Corripit in segol iuxta nu. 18. Cap. 7. ut אֲשַׁבְּדָה
veniat quoso וְשָׁבַדְתָּ et angustatus fuit
exprolaudatis & anomalis אֲשַׁבְּדָה effundat
Spardescer etc.

De Biphth.
 Anomalia Totius Coniugis et in 1^a radicali
 Comutata in *q* in prototito et particip.
 quiescens e in Chole, et in reliquis respon-
 bus mobile propter Dagesch ipsi infigendi.
 Huiusmodi quiescens in reser. exprimitur ut
 נִצְדָּתִי Conueni Exodi 29. 43.

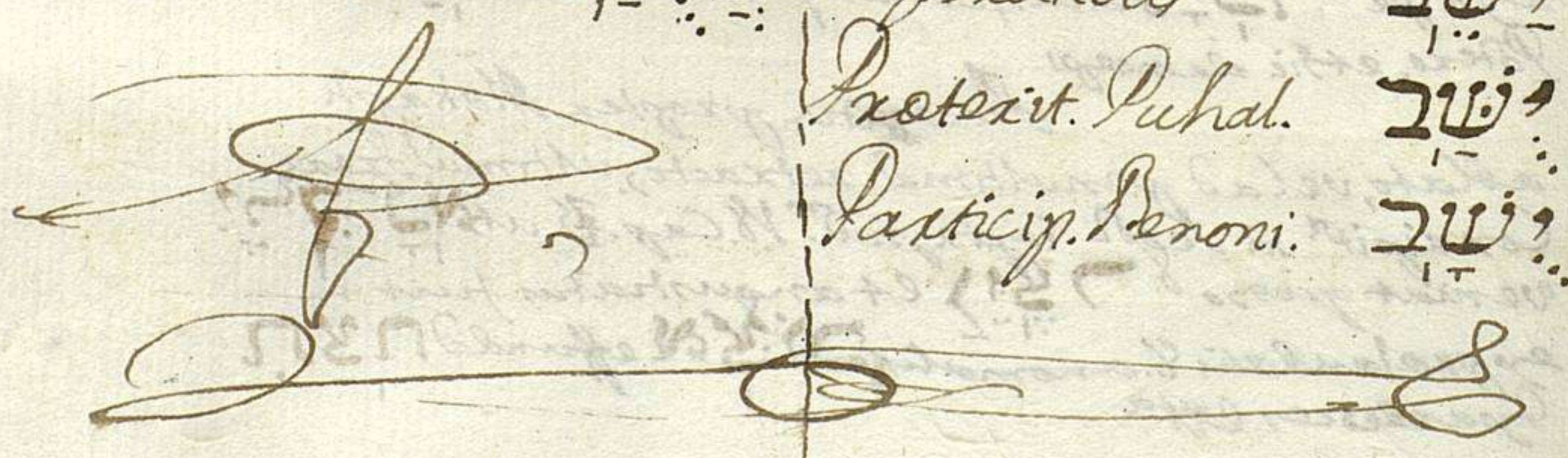
Nonnullis
 in Verbis *q* suscipit Iere, ut נִחַם Calefe-
 cit re, haie 57. 5. hoc duo
 נִצְחָנוּ nati sunt, 1^a Paralip. 3. 5. נִצְחָנוּ
 succense sunt Achem. 1. 3. פִּי
 habent Composita ex Biphth, et Puhal.

Litera
 futuri formativa *q* et *g* admittit Chizek, ut
 אֶנְיֹכְךָ inopia promar, Prover. 30. 9.
 אֶנְיֹכְךָ leuabor Pal. 18. 9. porro
 Coniugales Pihel, et Puhal analogae
 sunt, et facile quisquis illarum ex respo-
 ribus, et modis inchoare inflexis

Particip. Puhal.

Proter. Pihel.

	מִיִּשְׁבַּר	יִשְׁבַּר
Futura	אֶיִשְׁבַּר	יִשְׁבַּר
Infinitiuus	יִשְׁבַּר	יִשְׁבַּר
Futura	אֶיִשְׁבַּר	יִשְׁבַּר
		יִשְׁבַּר
		יִשְׁבַּר
		יִשְׁבַּר
		יִשְׁבַּר

De Coniugae Hiphil, et eius Passivae Hophal.

Anomalia versat circa V radicale, comu-
tata in I qd in Hiphil quiescit in Chole
in Hophal in Schuxek. Attamen hic, ut et
in Hiphal, I quiescens post Chole in sepe
proximit, qda in hiphil immutatu re-
tinent, sed quiescens latens ve in Huxek,
ut **הוֹשִׁיב** benefecit. Chuxek longu hic
atid sepe abicit, ut in proleone
Cap. 18. d. d. servat.

Protex. Hophal.

Q.	Sing.	M.
3	הוֹשִׁיב	הוֹשִׁיב
2	הוֹשִׁיבְתָּ	הוֹשִׁיבְתָּ
Com.	1	הוֹשִׁיבְתִּי

Com.	Plus.	
3	הוֹשִׁיבוּ	
2	הוֹשִׁיבוּתֶם, הוֹשִׁיבוּתֶיךָ	
Com.	1	הוֹשִׁיבוּנִי

Past. Benoni.

Plus.	Sing.	
3	הוֹשִׁיבְתִּי	
Com.	1	הוֹשִׁיבְתִּי

Protex. Hiphil

Q.	Sing.	M.
3	הוֹשִׁיבְתָּ	הוֹשִׁיבְתָּ
2	הוֹשִׁיבְתָּ	הוֹשִׁיבְתָּ
Com.	1	הוֹשִׁיבְתִּי

Com.	Plus.	
3	הוֹשִׁיבוּ	
2	הוֹשִׁיבוּתֶם, הוֹשִׁיבוּתֶיךָ	
Com.	1	הוֹשִׁיבוּנִי

Past. Benoni.

Plus.	Sing.	
3	הוֹשִׁיבְתִּי	
Com.	1	הוֹשִׁיבְתִּי

Plus.	Sing.	
3	הוֹשִׁיבְתִּי	
Com.	1	הוֹשִׁיבְתִּי

Part. Pahul.
Caret.

Infinitivus,
הוֹשִׁיב

Imperat. Caret.

Future
Mas. Sing. *fe.*

Com. 1 אֶהְיֶיב

2 תִּהְיֶיב תוֹשִׁיבִי

3 יִהְיֶיב תוֹשִׁיב

Plus.
Com. 1 תִּהְיֶיב

2 תִּהְיֶיבֶנּוּ

3 יִהְיֶיבֶנּוּ תוֹשִׁיבֵיכֶם

3 יִהְיֶיבֶנּוּ

Corollaria de Hiphil.

Quædam hæc habent defectiva in proximo,
ut הִנֵּי־דָוָה manere feci, Jud. 3. 1. Et sic

Part. Pahul.

מִן־שָׁב מִן־שָׁבִים

מִן־שָׁבָה מִן־שָׁבָה

Infinitivus,

הוֹשִׁיבֵנִי הוֹשִׁיב

Imperat. Caret.

מִן־שָׁב הוֹשִׁיבֵנִי

מִן־שָׁבָה הוֹשִׁיבֵנִי

Future
Mas. Sing. *fe.*

Com. 1 אֶשָּׁיב

2 תִּשָּׁיב תוֹשִׁיבִי

3 יִשָּׁיב תוֹשִׁיב

Plus.
Com. 1 תִּשָּׁיב

2 תִּשָּׁיבֶנּוּ

3 יִשָּׁיבֶנּוּ תוֹשִׁיבֵיכֶם

3 יִשָּׁיבֶנּוּ

Preter. Niphal. *fo. Sing. Mas. fo.*

נִבְּזַמְתָּ 3 נִבְּזַמְתָּם

נִבְּזַמְתָּה 2 נִבְּזַמְתָּהּ

נִבְּזַמְתֶּם 1 נִבְּזַמְתֶּם

נִבְּזַמְתֶּיךָ 3 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 2 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 1 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 3 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 2 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 1 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 3 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 2 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 1 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 3 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 2 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 1 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 3 נִבְּזַמְתֶּיךָ

נִבְּזַמְתֶּיךָ 2 נִבְּזַמְתֶּיךָ

Preter. Kal. *fo. Sing. Mas. fo.*

קָמַתָּ 3 קָמַתָּם

קָמַתָּה 2 קָמַתָּהּ

קָמַתֶּם 1 קָמַתֶּם

קָמַתֶּיךָ 3 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 2 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 1 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 3 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 2 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 1 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 3 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 2 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 1 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 3 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 2 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 1 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 3 קָמַתֶּיךָ

קָמַתֶּיךָ 2 קָמַתֶּיךָ

Infinitivus

הִבְּזַמְתָּ

Imperativus. Sing. M.

הִבְּזַמְנִי

הִבְּזַמְנִי

הִבְּזַמְנִי

Infinitivus

קָמַתָּ

Imperativus. Sing. M.

קָמַתְנִי

קָמַתְנִי

קָמַתְנִי

Futurus			Futurus		
fa.	Sing.	Mas.	fa.	Sing.	Mas.
Com.	1	אֶבְקֹם	Com.	1	אֶבְקֹם
	2	תִּבְקֹמִי		2	תִּבְקֹמִי
	3	יִבְקֹמוּ		3	יִבְקֹמוּ
Plur.			Plur.		
Com.	1	נִבְקֹמוּ	Com.	1	נִבְקֹמוּ
	2	תִּבְקֹמִי		2	תִּבְקֹמִי
	3	יִבְקֹמוּ		3	יִבְקֹמוּ

Corollaria de Kal.

Radicalis in textij, personis Prosexiti ha-
bet sexē semper Kamezq̄ ut in paradig-
mate, aliquo tamen habet Trex, qd̄ in tex-
tij quide personis, manet, ut אֶבְקֹם
Moxi מִתּוֹ, מִתּוֹ, מִתּוֹ, מִתּוֹ,
aliquo hābet Chole, qd̄ in omnibus per-
sonis immotu est, ut בּוֹשֵׁה, בּוֹשֵׁה,
בּוֹשֵׁה, בּוֹשֵׁה.

Et hunc textia singularis
perna masculini gen. prosexiti nil difert
ab infinitivo, dicitur quare בּוֹשֵׁה exubuit
et בּוֹשֵׁה exuberare, אֶבְקֹם — splenduit,
et אֶבְקֹם splendescere, Intendu
etia eade radicalis prima habet subre
Pattach, sed raro, ut אֶבְקֹם, Zach. 4. 10.
Que in אֶבְקֹם desinunt illud in 2^a personis utriusq̄
numeri, et in 1^a singulari amittunt, ut אֶבְקֹם

מתהוה, מתהוה, מתהוה, מתהוה, מתהוה

Particip. Benoni qd' qd' qd' qd' qd' etiam in Fere, ut וְיִשְׁתָּחֲוּ Cant. 5.2. et in Chole, ut וְיִצְוֹר et lucens, Prover. 4.18.

Accentus in ultima disquirit particip. fa-
menina קָמְדָה a tertia parva femeni-
na preteriti.

Particip. Pahul reperit' cu.
Chole loco Schurek ut וְיִצְוֹר operatur, Isa. 25.7.

Infinitivus, et Imperativus desinunt quoq'
in Chole, ut קָוֹם surgere מוֹתוֹ מוֹתוֹ מוֹתוֹ
utrig' axide הַפָּאראדוֹקוֹ, ut קָוְמָה
surgere, וְיִצְוֹר revertere,

Verba, q' in in-
finitivo, et Imperativo habent וְיִצְוֹר וְיִצְוֹר וְיִצְוֹר
duccenda sunt n' ad Kal ut putant, aliqui,
sed ad Hiphil, ita ut dicat' v. 5. וְיִצְוֹר
per Apheresim pro וְיִצְוֹר, et וְיִצְוֹר
ponendo, per Syncope, pro וְיִצְוֹר
וְיִצְוֹר ponere.

Ubi in paradigmat' infi-
nitivus habet duplicē f'ad, ut in Kal, et Hiphil
posterior habet vim Secundij, et usurpat'
in duplicae Verbi: ut קָוֹם קָוֹם קָוֹם
surgendo surgens.

וְיִצְוֹר וְיִצְוֹר gaudendo gaudebo Isaia
64. 10.

Futurum assumit quoq' הַפָּאראדוֹקוֹ
ut וְיִצְוֹר Surgat I. Sem. 17. 1. et in Chole
Cholem ut וְיִצְוֹר exaltabit' Nu. 29.7.
hinc si accedat Conversionis, et retrahat' accen-
tus, ad generalitatē, aut sequat' Makaph Con-
cipiant' Chole, et Schurek in Kametz - Chaturgh

ut **וּתְשֻׁב** et reversare 1. Reg. 22.
וְיָשֻׁב נָא revertat querso
 2. Tem. 19. 37. At si ultima fue-
 rit gutturalis, vel **ך**, tunc in fine est Patach
 ut **וּתְזַדַּךְ** et prodib. Ezech. 32. 2.

* ~~וּתְשֻׁב~~ **וּתְשֻׁב** Crubescere, hic dicitur
וּתְשֻׁב Crubescat, Psal. 25. 2. et sic deinceps.

Cum 3^a parva gutturalis assumit { paraagogi-
 cum, accentus fere transferunt ad ultimam
 Sillaba, Unde Kametz in initio dictionis mu-
 tat^r in Scheva: ut **וּתְשֻׁב** revertent^r.
 Psal. 104. 19.

De Niphal.

Litera **נ** preteriti Characteristica in textu
 pernis utriusq; numeri regulariter sibi sub-
 icit Vocalem Kametz, q; manet, vel mutat^r,
 prout diximus, Cap. 21. n. 1. de Niphal.

Lade
 litera interdum assumit Fere: ut **וּתְשֻׁב** ex-
 citatus e, Zach. 2. 13. Item litera infinitivi
 Imperativi, et futuri formative si 1^a radi-
 calis n̄ admittat Dagesch: ut **וּתְשֻׁב** excitari,
 et excitare. tu **וּתְשֻׁב** illucescit 2. Tem. 2.
 32.

Primum Chole, in preterito, exceptis 3^{is} pernis
 utriusq; numeri, mutat^r euphoniae causa
 in Schaxek, ut **וּתְשֻׁב** ne scēt duo Chole
 se invicem conse-
 quant, q; tamen
 interdum concurrunt: ut **וּתְשֻׁב** dis-
 passi estis, Ezech. 11. 12.

Participium aliqdo exit
 Schaxek loco Chole, ut **וּתְשֻׁב** Obesus Ezech.
 6. 12. femininum Singulare n̄ raro assumit

ת, ut נִצַּח Bellu passu. 2 Lam.

16. 8. Kametz obstatu regimini mutat
ut motus e in Scheva: ut דָּבַר דְּבָר in -
pelligens xenu 1. lam. 16. 18.

De Coniugae Pihel,

et eius passiva Puhel.

Anomalia e in media radicali, q in Cho -
w quiescit, unde loco illius per dagesch
Characteristicu geminante geminat
ultima, ut קָוִינָה Surgere fecit exepit,
statuit. forma cu Verbis defectivis 2,
radicali eade e, sed xao formais diversa:
illic enim utraq littera geminata ad radi -
cale spectat. hic altera geminata ad radi -
cale ad fia coniugais altera spectat.

Sic
reducuntur quatuor literaru Verba, in
quibus geminantur 1^a et 3^a media Ca ab -
icitur, ut אָבָה Capere אָבָה Sus -
tentavit 2. Lam. 19. 37. Hecturitur quivis mo -
di Verba peres Coniugae Pihel. q Vid. C. 19.

Prot. Pihel.

1	קָוִינָה	3	קָוִינָה
Eade omnino hic, ut in Pihel.			
Eade.			
Plus.			
Eade - - - - - 3			
Eade - - - - - 2			
Eade - - - - - 1			

Prot. Pihel.

1	קָוִינָה	3	קָוִינָה
Eade omnino hic, ut in Pihel.			
Eade.			
Plus.			
Eade - - - - - 3			
Eade - - - - - 2			
Eade - - - - - 1			

Past. Benoni
Casat

Casat

Infinitivus.

Idem. ---

Imperat.

Casat

Futurum.

- 1. אֶבְקֹמֶיךָ
- 2. תִּבְקֹמֶיךָ
- 3. תִּבְקֹמֶיךָ

Past. Benoni
Plus. Sing.

בְּבִקְמִיךָ

בְּבִקְמִיךָ
בְּבִקְמִיךָ

Past. Pahal.
Plus. Sing.

בְּבִקְמִיךָ

בְּבִקְמִיךָ

Infinitivus.

בְּבִקְמִיךָ

Imperativus
Plus. Sing.

בְּבִקְמִיךָ

בְּבִקְמִיךָ

Futurum.

- 1. אֶבְקֹמֶיךָ
- 2. תִּבְקֹמֶיךָ
- 3. תִּבְקֹמֶיךָ

Plur.

Plur.

Com.

1. נְבַזְמִים

Com.

1. נְבַזְמִים

2. הַתְּבַזְמִים

2. הַתְּבַזְמִים

3. הַתְּבַזְמִים

3. הַתְּבַזְמִים

3. הַתְּבַזְמִים

3. הַתְּבַזְמִים

Corollaria Pibel.

Verba qda servant hic analogia, et inflec-
tuntur more perfectorum in Pibel. ut a,

קָיַמְתָּ, קָיַמְתָּ, קָיַמְתָּ, vel קָיַמְתָּ, קָיַמְתָּ, קָיַמְתָּ, stabilivit, קָיַמְתָּ, קָיַמְתָּ, קָיַמְתָּ, et sic

אָזְבַּח מ. debitor

אָזְבַּח debitorum seu effecit

אָזְבַּח seum effecisti Dan. 1. 10. dec.

ubi quiescens nō, sed mobile,

et Constantes manet media radicalis
per tota Coniugae Pibel.

Verba haec fra

quorum Rabbinis, et Chaldeis familia-
ris e) dicunt a nullis hebraeisantibus

quiescentia Ajin-jod: at immixto, in
his enim, et alij, id genus imperfectis,

vel q legit, vel n. Si legat id verba
(Videant supra) in quibus e) radicale

nō amplius dici queunt quiescentia
Ajin-jod. Si nō legit (ut in וְיָדוּעַ, וְיָדוּעַ,

וְיָדוּעַ Gaudere) genuinus est Charac-
ter Coniugae Ajin-jod; minime a

Constituit genus Verborum quiescentiu
Ajin-jod, seu habentiu q quiescens pro

2^a radicali: nō (q) in Ajin-jod e) additiu
et nō attinet ad radicalem

Past. Benoni
Casus.

Casus.

Imper. Casus.

Futurus
Sing.
Com. 1. אֲנִיכִים

2. תִּנְיִכִים

3. יִנְיִכִים

Plus.
Com. 1. אֲנִיכִים

2. תִּנְיִכִים

3. יִנְיִכִים

Past. Benoni.
Plus. Sing.

אֲנִיכִים

תִּנְיִכִים

Particip. Partul.
Plus. Sing.

אֲנִיכִים

תִּנְיִכִים

Imperat.

אֲנִיכִים vel אֲנִיכִים

Imperat. 1. אֲנִיכִים

2. תִּנְיִכִים

Futurus

Sing. Com. 1. אֲנִיכִים

2. תִּנְיִכִים

3. יִנְיִכִים

Plus. Com. 1. אֲנִיכִים

2. תִּנְיִכִים

3. יִנְיִכִים

Corollaria De Siphil.

Littera ח Characteristica Ubiq notat^a cu
Vocali longa exceptis 1^{is} et 2^{is} pernis Prae-
teriti, de eandē causa qua ח in Siphil
Cap. 21. 1^a perna praeteriti assumit
etia sub ח Chateph-segh, loco Chateph-
Pattach, ut דוקי צוהי Expectatus in.
Pal. 3. 6.

In alia fia Praeteriti.

se. Plur.	Com.	3 דוקי מי	se. Sing.	3 דוקי מדי	M.	3 דוקי מ
	2 דוקי מתם	2 דוקי מתם		2 דוקי מתי		2 דוקי מת
	1 דוקי מיני	1 דוקי מיני		1 דוקי מתי		1 דוקי מת

Participium desinit aligto in Tere, ut
יציטו faciens Isa. 44. 25. נעו in
Pattach, ut et praeteritū, maxime
si Ultima sit gutturalis, vel ר, ut דורע
malefecit, פורע malefaciens,
דוער obsedit, נוער obsidens.

Littera formativa huiusce participij Be-
noni residuit^a qdogg in Pattach sequente
dagsch: ut מסירא incitans Jer. 43. 3.
מסירא: sic מבינים
rantes Exodi 16. 8. idg דבר
vatu Cap. 21. nu. 4. in Kal, et nu. 3. in
Siphil.

Infinitivus, et Imperativus Apha-
resim Characteristicae hae frequentes
patient^a: ut ידע ad iudicandu Isa.
3. 12. pro ידע; ידע; ידע

lica ³⁵ 35. 49. pro ⁴⁹ וְהָיָה ut resp. fiat
 in Patach perinde ac ⁴⁹ participium,
 ut ⁴⁹ וְהָיָה Claude, et Claudere. Futurum
 erit saepe in Fese; ut ⁴⁹ וְהָיָה Reduces
 gen. 24. 8. hinc accentu ablato, aut ad
 penultima retracto, Fese more solito
 Corripit in Segol. ut ⁴⁹ וְהָיָה et protitisti
 Neh. 9. 8. et in Patach propter gutturale.
 ut ⁴⁹ וְהָיָה et testatus es. Neh. 9. 19.
⁴⁹ וְהָיָה incitabit, Isa. 36. 18.
 ubi Kametz reseruit in Patach sub li-
 tera formativa prout supra in particip.

De Hophal.

Schusek nunquam reseruit in Kibbutz
 et Dagesch, prout supra: ut ⁴⁹ וְהָיָה Com-
 pitutus d. 2. lam. 23. 4. ⁴⁹ וְהָיָה awer-wel,
 Isa. 59. 14.

De Coniugae Hithpahal.

Haec coniugao a Pihel difert sola Sil-
 ba Characteristica ⁴⁹ וְהָיָה

Impet.

Pret.

&c. - ⁴⁹ וְהָיָה

⁴⁹ וְהָיָה, ⁴⁹ וְהָיָה

Futurum.

&c. ⁴⁹ וְהָיָה

&c. - ⁴⁹ וְהָיָה

Benoni.

&c. - ⁴⁹ וְהָיָה

⁴⁹ וְהָיָה
Infim.

&c. - ⁴⁹ וְהָיָה

⁴⁹ וְהָיָה

Past. Niphal. M. Sing.

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Com. נִפְצַעְתָּ

Plus.

Com. נִפְצַעְתָּ

2 נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Com. נִפְצַעְתָּ

Past. Benoni. Plus. Sing.

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Past. Pahal.

Cas.

Infinit.

נִפְצַעְתָּ

Past. Kal. M. Sing.

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Com. נִפְצַעְתָּ

Plus.

Com. נִפְצַעְתָּ

2 נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Com. נִפְצַעְתָּ

Past. Benoni. Plus. Sing.

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Past. Pahal.

Plus. Sing.

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Infinit.

נִפְצַעְתָּ נִפְצַעְתָּ

Plur. Imper. Sing.

הַפְּעִימוּ הַפְּעִימָה

הַפְּעִימוּהוּ הַפְּעִימֵיהֶם

futurum.
Sing.

Com. הַפְּעִימָה

הַפְּעִימֵיךָ הַפְּעִימֵי

הַפְּעִימֵינוּ הַפְּעִימֵיהֶם

Plur.

Com. הַפְּעִימוּ

הַפְּעִימוּהוּ הַפְּעִימוּהֶם

הַפְּעִימוּהֶם

Plur. Imper. Sing.

הַפְּעִימוּ הַפְּעִימָה

הַפְּעִימוּהוּ הַפְּעִימֵיהֶם

futurum.
Sing.

Com. הַפְּעִימָה

הַפְּעִימֵיךָ הַפְּעִימֵי

הַפְּעִימֵינוּ הַפְּעִימֵיהֶם

Plur.

Com. הַפְּעִימוּ

הַפְּעִימוּהוּ הַפְּעִימוּהֶם

הַפְּעִימוּהֶם

Corobaria L Kal.

La, g in preterito desinunt in Fere,
 illud in primis, et 2^a personis preteriti
 retinent, ut הָיָה Plenus הָיָה
 הָיָהוּ הָיָהוּ. Item הָיָהוּ הָיָהוּ
 הָיָהוּ הָיָהוּ. Verbu הָיָהוּ
 et alia id genus flectuntur hoc mo-
 do

Plus.

Sing.

בָּאוּ vel. בָּאוּ
 בָּאתוּ בָּאתוּ
 בָּאוּ vel. בָּאוּ
 Com. בָּאוּ

בָּאָה Veritas
 בָּאתָ
 בָּאתָ
 Com. בָּאתָ

Aleph interdum deficit, ut: Plenus in
 Job. 32. 10, testis persona femina
 Deut. 31. 19. Cum in fine

Participium Benoni aliquo desinit in Lept
 ut Peccans Eccles. 8. 12. femine in
 speciale habet fratrem inveniens
 Cant. 4. 10, et 2 Lem. 18. 12.
 בָּאוּ, בָּאוּ, בָּאוּ, בָּאוּ

Participium Pahul defectum nun-
 qua ex fra quiescentium Lamed He
 ut Levatus Job. 32. 4. pro

Verba dupliciter imperfecta variis in
 infinitivo anomalias excipiunt: ut a
 et שָׂאתָ Gen. 36. 7. pro
 שָׂאתָ, שָׂאתָ, שָׂאתָ
 ab יצא: בָּא Veritate hec.

Imperativus ex duplici anomalia
 שָׂא, שָׂא, שָׂא ab
 בָּאוּ, בָּאוּ, בָּאוּ

Item legitur Exod. 2. 20. בָּאוּ
 et Ruth. 1. 20. בָּאוּ Vocate, a בָּאוּ vocavit

Past. Puhah. *ling.* M.

fa. נִזְכָּרְתָּ 3
נִזְכָּרְתָּ 2
Com. נִזְכָּרְתָּ 1

Plus.

Com. נִזְכָּרְתֶּם 3
נִזְכָּרְתֶּם 2
Com. נִזְכָּרְתֶּם 1

Past. Pihel. *ling.* M.

fa. נִזְכָּרְתָּ 3
נִזְכָּרְתָּ 2
Com. נִזְכָּרְתָּ 1

Plus.

Com. נִזְכָּרְתֶּם 3
נִזְכָּרְתֶּם 2
Com. נִזְכָּרְתֶּם 1

Past. Benoni. *ling.*

M. נִזְכָּרְתָּ
fa. נִזְכָּרְתָּ

Past. Pahul. *ling.*

M. נִזְכָּרְתָּ
fa. נִזְכָּרְתָּ

Infir.

נִזְכָּרְתָּ vel. נִזְכָּרְתָּ

Infir.

נִזְכָּרְתָּ vel. נִזְכָּרְתָּ

Imp.
Caret.

Plus Imper.

Sing.

Futuru
Sing.

Futuru.
Sing.

Com.	אֶמְצֵא
	בְּחַמְצֵא
	בְּחַמְצֵא
	בְּחַמְצֵא
Plus.	

Com.	אֶמְצֵא	1
	בְּחַמְצֵא	2
	בְּחַמְצֵא	3
Plus.		

Com.	אֶמְצֵא	1
	בְּחַמְצֵא	2
	בְּחַמְצֵא	3

Com.	אֶמְצֵא	1
	בְּחַמְצֵא	2
	בְּחַמְצֵא	3

In Pihel.

Verba quaedam in proterito desinunt in Kametz loco Fere, ut אֶמְצֵא Atxivit Pal. 143. 3. אֶמְצֵא implevit — Jer. 51. 34. ex fide quiescentium Lamed-He

Daquich sope hic excidit euphonia Causa, praestim ex litera Schewa mobili affecta, ut אֶמְצֵא impleverunt Hee. 32. 11. אֶמְצֵא implentes Job. 3. 15.

יְקַנְאוּ לְמִשְׁלֵטֵי עַמִּי
invidere sunt Gen 37. 11.

In Subal.

Paucissima hic occurrunt, q̄ s̄iecto Daggesch.
propter littera gutturale, aut 7 assumunt
Chole loco Kibbetz, ut קָנָא Vocatur, Czech.
20. 13.

Participia constituta, quia non sunt in
usu.

De Coniugae Fiphil et Leius
et parva Hophal.

Præter. Hophal.

Præter. Fiphil

fo. sing. M. fo. sing. M.

3 דְּהִנְצִיָּא דְּהִנְצִיָּא

3 דְּהִנְצִיָּא דְּהִנְצִיָּא

2 דְּהִנְצִיָּאת דְּהִנְצִיָּאת

2 דְּהִנְצִיָּאת דְּהִנְצִיָּאת

1 דְּהִנְצִיָּאתי Com.

1 דְּהִנְצִיָּאתי Com.

Plur.

Plur.

3 דְּהִנְצִיָּאוּ Com.

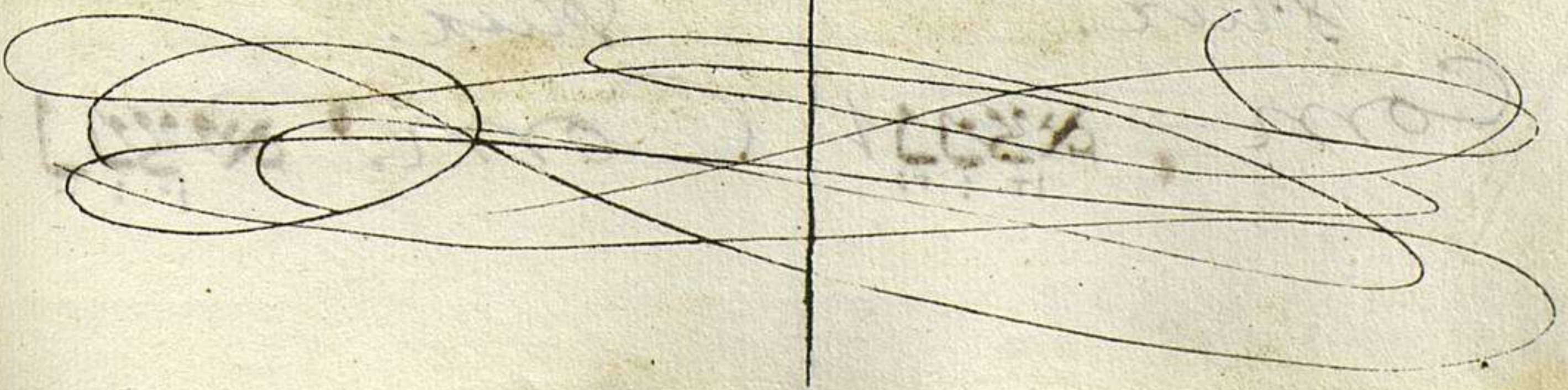
3 דְּהִנְצִיָּאוּ Com.

2 דְּהִנְצִיָּאתוּם דְּהִנְצִיָּאתוּם

2 דְּהִנְצִיָּאתוּם דְּהִנְצִיָּאתוּם

1 דְּהִנְצִיָּאוּני

1 דְּהִנְצִיָּאוּני

Past. Present.
Plur. Sing.

נִנְיָא נִנְיָא
נִנְיָא נִנְיָא

Past. Partic.

נִנְיָא נִנְיָא
נִנְיָא נִנְיָא

Infinitive

נִנְיָא vel. נִנְיָא

Plur. Imper. Sing.

נִנְיָא נִנְיָא
נִנְיָא נִנְיָא

Futuru
fa. Sing.

Com. נִנְיָא

נִנְיָא נִנְיָא

נִנְיָא נִנְיָא

Plur.

Com. נִנְיָא

Infinitive

נִנְיָא vel. נִנְיָא

Imper.

Com.

Futuru
fa. Sing.

Com. נִנְיָא

נִנְיָא נִנְיָא

נִנְיָא נִנְיָא

Plur.

Com. נִנְיָא

Benoni מציא diligenter inuenitur

מציא. Porro notat participium Passiui nullum prosum in passiuis Verborum quocumlibet coniugationibus Niphal, Pual, et Hophal esse obtinere, quia idem habet significatum in actiuis, ac in passiuis coniugationibus

De Coniugae Hithpahal.

Imper. se. Pres. Sing. M.

התמציא 3. התמציא 2. התמציא 1. M. N. M. N. M. N.

התמציא 2. התמציא 1. Com. Plus.

Future
Sing. M.

התמציא 3. התמציא 2. התמציא 1. Com. Plus.

התמציא 2. התמציא 1. Com. Plus.

התמציא 3. Plus. Part. Benoni. Sing. Plus.

התמציא 1. התמציא 2. התמציא 3. Com. Plus.

התמציא 2. התמציא 1. Com. Plus.

התמציא 3. Plus. Infinit. הותמציא

Collaria

Proteritum quod patitur littera Characteristica Incoepit, ut: **הִנְבֵּאוּ** Propheta ce-
runt, Jerem. 23. 13. **הִתְנַבְּאוּ** pro

Ad: **הִתְנַבְּאוּ** Polluta e, Deut. 24. q' uox
ex **הִתְנַבְּאוּ** Hophal, et Hithpahal Con-
posita e.

Futurum Similiter Incoepit admi-
tit, ut **וַיִּנְבֵּאוּ** et elatus e. 2. Paralip. 32. 23.
sic **הִתְנַבְּאוּ** Pollutus Cor: Lev.
11. 43. pro **הִתְנַבְּאוּ**

Cap. 21. De Verbis Quiescenti- bus Lamed-He, ac de i' pro- cedu coniugae Kal, et Hiphal.

Ad hoc 4um ultimum q' genus Verborum quies-
centium spectant ea, quorum 3^a radicali
e' **ה**, ac vultu quiescentia Lamed-He
nuncupant, habent q' coe paradigma
הִתְנַבְּאוּ revelavit

Comunis eorum anoma-
lia per oas coniugae triplex e', 1° **ה** quies-
cit: 2° abicit: 3° in alia littera commutatur.

Singula fere tempora propria habent
terminae analogie diuina, enim uero
1° uox proteriti per omnes coniugae de-
iit in Kametz: ut uox q' participii (exag-
to Pahal in Kal) tempus in Segol: infini-
tiuus in Chole, vel **ו**: Imperatiuus in
Izere: futurum in Segol. Proterea impe-
ratiuus Singulati (proterqua in Kal, et
Hiphal) et futuro omnium coniugationum
accidit segius Apocopa, nec desunt Verba,

q[ue] precedentis generis quiescentiū Aleph
forma hic adhaerent.

Quatuor occurrunt
Verba q[ue] in מִקְרָא Mappikzatu adeoq[ue] mobili
terminata n[on] pertinent ad hanc Classē
imperfectorū, sed sunt omnino perfecta,
nisi q[uo]d unus ex illis sit defectivus P. Nun.

Haec sunt מִקְרָא Superbivit: מִקְרָא Concupivit:

מִקְרָא Admiratur: מִקְרָא Splenduit.

Tandē hic reducentur verba duplicis ano-
malie, nempe quorū ל radicalis e[st] ל , vel ל ,
eadē uoxu normal[iter] generis hic quoq[ue]
imitantur, at suis locis indicabimus.

Paet. Niphal.

Paet. Kal.

fo. לִּלְתַּחַל לִּלְתַּחַל
 לִּלְתַּחַל לִּלְתַּחַל
 Com. לִּלְתַּחַל

fo. לִּלְתַּחַל לִּלְתַּחַל
 לִּלְתַּחַל לִּלְתַּחַל
 Com. לִּלְתַּחַל

Plus.

Plus.

Com. לִּלְתַּחַל
 לִּלְתַּחַל לִּלְתַּחַל
 Com. לִּלְתַּחַל

Com. לִּלְתַּחַל
 לִּלְתַּחַל לִּלְתַּחַל
 Com. לִּלְתַּחַל

Past. Benoni.
Plus. Sing.

Past. Benoni.
Plus. Sing.

נְזַלְיָם מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

נְזַלְיָם מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

Past. Pahul.
Plus. Sing.

נְזַלְיָם מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

Infinit.

Infinit.

נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

Plus. Imper.

Sing. Plus. Imper.

Sing.

נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

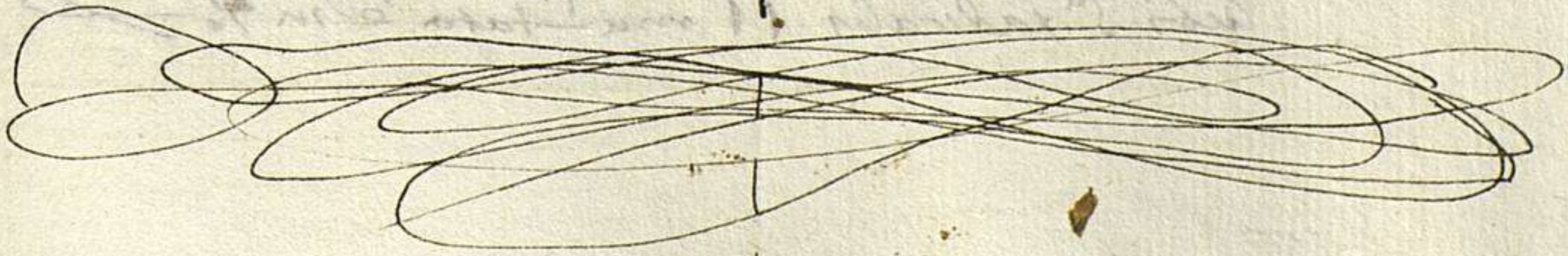
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

Futurus.
Sing.

Futurus.
Sing.

נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה
נְזַלְיָה מ. נְזַלְיָה

Plus.

Plus.

Com. ¹בְּגֵלָה
²בְּגֵלָה
³בְּגֵלָה

Com. ¹בְּגֵלָה
²בְּגֵלָה
³בְּגֵלָה

In Kal.

Proteriti 3^a feminea singularis mutat 3^a radicalē ¹ת in ²ת, ne duae aspirationes simul concurrentes, aspiratione reddant pronuntiae, saepe etiam mutat ipse ¹ת in ²ת mobile ut ¹תִּסְתִּי Confidit Pal. 57. 2. sic in 3^a plurali ¹תִּסְתִּי ²תִּסְתִּי declinantur, Pal. 73. 2. pro ¹תִּסְתִּי penultima in his duobus exemplis assumit sub se kametz propter pausa accentus. In loco ¹ת radicalis positum n̄ semper exprimitur, ut 1. Reg. 9. 3. בְּנִתְּוָה edificasti.

Est, et hic forma contracta, ut ¹תִּשְׁתִּי fecit Levit. 25. 21. ¹תִּשְׁתִּי obvenit Deut. 31. 29, ubi abiecto ¹תִּשְׁתִּי femineo manet idem ¹ת.

Participia Verborum desinit in ¹ת in ²ת loco ¹ת, iive, quia in statu Constructo, iive, quia iungitur dictioni monosyllaba, ut ¹תִּשְׁתִּי faciens Goodi 15. 11. femineum ¹תִּשְׁתִּי in ²ת, ut ¹תִּשְׁתִּי Crescem Gen. 49. 22. Item legitur Pal. 128. 3. ¹תִּשְׁתִּי fructifera ubi 3^a radicalis ¹ת mutata est in ²ת.

Infinitivus, si alteri Verbo adiungatur
 apertim Kametz, sub ב et ו quiescit in
 fine, ut, רְאִינוּ , רְאֵהוּ Videndo vidi-
 mus, Gen. 26. 28. Secus habet Schewa sub
 eadem ב , ut רְאֵהוּ Videre, Gen. 48. 11. ו

quod ג mutat^r in א , ut רָצוּם Currere
 Czech. 1. 13. legius in י , ut רָאוּ
 Videre, etiam post aliud Verbum, ut Gen. 31. 28.

וְעָשׂוּ $\text{וְעָשׂוּ$ Stulte equiti faciendo, pa-
 rasagogico. וְעָשׂוּ וְעָשׂוּ וְעָשׂוּ
 ipia radicalis ו vertit^r in י ut Czech. 28. 17.

וְעָשׂוּ aspiciere et וְעָשׂוּ profixis literis
 וְעָשׂוּ abiecto ו , infinitivus
 terminat^r in ו , ut וְעָשׂוּ frangere

do, Czech. 23. 21. et haec ter-
 minatio vel ab prolaudatis literis, na' xaxo
 invenit^r, ut Gen. 2. 4. וְעָשׂוּ ; Jerem. 1. 3.

וְעָשׂוּ emigrare.
 Imperativus Syncope
 patit^r, ut וְעָשׂוּ revelare, pro וְעָשׂוּ
 et sic in feminis וְעָשׂוּ pro וְעָשׂוּ

וְעָשׂוּ . Prima signaturatus ו habet sub
 se modo Chateph-Pattach, ut וְעָשׂוּ fac,
 modo Chateph-Seqel, ut וְעָשׂוּ es.

3^a radicalis ו mutat^r hic — in ו , necus
 ac in proterito, et participio: ut וְעָשׂוּ
 quovite וְעָשׂוּ Venite, וְעָשׂוּ ab initio

loco א וְעָשׂוּ וְעָשׂוּ Isa. 21. 14. Futu-

rum Varij, Synopiu' e' anomaliji, et apoco-
 pis.

Si 1^a radicalis sit ו Syncope patit^r, ut
 וְעָשׂוּ , וְעָשׂוּ וְעָשׂוּ declinavit ו

De Coniugate Pihel et eius parta Puhat.

	Part. Puhat.		Part. Pihel.	
	Sing.	M.	Sing.	M.
fo.	גַּלְתָּדָא	גַּלְתָּדָא	גַּלְתָּדָא	גַּלְתָּדָא
	גַּלְמִית	גַּלְמִית	גַּלְמִית	גַּלְמִית
Com.	גַּלְמִיתֵי	גַּלְמִיתֵי	גַּלְמִיתֵי	גַּלְמִיתֵי
	Plus.	Plus.	Plus.	Plus.
Com.	גַּלְמִינֵי	גַּלְמִינֵי	גַּלְמִינֵי	גַּלְמִינֵי
	גַּלְמִיתָן	גַּלְמִיתָן	גַּלְמִיתָן	גַּלְמִיתָן
Com.	גַּלְמִינֵי	גַּלְמִינֵי	גַּלְמִינֵי	גַּלְמִינֵי
	Part. Benoni.	Part. Benoni.	Part. Benoni.	Part. Benoni.
	גַּלְמִי	גַּלְמִי	גַּלְמִי	גַּלְמִי
	גַּלְזֹרֶת	גַּלְזֹרֶת	גַּלְזֹרֶת	גַּלְזֹרֶת
	Part. Puhat.	Part. Puhat.	Part. Puhat.	Part. Puhat.
	גַּלְמִי	גַּלְמִי	גַּלְמִי	גַּלְמִי
	גַּלְזֹרֶת	גַּלְזֹרֶת	גַּלְזֹרֶת	גַּלְזֹרֶת

Infinitivus

לְלַמֵּן וְלַלְמֹד

Imperativo

לְלַמֵּן

Futurum

ling.

M.

Com. לְלַמֵּן

2. לְלַמְּנֵי

3. לְלַמְּנֵיהֶם

Plus.

Com. לְלַמְּנֵיהֶם

2. לְלַמְּנֵיהֶם

3. לְלַמְּנֵיהֶם

Infinitivus

לְלַמֵּן, לְלַמְּנֵי, לְלַמְּנֵיהֶם

Imperativo

לְלַמֵּן

M. לְלַמְּנֵי

לְלַמְּנֵיהֶם

fo. לְלַמְּנֵיהֶם

Futurum

ling.

M.

Com. לְלַמְּנֵי

2. לְלַמְּנֵיהֶם

3. לְלַמְּנֵיהֶם

Plus.

Com. לְלַמְּנֵיהֶם

2. לְלַמְּנֵיהֶם

3. לְלַמְּנֵיהֶם

In Libel.

Proteritur in medio Chixek longu proxi-
cne admittit loco fere: ut לְלַמְּנֵי xetis-
ti, l'ais 57. 8. et sic in reliquis personis,
3a utriusq; generis, et numeri excepta.

Participium Personi masculina qd'og' desinit
in fere loco לֹמְדֵי לְלַמְּנֵיהֶם dispersens,
Jer. 31. 10. Ubi Pattach le radicali ubi sciendum

convertit^a in Kametz, ad inditum, et com-
plementum Dagesch e 2^a exclusi generis
regula na: 9. Cap. 3. tradita.

Infinitivum mu-
tat, sed raro IT in I, ut יִכְנֹס prostolaxi, Hos.
6. 9.

Imperativus proter norma יִכְנֹס mul-
tiplica, Jud. 9. 29. et per apocopa

יִכְנֹס procipe Is. 5. 1. יִכְנֹס לֵב, Zach. 2. 13.
pro יִכְנֹס, יִכְנֹס, יִכְנֹס &c.

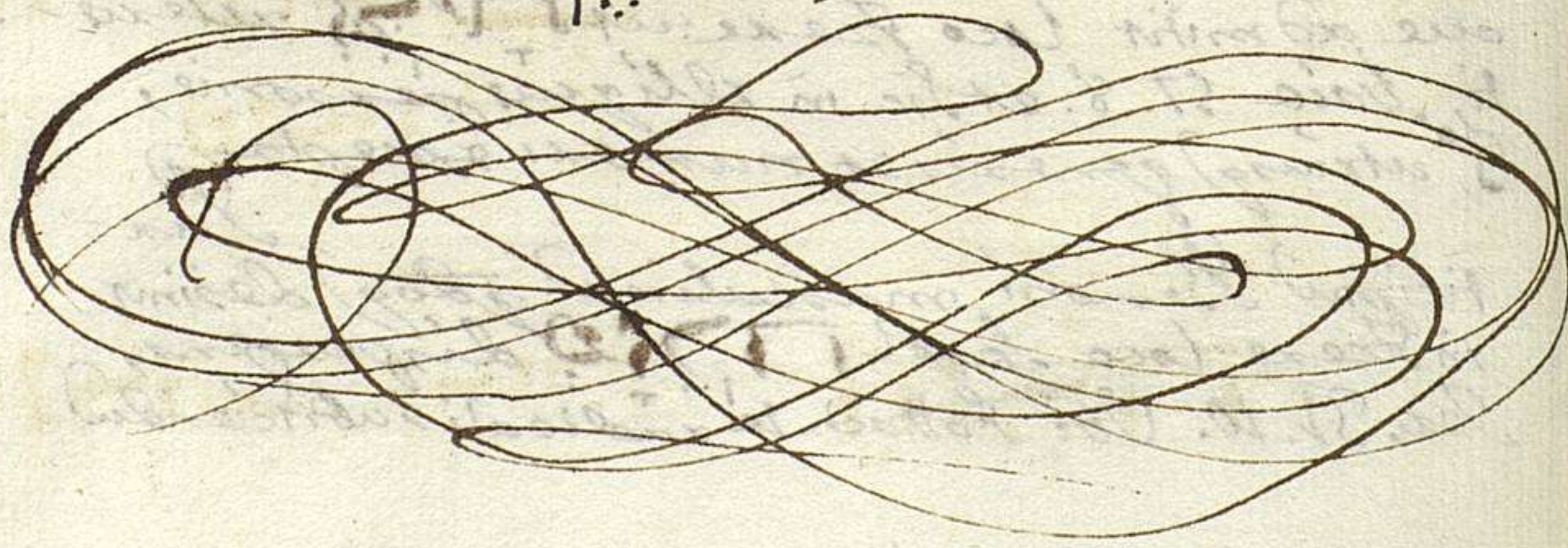
Futurum apocopa
etiam patit^a, ut יִכְנֹס de'coopere Czech.
23. 18. יִכְנֹס, יִכְנֹס, יִכְנֹס spectabit, Job. 3. 9. pro

יִכְנֹס &c.
In Puhat.

Proterium loco Kibbutz sub P asumit
interdum Kametz, ut יִכְנֹס operati sunt,
Psal. 88. 11. יִכְנֹס absoluta sunt, Psal. 7. 20.

Q 2^a gutturali, vel Q, excidens Dagesch
compensat^a per Chole, ut יִכְנֹס impulsus
sunt, Psal. 36. 13. יִכְנֹס Conceptus e, Job.
3. 2. Speciali anomalia legit^a Czech. 16.
34. יִכְנֹס fornicatus fuit.

Participium Be-
noni vix e in um, invenit^a famer Saia
30. 24. יִכְנֹס Ventilatus, et Cu Schuxek lo-
co Chole in יִכְנֹס Apexus, Saia 59. 5.

De Coniugae ~~Hiphil~~ et eius
parva Hophal.

Præter. Hophal.

Præter. Hiphil.

Æ.	Sing.	M.
הִזְלִיתָ	3 הִזְלִיתָ	הִזְלִיתָ
הִזְלִיתָ	2 הִזְלִיתָ	הִזְלִיתָ
Com.	1 הִזְלִיתָ	1 הִזְלִיתָ

Æ.	Sing.	M.
הִזְלִיתָ	3 הִזְלִיתָ	הִזְלִיתָ
הִזְלִיתָ	2 הִזְלִיתָ	הִזְלִיתָ
Com.	1 הִזְלִיתָ	1 הִזְלִיתָ

Com.	Plus.
3 הִזְלִיתָ	3 הִזְלִיתָ
2 הִזְלִיתָ	2 הִזְלִיתָ
Com.	1 הִזְלִיתָ

Com.	Plus.
3 הִזְלִיתָ	3 הִזְלִיתָ
2 הִזְלִיתָ	2 הִזְלִיתָ
Com.	1 הִזְלִיתָ

Past. Benoni.

Past. Benoni.

Plus.	Sing.
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ

Plus.	Sing.
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ

Past. Pahal.

Past. Pahal.

Plus.	Sing.
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ

Plus.	Sing.
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ
מִזְלִיתָ	מִזְלִיתָ

Infinit.

Infinit.

הִזְלִיתָ

הִזְלִיתָ

Imp.
Caret.

Futuru.
 fe. sing. M.
 Com. 1 אָנְלֵה
 2 תִּנְלֵה
 3 סִנְלֵה
 Plus.
 Com. 1 וְנִנְלֵה
 2 תִּנְלֵה
 3 סִנְלֵה

Imp.
Plus Sing.
 1 אָנְלֵה M.
 2 תִּנְלֵה fe.
 3 סִנְלֵה
 Futuru.
 fe. sing. M.
 Com. 1 אָנְלֵה
 2 תִּנְלֵה
 3 סִנְלֵה
 Plus.
 Com. 1 וְנִנְלֵה
 2 תִּנְלֵה
 3 סִנְלֵה

In Hixhil.

אָ Characteristicum assumit interdum in
 proximo loco Chizek. ut אָנְלֵה de-
 positavit, Esth. 2.6. Vixius Pattach
 ut אָנְלֵה ostendi, Nah. 3. 5.

Per Hur אָנְלֵה aspexit, Levit. 4.6. אָנְלֵה
 percussit, ———— Isaiæ 44.4. Ex defectivis

quiescentia Pe-fod אָנְלֵה maxime
 apertit, Gen. 3.32. אָנְלֵה docuit, 2. Reg.
 12. 2. Et sic deinceps flectuntur.

Sexua persona feminina apocope ultimi
וְיָרַח נָחַשׁ פָּתִיחַ, וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו, acquiescet,
Levit. 26. 34. וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו, fatigabit, Ezech. 24. 12.

2^a, et 1^a, perna utriusq[ue] generis, et numeri,
rope per Chixek in medio loco ferre, exprun-
tur, וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו deportasti 2. Reg. 17. 26.

Op defectio[n] Pe-Hun וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו et asperges
Exodi 29. 21. Op quiescentibus Pe-Jod וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו
et docebo, Exodi 4. 13.

Litera ך part-
icipij formativa, loco Kametz-Chategh ar-
sumit in Pahul aligto Kibbutz, et מְבַיֵּט
Casi, Exodi 5. 16. interdum Chole, et מְבַיֵּט
fadata, Toph. 3. 1.

Infinitivus habet Levit.
14. 41. Chixek sub וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו Characteristico, loco
Patach וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו abradere; et Gen. 3. 16.
irregulariter desinit in Kametz וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו
multiplicare.

In imperativo, fit etia[m] Apocope,
tollendo terminae (וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו): huj[us] imperativus
aperitur aligto per duplex segol, ut וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו
multiplica, Jud. 20. 38. pro וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו q[ui]d[am] per
duplex Patach ob prima[m] gutturale[m], ut
וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו Ascendere fac, Exod. 33. 12. pro וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו

Op defectio[n] Pe-Hun, per Apocopa וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו per-
cure, 2. Reg. 6. 18. pro וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו inclina,
Psal. 17. 6, pro וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו

Qua in imperativo ce-
de, et in futuro anomalia contingunt, legimus
enim Psal. 105. 24. וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו iustificare faciet
pro וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו, et Num. 23. 2. וְאֶת־זֶרַח אַחֲרָיו
et obtulit. Illic duplex segol propter

Futurum
 Sing. M.
 Com. 1 אֶתְּנֶהָ
 2 תִּתְּנֶהָ
 3 יִתְּנֶהָ
 Plus
 Com. 1 אֶתְּנֶהָ
 2 תִּתְּנֶהָ
 3 יִתְּנֶהָ

Plus
 Com. 3 הִתְּנֶהָ
 2 הִתְּנֶהָ לְיָתֶם, הִתְּנֶהָ לְיָתֶן
 1 הִתְּנֶהָ לְיָנִי
 Partic. Benoni
 Sing. M. מִתְּנֶהָ
 M. מִתְּנֶהָ
 Plur. M. מִתְּנֶהָ
 Plur. M. מִתְּנֶהָ
 Infinit. הִתְּנֶהָ

Corollaria.

Ex Verbis quiescentibus Pe-Jod, unica reperitur, qd in Commutat, nempe הִתְּנֶהָ Confessus fuit, Levit. 5. 5. Hanc formam videtur Cap. 22. nu. 2. de Coniugae Githpahel.

A וְשָׂדָה per speciale anomaliam dicitur הִתְּנֶהָ incuravit se honorem causa seu adoravit - Ezech. 46. 2. et sic deinceps flectitur, qua in voce וְשָׂדָה per Epenthesim inserta, vel 3^a radicali וְ mutata in וְ, et huic Commutationi subiacent, quaedam nomina, ut וְשָׂדָה: Superbia, אֶתְּנֶהָ: superbit. Deinde excidit Dagesch for וְ, ex littera וְ, fit וְ Metathesis, seu transpositio littere וְ, et 1^a radicalis וְ vide prolixius Cap. 19.

2^a persona proteriti flectitur etiam cu Chirek loco Fere, ut הִתְּנֶהָ incur-

vantē, Deut. 4. 19.

Participium desinit nū-
nquam in Zeze, ut שֵׁשֶׁת יָדָיו Postures-
cens, Gen. 24. 21. et in fi-
nitivum in וְזָרַקְתָּ in resequendo se, Job
18. 2.

Imperativus per apocopa וְזָרַקְתָּ
finge te וְזָרַקְתָּ, 2. Sam. 13. 5. pro וְזָרַקְתָּ

Futu-
rum cu' sincopa litera formative וְזָרַקְתָּ,
וְזָרַקְתָּ Aquabo me, Psal. 14. 14. pro וְזָרַקְתָּ

Huc spectat Verbu de-
fective scriptu וְזָרַקְתָּ pro וְזָרַקְתָּ Gen.
27. 29, pro וְזָרַקְתָּ

Cu' apocopa, ut in imperativo וְזָרַקְתָּ et וְזָרַקְתָּ
legit se Gen. 9. 21 pro וְזָרַקְתָּ

Per apocopa
speciale legit se Gen. 48. 12. וְזָרַקְתָּ et in-
curavit se, pro וְזָרַקְתָּ Ubi apo-
copa ratio postulabat וְזָרַקְתָּ sed
Cuzthonia Causa Schuxek in ventre) inexcitit

Cap. 26. De Mutae Vocaliu

propter accentus.

1. Ob accentus mutantur vocales, ne dum in nomini-
bus, sed et in verbis.

Primo qd legitimus accentus ex voce auferat,
prout videre d' Cap. 5. nu. 19.

Secundo e' proxiis loco transponit; Vide - nu. 16
et 19. eiusde' Capituli.

Tertio, qd accentus paucantes de quibus nu.
10, et 11. prolaudati Cap. 5. Syllabe Occupant.

2. Pausa maiores Attach, et Syllabe Communiter

וְיָבִיאוּ? tradent, pro וְיָבִיאוּ? a futuro
 singulari וְיָבִיאוּ? illud autem sevea
 mutandum, si ortum habuit ex vocali brevis
 puta ex Patach mutata in longa simile,
 nempe Kametz ut V. S. וְיָבִיאוּ? Visitant
 pro וְיָבִיאוּ? a ling. וְיָבִיאוּ? et sic deinceps
 per omnes conjugationes

Makkaph e contra
 mutare sed vocales longas in breves ana-
 logos, puta Kametz in Patach, Fere in Segol,
 Chole in Kametz-Chataph, et alias indicavimus.

Cap. 27. De mutae Vocalis in verbis ob affixa.

Quomodo Verba mutantur ob flexum, id
 ipsa conjugandi norma, vel unicuique nota
 indicat: at pronomina inseparabilia, si-
 ve affixa cum ipsismet Verbi structura
 et coniunctio longe magis efficiunt mutae,
 quae ut ab omnibus expedite intelligat:
 res quippe et (si candidè loquendum) vel
 operosissima, in qua plures lingue sanctae
 candidati diutino labore, et saepius ab
 ullo fructu torquentes sese, nauseam mi-
 nuamus, et quae intricata extrinsecus, ne
 ceptum studii iter hinc labris propeccat.

Notae subiecta affixa.

וְיָבִיאוּ? Praetexto iungi וְיָבִיאוּ? Reliquis temporibus
 — וְיָבִיאוּ? וְיָבִיאוּ? non praetexto, sed reliquis
 temporibus adiungi וְיָבִיאוּ? Imperativo,
 et futuro; alij וְיָבִיאוּ? Prae-
 texto וְיָבִיאוּ? reliquis. Vocibus denique in vocali

immediate exeuntibus suffigi absoluta
n̄ vero constructa, n̄ vero constructa
afixa; g) neleg. Caji. 13. n. 2.

Præter 2: Pitt-
pahel n̄ recipere afixa, nec etiam pariter
coniugationibus illa conveniant, nisi valde
rarior et esse n̄ nisi in infinitivo. Ad ac-
tivam. Coniugationes tota reducit^r diffi-
cultas, qua hic sedulo enodata accipe.

Præter. Kal.

בָּכַד

ille visitavit.

Vo. vel	בָּכַדְתָּ	vel	בָּכַדְתִּי	Afixa.
	בָּכַדְתֶּם	lum	בָּכַדְתִּינוּ	3. persone.

Las.	בָּכַדְתָּ	lam.	בָּכַדְתָּ
------	------------	------	------------

Vo. M. g.	בָּכַדְתֶּם	Fe. M.	בָּכַדְתֶּם	Afixa.
-----------	-------------	--------	-------------	--------

Vo. fe. g.	בָּכַדְתֶּם	Fe. fe.	בָּכַדְתֶּם	2. pers.
------------	-------------	---------	-------------	----------

Vo. Com. Gen.	בָּכַדְתֶּם	Me. Co.	בָּכַדְתֶּם
---------------	-------------	---------	-------------

Regula.

Kametz penultimum per totum protensum
mutat^r in Schewa, et Patach sub 2^a radi-
cali mutat^r hic in Kametz, protensum
Cui afixis ubi remanet Patach [in Ka-
metz exceptis afixis Constructis, כָּכָה et

2.

פְּקַדְדוֹ
Illa uincavit.

Cor. vel. פְּקַדְתֶּם פְּקַדְתֶּם	Affixa vel. פְּקַדְתְּדוֹן פְּקַדְתְּדוֹן 3. pers. ^{na}
Cas. vel. פְּקַדְתֶּךָ פְּקַדְתֶּךָ	vel. פְּקַדְתְּדוֹן פְּקַדְתְּדוֹן
Voc. M. פְּקַדְתֶּכֶם Voc. fa. פְּקַדְתְּכֶן	Affixa Fe. M. פְּקַדְתְּךָ Affixa Fe. fa. פְּקַדְתְּךָ 2. pers. ^{na}
Voc. Com. g. פְּקַדְתְּנוּ	Me. C. g. פְּקַדְתְּנִי Affixa 3. pers. ^{na}

transportantur hic ab initio Vocales Kametz et Scheva, ita ut 1^a littera ubiq; habeat Scheva, 2^a ubiq; Kametz, et in super 1^a matat in ט, ut in nominibus.

Terminatio Fere manet hic immota: ut פְּקַדְתְּדוֹן amavit illu 1. Sam. 18. 28.

Quiescentia Ajin-Sau in Kad, prius Kametz hic quoq; retinent: ut פְּקַדְתְּדוֹן ponit illu, Ezech. 24. 7. et hic de Contextu iuxta precedentis persone forma omnino sentiendum

3.

פְּקָדוֹת
In via visitasti

lo. פְּקָדוֹתָם פְּקָדוֹתָפֶנּוּ	Affixa vel פְּקָדוֹתוֹ Spe ^{re} vel פְּקָדוֹתָחוּ
las פְּקָדוֹתָךְ	la. פְּקָדוֹתָהּ
Nos. Com. ג. פְּקָדוֹתָנוּ	Me. ג. פְּקָדוֹתָנִי

Desunt hic affixa 2^e genere, ne reciproca fiat significatio. Pathach sub 2^a radicali in mutatus. Feminatio Chole mutatur in Kametz Chatuph. Ex quiescentibus Lamed-Aleph פְּקָדוֹתָהּ invenisti ea, Deut. 27. 3. Ex quiescentibus Lamed-He פְּקָדוֹתָיִךְ declarasti eu.

פְּקָדוֹת
In femina visitasti

Vo פְּקָדוֹתָיִם	פְּקָדוֹתָיו vel פְּקָדוֹתָיוּ
las פְּקָדוֹתָיִךְ	פְּקָדוֹתָיָהּ
Nos. C. פְּקָדוֹתָינוּ	Me. Com. פְּקָדוֹתָינוּ

Pattach immotus hic manet, ut Supra.

Proxime ante affixa accedit, tanquam nota
femenini generis ex forma אָתָּי. At-
tamen, illud גָּדוֹג excidit: ut, 1. Sam. 19.
17. רָפִיתָנִי decepisti me. Chole mutat
et hic in Kametz-Chatuph.

פָּקְדָתִי

Visitavi.

Forma eadem hic, qm in precedenti numero:
Kametz quippe ubi in Schewa transit peres
generale Regula nu: 1. huiusce Cap. tradita,
set Pattach sub 2a manet, haud secus ac
immediate ante affixa. Nullatenus ad hic
adhibent affixa 2a persona, sicut nec na,
precedenti affixa 2a, ad vitanda reci-
proca significae.

Feminatio Chole vertit in

Kametz-Chatuph וְכָל־בָּתֵּיךְ prevalui ei,
Psal. 135.

פָּקְדוּ

Visitaverunt illi, vel ille.

Lo. פָּקְדוֹתָי | Lu. פָּקְדוֹתֵיךְ

Las. פָּקְדוֹתֵיךְ | La. פָּקְדוֹתֵיךְ

Vo, Masc. פָּקְדוֹתֵיךְ | V, M. g. פָּקְדוֹתֵיךְ

Vo, fem. פָּקְדוֹתֵיךְ | Fe, f. g. פָּקְדוֹתֵיךְ

No. Com Gen. פָּקְדוֹתֵיךְ | Me, Co. g. פָּקְדוֹתֵיךְ

Kametz, et Schewa hic transponunt, ut et in 3^a feminea singulari: aut simpliciter sexuat xāo 3^a masculina.

Schuxek ante affixa seper mutat in Kibbutz, ut **דְּכַדְדוּ** Confixerunt eum, Zach. 13.3.

Feminatio Fere manet, ut **יִרְאַוּ** timuerunt eum, Job. 37.29. ab **יִרְאָה**

Ex quiescentibus Ajin-Yau **שְׁמַיָּךְ** ponuntur, Psal. 86. 19.

In Ajhil **הַשֵּׁיבִים** Vetulerunt ea, 1. Reg. 14.28. vide not. huiusce Cap. Circa mediū.

Quiescentia Lamed-He prius Kametz retinent, ut **לְשׁוֹנִי** facerunt me, Psal. 19.23.

7 פְּקַדְתֶּם פְּקַדְתֶּן

Visitatis Vos.

Loc. **פְּקַדְתֶּם** | **פְּקַדְתֶּן** Affixa

Cas. **פְּקַדְתֶּם** | **פְּקַדְתֶּן** 3^a gen.

Hor. Com. g. **פְּקַדְתֶּם** | **פְּקַדְתֶּן** 1^a gen.

Quae, vocales sub duobus 1^{is} radicalibus immota manent. - Abiectis literis finalibus **ם**, et **ן**, loco earum Sufficit Schuxek proxime ante affixa. Ceterum cum de affixione Voces utriusq; generis eodem omnino sint, semper attendendum e, num sermo de Viris, aut de femina habeat.

8

פִּקְדָנוּ

Visitavimus.

Co.	פִּקְדָנוּם	lu.	פִּקְדָנוּ	Affixa
Car.	פִּקְדָנוּךְ	ca.	פִּקְדָנוּךְ	3 ^a per. ne
Vor. Max.	פִּקְדָנוּכֶם	Se, Mas.	פִּקְדָנוּךְ	2 ^a ne
Vor. fe.	פִּקְדָנוּכֶן	Se, fe.	פִּקְדָנוּךְ	per. ne

Affixa nulla ibi mutata efficiunt propter eadē
 Foti proterito Cois e, conversio nimirum Kametz
 radicalis in Scheva.

Chol hic et antea ma-
 tat^r in Kametz-Chatuph.

9

Past. Presentis, sive Senoni.

פִּקְדָךְ

Visitans ille

Co.	פִּקְדָךְ	lu.	פִּקְדָךְ	Affixa vel. 3 ^a per. ne
Car.	פִּקְדָךְ	ca.	פִּקְדָךְ	
Vor. Max.	פִּקְדָכֶם	Se, Mas.	פִּקְדָךְ	2 ^a ne
Vor. fem.	פִּקְדָכֶן	Se, fe.	פִּקְדָךְ	per. ne
Vor. Com. g.	פִּקְדָנֵי	Me, Co.	פִּקְדָנֵי	

Arese sub 3^a transit in Scheva, et ante affixa
 וְ, וְ, et וְ, in legel, vel Pattach pro-
 pteruzalem ut וְ, וְ, diligenter,
 2. Par. 20. 7.

12. Participium Proteritum, sive Partic.

פִּקְדוֹן

Visitatus.

Kametz mutat^r hic in Schewa, et Schusek immutatu manet, ut פִּקְדוֹן Visitatus eius, et sic deinceps, cum alij affixis.

13.

Infinitivus.

פִּקְדוֹן

Visitare.

Lo.

פִּקְדוֹן

vel פִּקְדוֹן Affixa

vel פִּקְדוֹן

liu.

פִּקְדוֹן

Las.

פִּקְדוֹן

la.

vel פִּקְדוֹן
פִּקְדוֹן

vel פִּקְדוֹן
Vo. Ma. g. פִּקְדוֹן

vel פִּקְדוֹן Affixa
Je. Mg. פִּקְדוֹן

vel פִּקְדוֹן
Vo. fe. g. פִּקְדוֹן

vel פִּקְדוֹן pex-
Je. fe. g. פִּקְדוֹן lone

פִּקְדוֹן

פִּקְדוֹן pex^{na}

Terminatio Chole Corripit^r in hac infinitivi forma. in Kametz-Chategh, et transfert^r ad Radicale, et eius Schewa ad 2^a

Si 2^a sit guttura-

lis tunc pro Schewa ponit^r Chategh-Kametz, ut

בְּאֵדוֹבֵי לligere me, Ozech. 20. 5. אֵדוֹבֵי

secundum amare ipso

Hos. 9. 10. forma בְּקִדְדָה, בְּקִדְדָה אֵדוֹבֵי אֵדוֹבֵי

Chole, in Kametz - Chateph Corrupto, et ad prima translato: Unde forma hac infinitivi difert a nominibus forma בְּרִוֵד Chole retinent, ut בְּרִוֵדֶךָ gloria tua, Psal. 26. 8.

Forma paragogica infinitivi adiungit etiam affixa, et tunc כ mutatur in ח ut et in nominibus femininis, ut בְּכִרְבַתָּם accedentibus ipsis, Exodi 40. 32. in forma

בְּכִרְבַתָּא

In altera infinitivi forma פָּקַד Patach transit in Scheva, quapropter antecedens Scheva convertitur in Chizek, ut בְּפָקְדוֹם discindendo eos, 2. Par. 32. 1. si 2^a sit gutturalis tunc pro Chizek פ patach, vel פֶּ segol, ut בְּפַעֲמָיו agitare eu, Iud. 13. 25.

In Niphal mutatur פ in Scheva, ut בְּאֵדוֹבֵי in prophetando ipse, id est, פ prophetaret ipse, Zach. 13. 3. Ut Gen. 5. 5. בְּיִוְם בְּיִוְםֵינוּ in die Creari eos, id est, creationis eorum, seu, qua exati sunt.

In Piel פ eivnde 2^a radicalis vertitur in Scheva, ut בְּיַדְכֶם justificare ipse, Ps. 34. 2.

In Hiphil nulla fit vocalium mutatio in verbis perfectis, ac semper Chizek procedit affixa: ut בְּיַדְכֶם sperare illud, Levit. 2. 10.

Defectiva Pe-Bun si duplici segol consistant mutant instar nominum istius forma פ segol in Chizek

attexu in Scheva, ut a **שָׁשׁוּר**,
 accedere ipse, Gen. 33. 3. a
תח, **תתו** dare illud, Deut. 2. 30. qd
 autem idem infinitivus duplex habet patach
 ut **קח** accipere, ita cu affixis Compo-
 nitur — **קחתו**, **קחתך** &c.

Defectiva geminancia Hjin mutant Chole
 in Kibbutz sequente Dagesch, ut **תנ**
 perfici ipse, Isaie 41. 9. In Hiphil primum
 Hese mutat in Chatteph-Patach, ultimum
 in Chizek sequente Dagesch **הח**
 Incipere eorum, Gen. 11. 8. ex forma
הח Patach ad huc **הח** e loco Cha-
 theph — Patach ad sequente gutturale.

Quiescentia Pe-Jod se habent ut defectiva
 Pe-Hun, Quiescentia Lamed-Aleph mutant
 instar Verborum perfectorum, ut **קראי**
 in Clamando me, Psal. 4. 2. Ex forma
קרא

Quiescentia Lamed-He ad dex-
 minae **ת** affixa recipiuntur, ut ad alte-
 ra, ut **תתכ** in Extruendo vos,
 Jo. 22. 16.

Imprecativus.

פכד

Visita tu vix.

Servatus hic forma infinitivi: ut **פתבד**
 scribe illa, Isaie 30. 8. in altera forma
פכד mutat Patach in Kametz, ut
שמעני audi me, Gen. 23. 11.

In Pihel Hese 2 radicalis hic etia mutat in
 Scheva, ut **שמעני** Latificatio, Psal. 30. 15.

שׁוֹפְטָא

Ex defectivis Pe-Hun תַּיִם
da. eo, Nehel. 4.4. ex תַּיִם

Defectiva gemi-
nantia Ajin mutant Chole, vel in Kametz-
Chateph, ut תַּיִם מִסְרַע מֵעַי, Psal. 57. 2.
ex תַּיִם vel in תַּיִם Kibbutz, ut תַּיִם ex ara
illa תַּיִם Saie 30, 8. ex תַּיִם

Quiescentia Pe-Iod
in Pathach exauntia producunt, ut ante ipse
Pathach in Kametz, ut תַּיִם Cognosce eu,
Prov. 8.6. ex תַּיִם

Quiescentia Ajin-Sau
in Hiphil Corripunt Kametz, sub Titera תַּיִם
in Chateph Pathach, ut תַּיִם Juscita one,
Psal. 46. 11.

Quiescentia Lamed-He abiciunt
ipse תַּיִם radicale, et manet Scheva sub תַּיִם, ut
תַּיִם redue me, Psal. 5. 9.

15.

בְּבִקְרֵי בְּבִקְרֵי

Visitate, Visitate tu femina.
Nihil hic mutatur.

16.

בְּבִקְרֵי

Visitate vos femina.
Sic perinde ac in plurali voce femerina
futuri exempla n̄ occurrunt, sed loco affixo-
rum adiungantur pronomina separata.

17.

FUTURUM.

Quia 3^a futuri personam masculinam תַּיִם
in recipiendis affixis omnino imitentur
1^a persona utriusque numeri, nec n̄ 2^a masculi-
na, et 3^a femerina. תַּיִם ideo in exemplis
adducatur eadem 3^a persona.

Co. יְפַקְדֵם	vel יְפַקְדוּ Affixa vel יְפַקְדוּ vel יְפַקְדוּ
----------------------	---

Cas. יְפַקְדֵם	vel יְפַקְדוּ vel יְפַקְדוּ vel יְפַקְדוּ
-----------------------	--

Vo. Mas. יְפַקְדֵם	Fe. M. יְפַקְדֵם 2 ^a
Vo. Fe. יְפַקְדֵם	Fe. Fe. יְפַקְדֵם 2 ^a
No. Co. Fe. יְפַקְדֵם	Me. Fe. יְפַקְדֵם 2 ^a

Chol anse **יְפַקְדֵם**, **יְפַקְדֵם** mutat^a in Kametz-Chatuph, alias in Scheva: Feminatio Pattach se habet ut in imperativo.

In Pihel **יְפַקְדֵם** amplexabit^a me, Cant. 2. 6. et ante **יְפַקְדֵם** fata affixa in legol, ut **יְפַקְדֵם** Pralet tibi Psal. 30. 13.

Voxo hic suffigit^a **יְפַקְדֵם** pro **יְפַקְדֵם**.

יְפַקְדֵם per Epentesim affixo **יְפַקְדֵם** pro mittit, ut Psal. 72. 15. **יְפַקְדֵם** Benedicet ei.

Ex defectivis gemmantibus Ajin. **יְפַקְדֵם** Circumdabit eam, Jer. 52. 21. ab **יְפַקְדֵם** in Pihel **יְפַקְדֵם** Circumdabit mezech. 47. 2. ab **יְפַקְדֵם**

Ex quiercenti-

bus Ajin-bau תִּצְנִיִּי Venaberis me,
Isa. 10. 16.

By quiescentibus Lamed-Flegh פ
יִצְנִיִּי inueniet ea, Gen. 16. 7.

By quiescenti-
bus Lamed-He תִּרְאֶהוּ Videbit illu, Gen.
2. 6. Ubi abiicit אָדָם ad procedenti Vocali, ut ali-
as obseruauimus

18.

תִּפְקֹדִי, תִּפְקֹדֵנִי, תִּפְקֹדוּ

Nihil hic mutat, ut in imperativo nu. 15.

19.

תִּפְקֹדְנָה

Visitabitur, et visitabunt femina.
Si huic Vocabulo affixa suffigenda occur-
runt, tu loco ipsius usurpat istud תִּפְקֹדֵנִי
ut תִּפְקֹדְנָה reputabunt me, Isa. 19. 15. qd
ibi femininum e, ut תִּפְקֹדְנָה increpabunt
te, Jer. 2. 19. qd similiter תִּפְקֹדְנָה femininum
quas deniq; verboru voces immutat apo-
copa, et parasop, id passim ostendimus in
Coniugationibus Verboru.

Cap. 28. De Voce indeclinabili.
Vox indeclinabilis e, q; genere, et numero
flecti nequit: e q; vel ad verbiu, aut propositi-
tio, vel conuenticio, aut interiectio, q; ab hebreis
תִּפְקֹדְנָה, a Latinis particula idem
nuncupantur

De Adverbio loci.

Quo? --- אֵי, אֵיךָ | וְהֵיכָן? --- אֵי, אֵיךָ
Unde? Undena? --- אֵיכָן, אֵיכָד | Ubina? --- אֵיכָן, אֵיכָד

וְ

<i>San</i> -----	זֶה	<i>Hic, Huc</i> -----	פֶּה, פֶּה
<i>Hodie</i> -----	הַיּוֹם	<i>Hinc, inde, illic</i> -----	מִפֶּה, מִפֶּה
<i>Cras</i> -----	מָחָר	<i>Huc, et illuc</i> -----	הֵנָּה, וְהֵנָּה
<i>Heri</i> -----	מִמָּחָר תַּמְצוּל	<i>ib, illic, illuc, eo</i> -----	שָׁם
<i>Heri</i> -----	אֶתְמָחָר	<i>Huc, Hic</i> -----	הֵלֵן
<i>Indies, Festus</i> -----	שָׁלְשָׁנָה	<i>Inde</i> -----	מִשָּׁם
<i>Interdium</i> -----	יָנֵי	<i>intus, intra, interssecus</i> -----	פְּנִימָה מִבַּיִת
<i>Semper, fugiter</i> -----	תָּמִיד	<i>foras, foras</i> -----	דוּמֵץ
<i>Adhuc, Proterea</i> -----	עוֹד	<i>Supra</i> -----	מִפְּנֵיהֶן
<i>Cito</i> -----	מִדְּרוֹבָה	<i>Superne</i> -----	מִלְּפָנֵיהֶן
<i>Ante, Intra, Interha</i> -----	מִלְּפָנֵיהֶם	<i>Infra, Infime</i> -----	מִטַּדָּה
<i>Donec</i> -----	עַד כִּי, עַד אֲמָ	<i>Petro, Petrosus</i> -----	אַחֲזֹר
<i>Antequa</i> -----	טֵרָם	<i>In Temporis</i> -----	
<i>Interrogationis</i> -----		<i>Quando</i> -----	מַתַּי
<i>An?</i> -----	אֲמָ	<i>Quis?</i> -----	עַד מָה
<i>An vero</i> -----	אֲמָ	<i>Quousq?</i> -----	עַד אֵיךְ
<i>Honne? Annon?</i> -----	אֲמָ	<i>Hunc</i> -----	עַתָּה
<i>Quomodo</i> -----	אֵיךְ	<i>Hunc</i> -----	אֲמָ, אֲמָ

8. Qualitatis.

Boné --- טוב

Malé --- רע

Innanites, frustra. &c. --- רינם

Exatis, immerito. --- דאנם

9. Quantitatis.

Multū --- רב

Paxū --- מעוט

Modicū --- זעיר

10. Genitivus.

Hebraicé --- עברית

Judaicé --- יזודית

Syriacé --- ארעית

Græcè --- יונית

Latinè --- רונית

11. Congregationis.

Una, simul, ^{יו} יחד, יחדיו

~~-----~~

Quare? Cur? --- עדיני

Ut quid? Quorsū? --- למה

Quantū? Quandiu? Quoties? --- כמה

4. Affirmationis.

Et, ita, quod, et similitudinibus. --- כן כדא

Certe, profecto, sane --- אכן

Certe, vere, reverè, --- אכן, אכן

Vere, certe, constantè, profecto --- אכן

Verissima, certis, &c. --- אכן אכן

5. Negationis

Non --- לא

Non, nihil. --- אין, אין

Nequaquam, minima --- בר, בר

6. Prohibitionis.

Ne --- אל

Ne forte, ut n. --- פן

7. Dubitationis.

forsam, fortassis. --- לולי, אולי

Paulatin, Pedetentim. **בְּעֵצָה** 12. Separatis, ex Clutis

Pene, fere --- **בְּעֵצָה** Lenissim, Separatim. **לְבַד**

15. Similitudinis **כְּכֵן, כְּכֵן** Tanto, Idemmo **כְּכֵן, כְּכֵן**

Sic, ita --- **כְּכֵן, כְּכֵן** Prosequia **כְּכֵן, כְּכֵן**

Sicut, Similiter --- **כְּכֵן** 13. Intercessionis.

Sic taliter, eor, hoc modo. **כְּכֵן** ^{Potius.} Minus, Amplius, Major, **יִזְתַּר**

16. Numeri. **כְּכֵן** Valde, Vehementer. **כְּכֵן**

Semel --- **כְּכֵן** Maxime, Vetus, **כְּכֵן, כְּכֵן**

Hac vice --- **כְּכֵן** Quanto, magis, qto mi. **כְּכֵן**

Secundo --- **כְּכֵן** 14. Remissionis.

Lenim, lente, leniter, --- **כְּכֵן**

17. Duo sunt inseparabilia Adverbia, qd alij
vocibus semper profigunt, nepe **כְּכֵן** Similitu-
dinis, **כְּכֵן** admirationis, et interrogatis.

18. **כְּכֵן** Ut,
Sic, sicut, regulariter apponit subre Scheva, ut
כְּכֵן sicuti equus, qd ante aliud Scheva
transit in Chirek. ut **כְּכֵן** sicut Verbu
meu; si autem profigatur dictioni, cuius **כְּכֵן** Li-
tera sit Schevatu diupta regula alias tradi-
ta abicit Scheva ipsius, et sic pro duplici Scheva
manet una Chirek, ut **כְּכֵן**, si Judea,
loco dicendi **כְּכֵן** Ante Scheva Compositu
habet brebe gutturali respondente, ut **כְּכֵן**

כִּאֲפֵר, sicut Veritas.

Ante nomina Communia excludit articulum emphaticum ה, et suscipit eius Vocalem, sequente Dagesch, ut פ

19. כִּאֲפֵר לִיכְתֹּב לְךָ כִּי אֲנִי הֵנָּה. Sicut Res, pro הֵנָּה לְךָ כִּי אֲנִי הֵנָּה.

Communiter notat Cui Chateph-Pattach, ut הֵנָּה לְךָ כִּי אֲנִי הֵנָּה. Nu filia, Gen. 7. 17.

Ante Literam gutturalem, ut ante aliud Litera habet Pattach, ut הֵנָּה לְךָ כִּי אֲנִי הֵנָּה. Ansi, Job. 6. 13. הֵנָּה לְךָ כִּי אֲנִי הֵנָּה. Nich tan quam scotus? Gen. 34. 41. aligdo suscipit Pattach sequente Dagesch: הֵנָּה לְךָ כִּי אֲנִי הֵנָּה. In in Castris? Nu. 13. 20.

Ante gutturalem Hametzata habet Segol, ut הֵנָּה לְךָ כִּי אֲנִי הֵנָּה. Nu. 11. 12.

De propositione

1. Propositiones sunt vocabula indeclinabilia eorum alio verbo adiungunt nomen, tanquam terminum, vel Causam motus, aut quietis, puta.

Ad, Secus, iuxta, erga. --- אֵלַי אֵלַי

Apud, iuxta, Penes, prope, --- אֵלַי אֵלַי

Ad, Vig, ad, --- אֵלַי אֵלַי

Coram, Contra, Ante. --- אֵלַי אֵלַי

Ex regione, ex adverso, Contra, Coram. --- אֵלַי אֵלַי

Idem, ut mos, supra. --- אֵלַי אֵלַי

Super, Supra, Contra, Adversus - על, עליו

Inter, Intra - ביני

A, Ab, Abs, de, e, ex, propter, pro ^{hinc} comparata. מן, מני, מני

Ante, Coram, pro - לפני

Extra - חוץ

Circum, Circa, Circumque - סביב

Cis - לעבר

Trans, Ultra - מעבר

Ultra - דולא

Post - אחר, אחר

Subter, sub, infra - תחת

Propter - בגלל, למען, בעבור, מפני, על

Pro - חלף, תחת, בעד

Secundu, iuxta - כפי, לפי

Cum - עם, אית

2. Quaedam alie privae Cause indicant, ut

{ כלי, בלא כלי, בלי, מכלי

{ Absq, sine, proter. - - - - -

2. Inseparabiles duae sunt, q' Vocibus profi-
 gunt, et וְ, et וְ, et וְ Copulationem,
 et regulariter subicit sibi Schewa, ut וְיָפְתָּ
 et pulvis.

Sed ante literas Labiales וְיָפְתָּ
 aut ante aliud Schewa notat' cu' schurek
 וְיָפְתָּ et locus, וְיָפְתָּ et Lauy.

Si duo Copulet nomina, quoru' posterius
 sit monosyllabu', aut bisyllabu' Milhel ede
 accentu' habens in penultima tunc as-
 sumit kametz, ut וְיָפְתָּ bonus
 et malus, וְיָפְתָּ die, ac nocte.

Porro ante gutturales assumit Vocales ig-
 nis gutturalibus respondentes, prout explicui-
 mus de litera ו' nu. 18. huic' Cap. et alibi
 passim. וְ Vocibus profigit' et infigit Dagesch
 litera sequenti' ponit' q' loco וְיָפְתָּ Quod.

3. Inseparabiles coniunctiones sex vulgo recen-
 sent, Copulativa וְ, וְ etia' quoque.

Conexiva, sive, Conditionalis וְאִם si, sin,
 siquide', cu' q' siquide', וְאִם
 וְאִם, וְאִם sin, ni, nisi,
 וְאִם, וְאִם Nisi.

Directiva,
 sive adversiva וְאִם Vexu', Vexuntamen,
 וְאִם At, At, sed, Vexuntamen וְאִם
 etia' וְאִם tamen, vexunta-
 men. Sope etia' וְאִם inseparabile) adver-
 sative, sumit' significans, autem, enim.

Disiunctiva **או** aut, vel, sive, seu **אך**
 non sic, nec, disiunctive etiam simili **אך**
 significans aut, ut Exodi 21. 15. et alibi.

Causalis **כי** **כא**, quia, quod, quoniam, enim,
 etenim ————— **אשר** quod, quia, cum, &

יֵאָדָם אֲשֶׁר, וְלֹא אֲשֶׁר; יֵאָדָם, וְלֹא כִּי

Ut **לֵימֵן** **בְּעֵבֶר**, **לֵימֵן** **לְבַלְבָּלֵהוּ** et non,
 Quia, eo, quod, quod quidem, propterea, **בְּשָׁזָיִם** etiam,

Rationalis **לֵימֵן** **לְבַלְבָּלֵהוּ** quare, quod, quare, quare
 propter, ergo, ideo, **הֵאָדָם**, **הֵאָדָם**, **הֵאָדָם**, **הֵאָדָם**
 Itaque, Idcirco, quocirca.

De interiectione.

Passivos mentis affectus expriment interiec-
 tiones, q̄ duodecim ident assignari.

1. Admirantis **אֵי כֵּן** **אֵי כֵּן** quomodo!

2. Blandientis, et rogantis **נָא**, **נָא**, **נָא**, **נָא**,
 quoso, obsecro, amabo, precor

3. Gaudentis, exultantis cum trionio gemitu,
הֵאָדָם, **הֵאָדָם** luge, euge, hah, he, vah.

4. Optantis **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן** Uti-
 nan, o, Utinam, ————— **אָמֵן** Amen

5. Dolentis **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן**,
אֵי כֵּן, **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן** Ah ————— **אֵי כֵּן** Ahach, ah.

6. Cominantis **אֵי כֵּן**, **אֵי כֵּן** **וְהָאֵל**; sic **אֵי כֵּן** Eccl. 4. 10.

א

7. Demonstrantis הֵן, הֵיאָה, הֵיאָה he, en, ecce.

8. Culantis וְהֵיאָה Hei, vo, Job. 10. 15.

9. Exclamantis הֵיאָה, הֵיאָה, זַחַח, Zach. 2. 6. sic etiam inseparabile הֵיאָה sequente Daggech ante nomina soepe usurpat, et Vocativu denotat.

10. Fastidientis, Abominantis הֵיאָה הֵיאָה Abui. 2. Sam. 20. 20.

11. Hortantis הֵיאָה הֵיאָה Lia, age, הֵיאָה הֵיאָה Agite

12. Vocantis הֵיאָה Heus.

Cap. 29. De Compositione particularu cu affixis.

Voces, q separatum stare possunt, xaxo in una voce coeunt, ut הֵיאָה הֵיאָה (ep הֵיאָה, et הֵיאָה) Umbra mortis —
— — — — — (ep הֵיאָה et הֵיאָה)
Laudate Dominu.

Ex me is autem prefixis et affixis plures voces componunt, ut הֵיאָה, in me הֵיאָה ante de, sed et plura qd qd prefixa coalescant: ut הֵיאָה הֵיאָה in quo, cui, seu propter que. הֵיאָה הֵיאָה propter me.

Sapissime vero cu alijs Vocibus, praesertim cu adverbij, et prepositionibus, necus ac cu nominibus, et Verbis, in Compositione veniunt, tu prefixa, tu suffixa dentur itaq exempla quaedam, ea q, vel scita Utiliora. ∞

De Adverbij.

כְּפִנִי sicut, כְּפִנִי sicut ego, כְּפִינְךָ sicut tu
at cum affixis constructis re manet
scheva, ut כְּפִינְכֶם sicut vos, כְּפִינְהֶם
sicut illi.

אֵיךָ Ubi, הֵנָּה Ecce, litera finale
אֵיךָ cu precedente vocali abiciunt: ut אֵיךָ
Ubi est ille? אֵיךָ Ubi es tu? אֵיךָ Ubi erunt
illi? הֵנָּה vel אֵיךָ Ecce eu, אֵיךָ
Ecce ego, אֵיךָ Adhuc et אֵיךָ Non
nil mutant אֵיךָ Adhuc, אֵיךָ

De prepositionibus.

Quaedam prepositioes anuntiant, ante affixa sub
forma nominum pluralium: ut ab אֵלַי Ad,
fit אֵלַיךָ Ad te, אֵלַיךָ Ad eum; at cu
affixis constructis habet
quasi formam Constructam אֵלַיְכֶם ad eos,
אֵלַיְכֶם Ad vos.

אֵלַי Vigad, אֵלַי Super, ean-
de imitantur forma, ambo siquidem prepo-
sitiones, perinde ac procedens, simul cu aff-
fixis absolutis mutant suas Vocales bre-
ves in longas ipsius analogas, ut אֵלַיךָ Vig
ad te, אֵלַיךָ Super te, at cu Constructis
in mutant suas breves in brevissi-
mas, ut אֵלַיְכֶם, אֵלַיְכֶם &c.

אֵלַיךָ pre-
positio e' derivata ex nomine
אֵלַיךָ Constructe dicitur אֵלַיךָ et inde
prepositio אֵלַיךָ, dicitur אֵלַיךָ significans ad
Conspectu, id e' Coram, ante, Porro forma
Constructa cu affixis Constructis tantu usus
pat' אֵלַיְכֶם Ante eos, אֵלַיְכֶם Ante
vos. alias semper iuxta formam nominis אֵלַיךָ

לפנינו לִפְנֵינוּ. *coram te.* לפניך לִפְנֵיךָ. *coram me.*
אחר אַחֲרַי. *post me.* אחריך אַחֲרֶיךָ. *post te.*

תחתיתך תַּחְתִּיתְךָ. *sub me.* תחתיתך תַּחְתִּיתְךָ. *sub te.*
תחתיתם תַּחְתִּיתֵם. *sub eo.* תחתיתם תַּחְתִּיתֵם. *sub eis.*

Subiecta propositiones affixa recipiunt sub
forma nominum singularium. אצל אצל

אצלי אצלך אצלם. *apud me te.* אצלי אצלך אצלם. *apud me te.*

איתך איתכם. *mecum vobiscum.* איתך איתכם. *mecum vobiscum.*
בליתי בליתי. *propter abiecit propter.* בליתי בליתי. *propter abiecit propter.*

בליתי בליתי. *propter te.* בליתי בליתי. *propter te.*
בליתי בליתי. *pro me.* בליתי בליתי. *pro me.*

בליתי בליתי. *pro eo.* בליתי בליתי. *pro eo.*
בליתי בליתי. *pro eis.* בליתי בליתי. *pro eis.*

אצלי אצלך אצלם. *quasi apud me*
stans, nec recipit cum alij affixis.

למינין לְמִינֵינוּ. *propter me.* למינין לְמִינֵינוּ. *propter me.*

מִיָּמֵינוּ, אִמֵּנוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, אִמֵּנוּ, מִיָּמֵינוּ
 אִמֵּנוּ, מִיָּמֵינוּ אִמֵּנוּ, לֵבִי אִמֵּנוּ, et
 מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ
 מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ
 מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ
 מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ, מִיָּמֵינוּ

Atq; hac de affixis particularum, nec n̄ de tri-
 qua sancta Clementis sufficiant. Alia q; alij
 in grammaticis fusiis, fortassis, et Concinnius
 digesta hic adici poterit, lector ipse in Lexicis
 notabit, Quapropter omnia posui hebraica, ut
 pro q; nec ad grammaticas integritate, nec ad
 lingue, et scripture sacre intelligentia nul-
 latenus Conferat, omnia, et ea Vocu Syntaxi,
 q; lingue hebraica, cu linguis Ceteris Cois
 e; eos idu idiotismos, figuras, et tropos, in
 quibus lingua hac, vel a Ceteris discrepat,
 breuiter perstringemus. Unde sit.

Cap. 30, De Figuris, et Idiotismis
 hebraicis

Prothesis dicitur, vel syllaba additio in principio
 dictionis, ut דִּלְמָתָם Exploratores, Num.
 21. 1. pro — דִּלְמָתָם a
 דִּלְמָתָם Explorare.
 Apheresis dicitur, cu litera,
 vel syllaba initio dictionis subtrahit, ut
 עֲבָדָה, Joel. 2. 23. pro אֲבָדָה a,
 עֲבָדָה Exultare.

3. Syncope littera, vel syllaba e medio dictio-
nis subtrahit, ut **הוֹטְדוֹרָו** mundaverunt
1e. *Genes 6. 20.* pro **הוֹטְדוֹרָו**, a
הוֹטְדוֹרָו Mundus fuit.

4. Epenthesi e, cum me-
dio dictionis littera, aut syllaba interijcit, ut,
שָׁרַעַר pauper, *Prov. 10. 14.* pro **שָׁרַעַר**, a
שָׁרַעַר pauperaxi.

5. Apocope
fini dictionis aliquid detrahit, ut **הִקְטִי** pec-
care fecit, *2. Reg. 13. 16.* pro **הִקְטִי**, a
הִקְטִי peccavit.

6. Paragoge e, cum extrema
syllaba aliquid adiungit, ut **אֲשַׁבְּרָא** Habi-
tabo 1. Lem. 25. 5. pro **אֲשַׁבְּרָא** ab **אֲשַׁבְּרָא**
habitavit.

7. Metaglasmus e quia mutatio in
dictione

8. Antithesis e littera commutatio: ut **שָׁנַא**
Somnus, Pal. 172. 2. pro **שָׁנַא** ab
שָׁנַא dormiuit.

9. Metathesis e littera-
rum ordo immutatus: ut **אֲשַׁמְרָא** Curebo
michi, 1. Sam. 22. 24. pro **אֲשַׁמְרָא**, a
אֲשַׁמְרָא Custodiuit.

10. Crasis
e Contractio duarum Vocalium in una (idei di-
tuit de Synalloga, q' e elissio Vocalis ante
altera) ut **אֲמַרָא** dicendo Gen. 48. 10. pro
אֲמַרָא, ab **אֲמַרָא** dixit.

His fi-
guis hebraice, simul, et lingua Graeca Comu-
nibus accedunt Idiotismi Idii hebreis fa-
miliaris, Ad excellentiam, et amplificationem sig-
nificanda adhibent hebrei hoc nomen Deus, ut

Psal. 80. 11. Arbusta eius, sicut אֲרָבִים אֲרָבִים
Caelos Dei, id e' Altissimas, sic Psal. 36. 7. 1

אֲרָבִים אֲרָבִים Montes Dei, id e' Maximi.

Saepe
adverbium pro adiectivo usurpant, ut 3. Reg. 2. 31.
אֲנִי אֲנִי languines gratis, id e', Inno-
centis.

Quavis substantivum, et adiectivum, in ge-
nere et numero plerumq' consentiant, aliqu-
ando tamen dissentiant, ut Isais, 19. 4. Traxit
Aegyptum in manu אֲדֹנָיִם קָשָׁה Dominorum
Crudelis, id e', crudelium.

Similiter
nomen pluxale iungit aliquo Verbo singula-
ri, id e', vel de rei dignitate, ut Gen. 42. 30. locu-
tus e' אֲדֹנָיִם אֲדֹנָיִם Dominum terrae, id
e', Domini אֲדֹנָיִם terre. vel de distributione, ut Gen.
1. 14. fiat מִאֲרוֹרֹת אֲדֹנָיִם Luminaria,
id e', fiant.

Defectum diminutivi proprie dicti so-
lent per eiusdem nominis iterationem compensare,
ut 1. Reg. 1. 24. erat autem adhuc אֲדֹנָיִם
אֲדֹנָיִם puer, puer, id e', Infantulus.

Distri-
butiva per eiusdem nominis iterationem reddunt,
ut Isais 58. 2. Medie die יוֹם יוֹם אֲדֹנָיִם quorunt, id e',
per singulos dies.

Quia Hebraei
Carent reciproci, loco illorum utuntur affixis 3^a
personae, ut Isais 6. 2. duabus aliji אֲדֹנָיִם אֲדֹנָיִם velabant
אֲדֹנָיִם facies eius, id e', sua, et duabus אֲדֹנָיִם אֲדֹנָיִם vela-
bant אֲדֹנָיִם pedes eius,
id e', suos.

Relativum אֲדֹנָיִם qui, q' qd, interdum
omittit, ut, Psal. 18. 45. 45

לֹא יִדְעוּ אֵלָי populus n̄ cognovi,
idē, que n̄ cognovi, scivi v̄t mihi.

Post re-
lativum passivum addit̄ sequenti Vocī aliud relati-
vum, sive pronomen affixum, vel redundans, vel
emphaticum, ut Psal. 14.

כַּפֵּי אֲשֶׁר תִּהְפְּנֵי רִגְלֶיךָ, sicut

pluma, vel pulvis, que proiciet eum Ventus,
quo frasis latine barbara, hispanie elegans,
et visitata: Como polvo, y ele Nevaxá et Viento.

Adhucent aliquo abstractu pro Concreto, ut Psal. 1. 1.
אֲשֶׁר־יָדָעְתִּי Beatitudines Vixi, idē,
Beatus Vix

hebreis hac constructio, Psal. 11. 4.

יְהוָה בְּשָׁמַיִם כִּסְאוֹ Dominus in Celo
sedes eius, loco dicendi, sedes Domini in Celo.

Cum vident una alteri per Comparatione
proferre, idē proferunt, Affirmant, alterum
penitus negant ut Osee 6. 6.
קָטַן וְלֹא יָדָעְתִּי Utuna etia Epithasis, seu Verbo Ve-

Misericordia v̄dvi, et n̄ sacrificiu, idē, Miseri-
cordia magis, qua sacrificiu, qua sacri-
ficiu. sic, Psal. 21. 7.

וְאֵנִי תוֹרֵעַ וְלֹא אִישׁ ego autē
vermis, et non homo, idē, vermis potius
qua hō.

Utuna etia Epithasis, seu Verbo Ve-
hementiori, pro minus vehementi: ut Malc. 1. 2.

אָדָּב אָח וְיָקַב וְאָח-לְשׁוֹן עֲנָאֲתִי Jacob dilexi, seu autem odio habui.

onā significat sepulchru, ut Gen. 42. 38. et
 deducetis canos meos cu dolore **וְאֵלֵינוּ**
 ad inferos, id e ad sepulchru, ut Psal. 5. 3.
 quoniam n̄ derelinques anima mea, **וְאֵלֵינוּ**?
 In inferno, id e, in sepulchro

Verbu genexis mas-
 culini iungit̄ aliq̄do cu nomine genexis feme-
 nini, ut 1. Reg. 25. 27. Suscipe benedictie, (qua)
וְשָׂפָחוּתְךָ **הַבְּיָמָה** attulit ancilla tua,
 loco dicendi **הַבְּיָמָה** Verbu

numexi pluralis iungit̄ interdu cu nomi-
 ne singulari, ut Psal. 67. 4. **וְיָשְׁבוּ בְדָוָה**
 animal tua habitabunt in ea, id e, animalia
 tua, q̄d̄oq̄ op̄ositū fit, et nomen plurale con-
 struit̄ cu verbo singulari, ut Nu. 32. 25.
וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל et dixit filij Israhel,
 id e, **וַיֹּאמְרוּ** dixerunt.

Cu duo nomina per Regi-
 men coniungunt̄, Verbu in genere, et nume-
 ro convenit aliq̄do cu posteriorē, licet sensu
 cu priorē omnino consentiat, ut Gen. 4. v. 10.

קוֹלֵ דְנִי אֶחָיִךְ צוֹעֲקִים אֵלַי

Vox languina fratris tui clamantis ad me,
 loco dicendi, Clamans.

Infinitivus, augenda
 significationis gratia, lapsione preterito, vel
 futuro eiusde Verbi preponit̄, ut Psal. 111. 18.
וְיַסְרֵנִי **וְיַסְרֵנִי** Castigando Castigavit me
 Dominus, id e, vehementer Castigavit. Hab. 2. 3.
וְיָבֵא **וְיָבֵא** Veniendo veniet, id e, certissime
 veniet

Verbi, q̄ voluntate, et facilitate signi-
 ficant addit̄ infinitivus cu **וְ** ut Gen. 45. 1.

et n̄ potuit להתאפק יוסף Joseph
se Continerere.

Verba sensuum, et alia quaedam
propositiones amant Constructione latinis inu-
itata ut, לראות בטובת בתיריך, Ad-
videndum in bonitate electorum tuorum, id est, ad vi-
dendam bonitate, Psal. 105. 6.

Verba motuum per se
in significantia beneficio propositionum eiusmodi
motu significant, et duplicant quodam modo
significatione, ut Psal. 118. 22.

ולא רשעתי נאלי. Nec impie peccati
adeo meo, nec impie me peccando defeci a Deo
meo.

Una, eademque sententia diversis locis diver-
sa subinde, et pene Contraria significat; sic
portare iniquitate Levit. 10. 17. Sumit^r pro igno-
re, vel veniam impetrare.

לשאת אשאת ad portanda
iniquitatem multitudinis.

Lev 24. 15. eiusdem libri
sumit^r pro puniri pro peccato homo, qui male-
dixit Deo suo ונשא אשאת, et portabit
peccatum suum.

Negatio posita in sententia antecedenti
sepe numero etiam ad sequentem trahit^r, ut Psal.
1. 5. n̄ resurgent impij in iudicio ואלו ואלו et
peccatores, De, et n̄, seu, neq; peccatores in Con-
cilio iustorum, sic Psal. 44. 19. n̄ recessit retro cor
nostrum, et declinasti semitas nostras a via tua,
id est, n̄ declinasti.

Particula ואלו si, subinde est
negativa, ut 3. Reg. 19. 1. Vivit Ds, Ds, Israel p
וואלו ואלו si exit his annis vos, vel pluvia
id est, non exit vos, vel pluvia. Et quidem plerumq;

In nota iurantis, ut in exemplo allato, quasi dicat, Iuro, qd n̄ pluet; si ad post verba iurandi sequat̄ parta si orae affirmativa vertit in negativa, ut Psal. 94. 11. Quibus iuravi in ira mea, si introibunt in requiem mea, idē, iuravi, qd n̄ introibunt, et orae negativa in affirmativa, ut Isaie 14. 24. iuravit Ds, excitum dicendo, si n̄ ut putavi ita exit, id ē, iuravit, qd ut ipse putavit ita exit.

Similiter particula כִּי-אִם Nisi, ē vox iuramenti execratorij, ut Isaie 5. 9. Nisi domus multa de-recte fuerint, subaudi per Apocriopem; n̄ habeas veras. n̄ recus ac latine dicunt: nisi hoc fecerint dispereda. Subtinent vero hebrei ipsa imprecacōe, ut auditu et effectu horrenda.

Ille voces נאמפּיּוּס, אולטרא, in eternum, in seculum generacō generacis; sepe n̄ significant absoluta eternitate, sed idē diuturna duracōe, et quasi humana eternitate, id ē, longum tempus, cuius finis ab homine id vivere n̄ videt̄. sic Oseeh. 26. 14. de Tyro dicit̄:

אֲבָנֵי אֶלְטְרָא יִבְנֶה וְיִבְנֶה n̄ edificabit ultra, n̄ ē, ad longum tempus, nā postea edificata ē. Idē

Substantiva in eode Casu geminata sive interiecta parta et, sive n̄ Universalitate designat, ut Psal. 121. 4. quia illic ascendent.

שְׁבֹטֵי שִׁבְטֵי דָוִד tribus, tribus Ds, idē, omnes tribus

Simili modo universalitate designat genus femininū iuncto Masculino eiusde Vet, ut Eccler. 2. 8. פָּעִי מִיְיָ

וְשָׁרְרָה וְשָׁרְרָה וְשָׁרְרָה

Cantores, et Cantatrices, id est, omnis generis mu-
sicos. sic Is. 7. 34. Vox sponsi, et Vox sponse, id est,
omnis letitia, gladius q̄ nuptialis.

Eadem repeti-
tio in Verbo Emphasis habet, ut Isaie 52. 11. **סִירְוּ סִירְוּ** recedite, recedite.

Secundum
ponunt ad nominativo, ut Psal. 125. 1.

וְיָשׁוּבָה יְהוָה in Convertendo Ds, Capti-
vitatem Ieron, locodiendi, Cu Converteret Ds,
et Psal. 141. 4. in deficiendo ex me sp̄, meum,
id est, Cu deficeret.

Subinde utuntur Synecdogi
Totum neque pro parte ponentes, vel Contra, sic Ca-
put pro toto ponitur homine. Isaie 5. 10. Et Celsi-
tia sempiterna **וְיָשׁוּבָה יְהוָה** Super Caput
eorum, id est, Super eos. Gen. 40. 19.

וְיָשׁוּבָה יְהוָה Superet Pharaon
Caput tuum, id est, te, neque enim proximum est
illi Caput, sed ut Natim subdit, suspensum
in Cruce.

Aliquo genus pro specie ponunt
ut Dan. 7. 25. **וְיָשׁוּבָה יְהוָה** usq̄ ad tempus,
usq̄ ad tempus, et admodum tempus
usq̄ ad tres annos, cu dimidio, vel Contra
partem ponunt pro genere, ut Isaie 1. 5. **וְיָשׁוּבָה יְהוָה** Manus
vestre **וְיָשׁוּבָה יְהוָה** Sanguinibus plena sunt, Ubi
Sanguis, sive homicidium accipitur pro omni pec-
cato, vel miseriam pro re, q̄ ex ipso Conficitur,
ut 2. Reg. 6. 15. David d, et omnis domus Ise-
rael videbat Cor ad deo.

וְיָשׁוּבָה יְהוָה in omnibus lin-
guis directum, id est, in omnibus instrumentis mu-
sici.

Alio quoque Tropos, et figuras frequen-
tissime usurpant, nec minus proinde hebraica

qua graeca, vel latina lingua omnibus
repleta est Stylii delicia, et ornamenti, qui-
nimo sacra lingua Comparatione, ait, *Heb.*
pauperes habet graeca, et latina.

Metonymia

utuntur hebrei, cum *Samaritanis* capiunt pro *Sam-*
maxitanis, *idolu*, pro *idolatriis*, *reple* pro *Sacer-*
dotibus, sic eleganter ludunt in Voce *peccatu*
q' aliquo culpa significat, aliquo pena, vel ef-
fectu culpa, id est, *Concupiscentia*, aliquo *hostia*, q'
offert, pro peccato, quo spectat illud *2. Corinth. 5.*
21. cui, qui n' noverat peccatu, pro nobis pec-
catu fecit

Per *Antiphrasim* subinde benedice
ponit pro maledicere, ut *Job. 1. 11.*

אֵם רָא עַל פָּנֶיךָ יְיָ כִּי

mili in faciem bene dixit tibi, *Ironia*, et *Sarcasmi*
habes *Gen. 3. 22.* Ecce Ada quasi unus ex nobis
factus est, sciem bonu, et malu

Cathachresis habet

Mal. 4. 2. Quiet vobis *timentibus* nomen meum
si iustitia, caritas. : כִּי כִּנְפֵיךָ מִן פֶּרְמִי
eius, id est, in radiis eius.

Per *hyperbole* *Gen. 41. 49.*

frumentu arene coequat, et congregavit Jo-
seph frumentu כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם tanquam are-
na maxis, et *3. Reg. 10. 21.* Argentum equatur la-
pidibus: fecit Salomon, ut tanta esset abundan-
tia Argenti, quanta et lapidu.

Ad *Eclipsim* spectat

illud *Job. 1. 21.*: *Nudus exersus sum de Utero Ma-*
tris meae, et nudus revertar אֶרְדָּה אֶרְדָּה illuc; cu
enim de Utero Materno intelligi nequeunt
debet aliqd externu, nepe terra subintelligi.

Ad Zeugma atinet illud Prov. 14. 25. erunt ani-
mas testis Veritatis, et estat mendacia deli. Si-
quidem ex priori membro resumendus est 73
testis, ut sensus fiat, testis deli, seu delorum,

Frequens quoque a hebreis Hendiadyx, qua
unum in duo dividunt, ut Gen. 1. 14. Et Luna (id est
luna) in signa, et tempora, in dies, et annos, id est, in
signa temporum, dierum, et annorum. Ab opposito divina
Coniungunt, ut Psal. 112. 5. qui in altis habitat,
in celo, et humilia respicit in terra.

Et iste miris admirabile 2. Reg. 5. T. ad auferendum Vixum a lingua sua,
id est, ut auferat a Vixu lingua ipsius. Sic 2. Reg. 9. 30.

אֲנִי וְאֵלֵינוּ
מִצָּרָתָנוּ
אֲנִי וְאֵלֵינוּ
Ad auferendum.

Enallage generis, Isaie 3. 12.

וְנָשִׁים וְנָשִׁים מְשֻׁלִּים Et Mulieres
dominate sunt ei, id est, principes effeminati.
Enallage Verbi, vel Participij pro adverbio ha-
bet, Psal. 77. v. 41. וַיִּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵלָי
Conversi sunt, et tentaverunt Deum, id est, iterum
tentaverunt, sic Psal. 84. 7. tu Converteris, vivifi-
cabis nos, id est, iterum vivificabis.

Sape p[ro]p[ter]ta, vel
actu, pro directo ponunt, ut v[er]it[as] pro re visa.
Ia. 1. וְשִׁעֲיָדוּן וְשִׁעֲיָדוּן V[er]bo Isaie, auditu, pro
re audita: Ia. 53. 1. quis credidit auditui nostro?
Spei pro re sperata: Prover. 13. 12. Spei, quod dicitur
effudit anima. Concupiscentia pro re concupita.
Psal. 105. 14. et Concupierunt Concupiscentia in
deserto: patientia pro re, quam patientes expec-
tamus. Jer. 29. 11. ad dandum v[er]bis fine, et pa-
cientia; Custodia pro re Custodienda, Habac. 2. 1.
Iuxta Custodia mea stabo.

De Substantivum gminatu per gminatu plura-
 le excellentia in eo genere significat, et super-
 lativi vim obtinet קדוש קדוש קדוש sanctus
 sanctorum, id est, sanctissimus.

שיר השירים Canticum Canticozum, id est,
 excellentissimum Canticum הבל הבלים
 Vanitas Vanitatum, id est, res va-
 nissima.

Sacra lingua Metaphoris abundat. Lupi Pauli,
 &c. Isa. 11. 6. sunt barbare nationes. Calix tor-
 us; Gladius sagitta, ut quidquid torquet, vel nocet.
 Sic ignis tempestas est, quodvis tormentum, vel clavis.
 Medulla tritici, olei, Vini, vocat, quod in frumento, oleo,
 et Vino est pretantissimum. Robur panis, et alimen-
 tum Isa. 3. 6. כחן כחן כחן est potentia,
 et robur panis. Cornu, קרן קרן קרן est potentia,
 Psal. 131. 4. Illuc producat קרן קרן קרן Cornu
 David. Onus et propheta קרן קרן קרן est afflic-
 tione, et punitione pronuntiat. Os gladii, et acies
 gladii, funis vel funiculus et hereditas, nam fu-
 nicularis mensurari debeant pradia dividenda.
 Vasa sunt quovis instrumenta. hinc Vasa mortis
 sunt instrumenta, quibus infertur mors.

Porro
 quanta in hebraicis Metaphoris insit elegantia
 ostendunt Isa. 34. 5. quia inebriatus est in Celo
 gladius meus. Deut. 34. 42. inebriare facia la-
 gytas meas sanguine, et gladius meus, devorabit
 Carnes Hab. 1. 16. immolabit lagena sua, et sa-
 crificabit reti suo, id est omnia tribuet Virtuti,
 et industriae suae. Job. 38. 37. quis narrabit Colo-
 rum rationem, et Conventum Celi, quis dormire
 faciet, et eodem Cap. 5. 8. quis Conclusit Ostij
 Mare, quod exumpabat, quasi de Vulva proce-
 dens cum ponerem nubes Vestimentum eius, et
 Caligine illud, quasi pannis Infantia obdueret.

legge scriptus, ibiq[ue] vel maiore, qua in versio-
ne latina Emphasim adverteis.

Ab una Meta-
phora immediate transeunt ad aliam etiam dis-
paratam, sic Zach. 3. 8. 9. Scriptus h[ab]et oriens, dein-
de lapis Vocatur. Ecce ego adducam servum meum
Oriente, quia ecce lapis
que dedit coram Teru.

Nomina figura subinde
tribuuntur rei figurata: sic Scriptus Ezech. 34. 23.
Vocat David, et pascet eas לְבָנֵי דָוִד ser-
vus meus David; et nomina pa-
ponuntur pro filij, et portensis. Sic Israelita ganim
vocant, Israel, Idumoi Vocant Edom &c. —

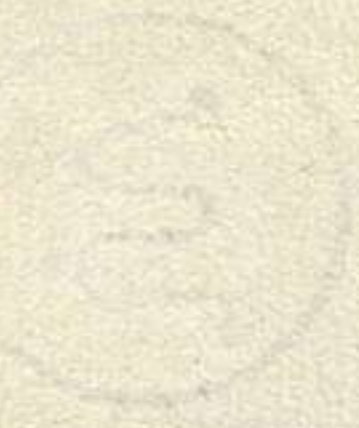
Verba, quasi Mulieres ab hebreis Vocantur filie
et quidem meretrices, si q[ui]s illas de Idolatria no-
tate vident, alias Virgines Vocant, sic 4. Reg.
Ierusalem appellatur Virgo filia Sion,
בְּתוּלַת יְרוּשָׁלַיִם. Simili modo filium
vel filiam vocant id, q[ui]s ex alio extrahit, et quasi
paxit. Sic Sacerdos appellant filias Pharaonis. Gen.
3. 13. בְּנֵי אִשְׁפַּתַח filias Pharaonis suo. In-
menti quana excuria, filios Aree. Isa. 21. 10. פִּיטוּ
ra mea בְּנֵי אִרְרֵי, et filius Aree mee.
Insula Ixi בְּתוּלַת מַרְסִי filia Maris. Isa. 23. 10. חַמְסִי
terra tua, quasi flumen בְּתוּלַת מַרְסִי filia
maris. Similiter Unctos oleo id est, sacerdos,
et Reges vocant filios Olei, Zach. 4. 14. hi sunt
duo בְּנֵי אֵילֵי צֶדֶק filij Olei, qui assistunt
dominatori terre universae.

Nonnunquam Hiero-
glyfici utuntur, et Symbolis, et Enigmatibus.
Sic Dan. C. 4. per Enigma arboris describitur
impetium Nabucodonosoris: C. 2. per Statua ex
quatuor metallis conflata,

et C. 7. per quatuor bestias, quatuor mo-
narchias: C. 8. per Aricu, et Ariceu, Alexander,
et Darius.

Subinde per Minimim, sive imitae
profecerunt fabulas gentiliu, ut Elaxey Co-
ixti Ido. 21. 23. Cornu Amalthe, Tbb. 42. 24. imp-
ta 70: ~~est~~ Fabula Titanu, Judith. 16. 8. nqd
fabulas aprofitant Propheta, sed ut glibery
loquendo modo sese acomodent. Firius.

GRAM
HEBR
EA.
M.S.

R (Ms)

243